

การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

สารนิพนธ์
ของ
ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
เมษายน 2551

การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

สารนิพนธ์
ของ
ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
เมษายน 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

บทคัดย่อ
ของ
ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
เมษายน 2551

ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์. (2550) การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์รัชพันธุ์
เชยจิตร.

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาขนาด รูปแบบ จุดมุ่งหมาย และ
ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุน โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative
research) ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research method) ด้วยแบบสอบถาม
(Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 400 ตัวอย่าง และ
ประมวลผลข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

จากผลการศึกษา ขนาด รูปแบบ จุดมุ่งหมายพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขนาดการ
ออมและการลงทุน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การ
ลงทุน รายได้ต่อเดือน และภาระหนี้สินต่อเดือน มีเพียงการยอมรับความเสี่ยงเท่านั้นที่ไม่มี
ความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน

จากการทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยหลายตัวแปร (Multiple
Regression) พบว่า ขนาดการออมและการลงทุนโดยพิจารณาจากจำนวนเงินออมและเงินลงทุน
ของพนักงานภาคเอกชน สามารถอธิบายได้จากปัจจัยลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมร่วมกัน
ร้อยละ 17.4 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ขนาดของการออมและการลงทุน มีความสัมพันธ์
เชิงบวกกับรายได้ และการมีประสบการณ์การลงทุนที่ยาวนาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ
ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เมื่อจำแนกตามรูปแบบของการออมและการลงทุน พบว่า พนักงานลงทุนในรูปแบบตัว
เงิน ได้แก่ ความปลอดภัยของเงินทุน รองลงมาเป็น รายได้และผลตอบแทนที่แน่นอน และ
สภาพคล่องในการซื้อขาย ตามลำดับ พนักงานลงทุนในตราสาร ได้แก่ ความพอใจด้านภาษี
รองลงมาเป็นความมอกเงยของเงินทุน และ รายได้และผลตอบแทนที่แน่นอน ตามลำดับ และ
พนักงานลงทุนในรูปแบบสินทรัพย์ ได้แก่ สร้างความมั่นคงในระยะยาว รองลงมาเป็น ความรู้
และประสบการณ์ในการลงทุน และ ความมอกเงยของเงินทุน ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายของการออมและการลงทุนที่พนักงานภาคเอกชนให้ความสำคัญสูงสุด
ได้แก่ ความมอกเงยของเงินทุน รองลงมาเป็นความปลอดภัยของเงินทุน และ ความรู้และ
ประสบการณ์ในการลงทุน ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญระดับปานกลาง ได้แก่
ความปลอดภัยของเงินลงทุน รายได้ผลตอบแทนที่แน่นอน ความมอกเงยของเงินทุน การ
กระจายเงินลงทุน ความพอใจด้านภาษี ความรู้และประสบการณ์ในการลงทุน อำนาจในการ
บริหาร และสิทธิพิเศษต่างๆ ส่วนจุดมุ่งหมายที่ภาคเอกชนให้ความสำคัญในระดับน้อย ได้แก่

สภาพคล่องในการซื้อขาย สภาพคล่องในการเปลี่ยนเป็นเงินสด การสร้างความมั่นคงในระยะยาว และการรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขนาดและรูปแบบการลงทุนในรูปตัวเงิน ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส และภาระหนี้สินต่อเดือน โดยปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในรูปตัวเงิน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสิทธิภาพการลงทุน รายได้ต่อเดือน และการยอมรับความเสี่ยง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขนาดและรูปแบบการลงทุนในตราสาร ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสิทธิภาพการลงทุน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และภาระหนี้สิน โดยปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในรูปตราสาร ได้แก่ เพศ และการยอมรับความเสี่ยง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขนาดและรูปแบบการลงทุนในสินทรัพย์ ได้แก่ อายุ ประสิทธิภาพการลงทุน รายจ่ายต่อเดือน และภาระหนี้สินต่อเดือน โดยปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในรูปสินทรัพย์ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส

SAVING AND INVESTMENT ON PRIVATE EMPLOYEES

AN ABSTRACT

BY

PORAMET WHONGPHIRIYAPHONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Economics degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

April 2008

Parameth Wongpiriyapong. (2008). *Saving and Investing of Public Sector Staff*.

Mater project. M. Econ. (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Ms. Ratchaphan Cheoyjit.

The purpose of this study was two-fold. First, it aimed to investigate size, pattern and purpose of saving and investing; second to examine factor related to saving and investing. This was a quantitative research. Questionnaire was administered to 400 subjects and then data were analyzed through SPSS.

The results revealed that factor related to size of saving and investing included gender, age, marriage status, education level, investing experience, monthly income, and monthly debt, whereas factor of risking acceptance did not related to size of saving and investing.

When considered by multiple regression, it was found that size of saving and investing as amount of saving and investing of public sector staff could be explained by social and economic factors (17.4%) and accepted by hypothesis as size of saving and investing was significantly positive related to long investing experience at reliability of .95.

According to pattern of saving and investing, it was found that money was considered as capital security including definite income and benefit, and sale and buy liquidity, respectively, structure note including tax preference, accruing capital, and definite income and benefit, respectively, asset including long – term security, investing knowledge and experience, and accruing capital, respectively.

The most purpose of saving and investing included accruing capital, capital security, and investing knowledge and experience, respectively. The moderate significance included capital security, definite income and benefit, accruing capital, capital distribution, tax preference, investing knowledge and experience, administrative power, and privilege, whereas the low significance included sale and buy liquidity, cash exchange liquidity, long-term security contribution, and retaining buy - power.

Factor related to size and pattern of investing as money included age, marriage status and monthly debt, whereas factor of gender, education level, investing experience, month income, and risking acceptance did not related to investing as money.

Factors related to size and pattern of derivative included age, marriage status, education level, investing experience, monthly income, monthly payment, and debt whereas sex and risking acceptance did not related to investing as derivation.

Factors related to size and pattern of assets included age, marriage status, investing experience, monthly income, and monthly debt whereas sex and marriage status did not related to investing as debt.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รักษาราชการแทน
..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่.....เดือน เมษายน พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์เรื่อง “การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน” สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือและความอนุเคราะห์จาก อาจารย์รัชพันธุ์ เขยจิตร ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และชี้แนะแนวทางให้คำปรึกษาทั้งในด้านวิชาการ และการปฏิบัติงานวิจัยให้แก่ผู้ทำการศึกษาดลอดระยะเวลาในการทำวิจัยตลอดจนให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้งานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี ที่ได้กรุณาเป็นคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ 3 บท และให้คำแนะนำเพื่อให้งานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์วิพรรณ สาลีผล ที่ได้กรุณาเป็นคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ 5 บท และให้คำแนะนำเพื่อให้งานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วิพรรณ สาลีผล และ นางศิริพร ธนทิพย์ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือและให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านใน ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทความรู้ที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้รวบรวมแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน สำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามได้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนางสาวอุบล กสิณอุบลและนายมนตรี หัตถการุณย์และขอบคุณเพื่อน ๆ เศรษฐศาสตร์การจัดการ ภาคพิเศษ รุ่น 2 ทุกคน ที่คอยห่วงใยและเป็นที่กำลังใจให้เสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณพ่อคุณแม่และครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาและสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา หากงานวิจัยครั้งนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยไว้ทุกประการ

ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมุติฐานในการวิจัย.....	10
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม	11
การออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย	11
ตัววัดค่าพฤติกรรมการออม	12
ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความโน้มเอียงในการบริโภคและการออม	12
การออมกับทฤษฎีการบริโภค	13
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน	15
ทฤษฎีการลงทุน	15
จุดมุ่งหมายในการลงทุน	16
ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน	17
ประเภทของการลงทุน	20
ผลตอบแทน	27
แนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจของผู้ลงทุน	28
ความหมายของพฤติกรรมผู้ลงทุน	28
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน	28
พฤติกรรมของนักลงทุน	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายการออมและการ ลงทุน	38
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่กำหนดการออมและการ ลงทุน	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
การกำหนดประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	 50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	 76
ความมุ่งหมายของการวิจัย	76
ความสำคัญของการวิจัย	76
ขอบเขตของการวิจัย	76
วิธีดำเนินการวิจัย	77
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
อภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะ	90
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	90
 บรรณานุกรม	 91
 ภาคผนวก	 95
ภาคผนวก ก	96
ภาคผนวก ข	103

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ค	105
ภาคผนวก ง	108
ภาคผนวก จ	110
ภาคผนวก ฉ	112
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	117

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงขนาดการออม การลงทุน และช่องว่างการออมและการลงทุนในประเทศ	2
2	แสดงประมาณการช่องว่างการออมและการลงทุนในประเทศ	2
3	แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน	52
4	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความเสี่ยงของพนักงานภาคเอกชน	55
5	แสดงจำนวนและร้อยละของการยอมรับความเสี่ยงจำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน	56
6	แสดงขนาดของการออมและการลงทุน ร้อยละการออมและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับเฉลี่ย/ปี ของพนักงานภาคเอกชน	61
7	แสดงความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยง กับขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน	64
8	แสดงการเปรียบเทียบการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน ของพนักงานภาคเอกชนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยงแตกต่างกัน	66
9	แสดงการเปรียบเทียบการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน ของพนักงานภาคเอกชนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยงแตกต่างกัน	68
10	แสดงการเปรียบเทียบการออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์ ของพนักงานภาคเอกชนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยงแตกต่างกัน	69
11	แสดงค่าเฉลี่ยจุดมุ่งหมายของการออมและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ	70

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 1	9
2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 2	10
3 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิต	14
4 ลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลของนักลงทุน	31
5 แสดงช่วงอายุของผู้ลงทุน	33
6 แสดงแบบจำลองอย่างง่ายของพฤติกรรมผู้ลงทุน	35
7 แสดงแบบจำลองการแก้ปัญหาของผู้ลงทุน	37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เหตุผลที่บุคคลออมเงิน คือ เพื่อใช้เงินในการอุปโภคบริโภค และสะสมไว้เพื่ออนาคต หรือ เมื่อยามเจ็บป่วย และใช้สอยยามฉุกเฉิน เป็นต้น ซึ่งในอนาคตถ้าบุคคลไม่มีความจำเป็นต้องใช้เงิน หรือสามารถคาดการณ์ได้ว่าสามารถหารายได้สำหรับอนาคตได้แน่นอน การออมเงินจะไม่มี ความจำเป็น แต่ในสภาพความเป็นจริงความไม่แน่นอนในชีวิตอาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ดังนั้น บุคคลทุกคนจึงต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยการออมทรัพย์ของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก โดยเมื่อมีเงินเหลือบุคคลจะบริหารเงินเหล่านั้นอย่างเหมาะสมได้อย่างไร จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง สนับสนุนให้บุคคลหรือประชาชนทั่วไปหันมาสนใจรัก การออมและจงใจให้เกิดการออม ในรูปแบบต่างๆ ขณะเดียวกันต้องมีการบริหารจัดการให้มีการนำเงินออมเหล่านั้นไปลงทุนเพื่อให้เกิดความมั่งคั่งและระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหายแก่เงินต้นโดยจะต้องให้ผลตอบแทนกลับมาคุ้มค้ำกับค่าเงินที่ลดลงอันเกิดจากเงินเฟ้อ เงินออมจึงถือเป็นเงินทุนที่สำคัญต่อการลงทุนของประเทศ และเป็นรากฐานและปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการลงทุน ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโต สร้างเสถียรภาพและลดความผันผวนทางเศรษฐกิจได้ เนื่องจากถ้าประชาชนในประเทศมีการออมในระดับสูงจะทำให้การลงทุนในประเทศไม่ต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศมากนัก แม้เศรษฐกิจจะถดถอยก็สามารถพึ่งพาการออมในประเทศได้ ทำให้พัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาสถานการณ์การออมของไทย พบว่า การออมรวมและการลงทุนรวมของประเทศในปี 2549 มีสัดส่วนเมื่อเทียบกับ GDP อยู่ที่ประมาณร้อยละ 30.7 และ 29.2 ตามลำดับ (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พ.ค. 2550 เวลา 18.39 จาก <http://www.fpo.go.th/fseg/>) แสดงให้เห็นว่าการออมของประเทศมีสูงกว่าการลงทุน เมื่อพิจารณาส่วนต่างระหว่างการออมและการลงทุนพบว่า ก่อนช่วงวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ระดับการออมน้อยกว่าการลงทุน เนื่องจากความต้องการในการลงทุนสูงทำให้การออมตามไม่ทันการลงทุน แต่หลังจากช่วงวิกฤติเศรษฐกิจระดับการออมนั้นสูงกว่าการลงทุนมาตลอดแต่มีแนวโน้มที่ลดลง เนื่องจากการกระตุ้นทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการขยายการลงทุนและการบริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น

ขณะที่เมื่อพิจารณาการออมแยกเป็นรายประเภทในปัจจุบัน พบว่า ภาครัฐซึ่งประกอบด้วยรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจมีสัดส่วนการออมสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มธุรกิจ และครัวเรือนตามลำดับ โดยเฉพาะภาคครัวเรือนที่เป็นเศรษฐกิจพื้นฐานที่สำคัญของประเทศ มีอัตราการออมที่ต่ำเมื่อเทียบกับ GDP จากเดิมร้อยละ 10.5 โดยเฉลี่ยก่อนช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ

มาอยู่ที่ระดับร้อยละ 4-5 หลังช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายกระตุ้นการใช้จ่าย และบริโภคในช่วงที่ผ่านมา โดยที่การออมของครัวเรือนจะอยู่ในรูปของเงินสดและสินทรัพย์ของการสะสมทุน เช่น บ้าน ที่ดิน พันธบัตร หุ้น ทองคำ เป็นต้น ซึ่งในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 อัตราการขยายตัวของค่าใช้จ่ายครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้นในสัดส่วนที่สูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้ ส่งผลให้อัตราการออมภาคครัวเรือนเฉลี่ยหดตัวลงจากปี 2547 ถึงร้อยละ 6.90 โดยทิศทางการออมของประเทศไทยในอนาคตน่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ในขณะเดียวกันการลงทุนก็เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน โดยในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจเป็นต้นมา อัตราการออมรวมของประเทศขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.92 ต่อปี ขณะที่การลงทุนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 11.13 ต่อปี (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พ.ค. 2550 เวลา 18.39 จาก <http://www.fpo.go.th/fseg/>) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอัตราการขยายตัวของการออมมีน้อยกว่าการลงทุนแม้ว่ามูลค่าการออมรวมของประเทศจะมีมากกว่าการลงทุน แต่แนวโน้มการออมน่าจะไม่เพียงพอต่อการลงทุนในอนาคต จนอาจทำให้เกิดการขาดดุลการออมขึ้นอีกได้ดังเช่นในอดีต การขาดดุลการออมนี้ตามหลักเศรษฐศาสตร์จะส่งผลให้เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดในมูลค่าที่เท่ากับการขาดดุลเงินออมได้

ตาราง 1 แสดงขนาดการออม การลงทุน และช่องว่างการออมและการลงทุนในประเทศ

หน่วย : พันล้านบาท

ปี พ.ศ.	2543	2544	2545	2546	2547	2548
การลงทุนในประเทศไทย	1,124.16	1,237.09	1,297.33	1,477.48	1,739.75	2,231.75
การออมของประเทศ	1,548.04	1,551.00	1,664.18	1,823.65	2,020.08	2,147.72
ช่องว่างการออม-การลงทุน	423.88	313.91	366.85	346.18	280.33	-84.03

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ตาราง 2 แสดงประมาณการช่องว่างการออมและการลงทุนในประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ.	2543	2544	2545	2546	2547	2548
การลงทุนในประเทศไทย	649,578	512,657	587,074	747,402	732,115	601,850
การออมของประเทศ	553,507	569,286	511,658	543,908	488,742	568,434
ช่องว่างการออม-การลงทุน	96,071	-56,629	75,416	203,494	243,373	33,417

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ไม่ว่าปริมาณการลงทุนจะมีมากหรือน้อย ทั้งภาครัฐบาล และภาคครัวเรือน สมควรจะต้องหันมาให้ความสำคัญกับการออมของประเทศอย่างจริงจัง ได้แก่ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และสร้างค่านิยมการสร้างจิตสำนึกในการออมเพื่อประโยชน์ในอนาคต การสร้างกลไกการออม

ในระดับชุมชน ส่งเสริมและกระตุ้นให้มีความหลากหลายในผลิตภัณฑ์การออม โดยเน้นการออมเป็นประจำสม่ำเสมอติดต่อกันนานๆ (Contractual Savings) และการสร้างเครื่องมือการออมและการลงทุนให้หลากหลายเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่ต้องการลงทุนสร้างหลักประกันรายได้ในอนาคตให้กับภาคครัวเรือน เพื่อช่วยลดภาระของภาครัฐในระยะยาวในการที่จะต้องอุ้มคนวัยชรา ซึ่งจะมีมากขึ้นตามลักษณะโครงสร้างประชากรของไทยที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเป็นการสร้างพื้นฐานการออมให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วน สร้างเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพบนหลักการที่สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

จากความสำคัญของการออมและการลงทุนที่จะช่วยในการพัฒนาการเจริญโตของประเทศได้อย่างยั่งยืนนั้น กลับพบว่าในภาวะปัจจุบันการออมของภาคครัวเรือนซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของประเทศอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการเงินทุนของประเทศในอนาคต จึงเป็นที่น่าสนใจว่าจะมีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนของภาคครัวเรือน โดยใช้พนักงานที่ทำงานอยู่ในนิติบุคคลในภาคเอกชนบริษัทต่างๆ เป็นกลุ่มตัวแทนของภาคครัวเรือน เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีความแตกต่างของรายได้ค่อนข้างสูง ภาคครัวเรือนที่มีศักยภาพในการออมและการลงทุนได้จะต้องมีความรายได้มั่นคง มีเงินเหลือเก็บออมและลงทุนได้ สาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาวิจัยถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคม ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน อันจะมีบทบาทสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจ สนับสนุนและจูงใจให้ภาคครัวเรือนมีการออมและการลงทุนเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการออมและการลงทุนในประเทศ และเพื่อช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษา ขนาด รูปแบบ จุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผล ต่อขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบาย และมาตรการต่อผู้สนใจ พัฒนาความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออมและการลงทุนในประเทศ อันจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ
2. เพื่อผู้ประกอบการและนักลงทุนสามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาธุรกิจ

3. เพื่อเป็นข้อมูลและเสนอแนวทางสำหรับผู้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องใน
อนาคต
4. เพื่อเสนอแนวทางในการให้บริการเกี่ยวกับการออมและการลงทุนรูปแบบใหม่ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งเน้นที่จะทำการศึกษาถึง ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ใน
การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อขนาดการออมและ
การลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานที่ทำงานอยู่ในภาคเอกชน โดยผู้วิจัย สุ่ม
ตัวอย่างจากพนักงานที่ทำงานในนิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับ
แรกในประเทศไทย จากการรายงานผลประกอบการนิติบุคคลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า
ปี 2547 (สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มี.ค.2550 เวลา 18.35 น. จาก www.dbd.go.th) เนื่องจากในภาค
ครัวเรือนนั้นผู้ที่จะมีเงินออมเพื่อนำไปลงทุนได้นั้น เป็นผู้ที่มียรายได้เหลือจากการจากการจัดสรร
ไปบริโภค และค่าใช้จ่ายต่างๆ โดยนิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับ
แรก เป็นกิจการที่มีความมั่นคงสูง มีผลประกอบการดี พนักงานในกิจการย่อมได้รับผลตอบแทน
หรือรายได้สูงตามไปด้วย ดังนั้น พนักงานที่ทำงานอยู่ในนิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผล
ประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรก ถือเป็นภาคครัวเรือนที่มีความสามารถในการออมและการ
ลงทุน ผู้วิจัยจึงใช้เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัดของประชากร ผู้วิจัยจึงได้ทำการกำหนดขนาดของ
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้สูตรการคำนวณประชากรกรณีไม่ทราบจำนวน (เพ็ญ
แข ศิริวรรณ.2546 : 55) เพื่อนำไปประมาณสัดส่วนของประชากร โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95
% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มเลือกกลุ่ม
ตัวอย่างแบบง่าย โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากนิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผลประกอบการสูงสุด
100 อันดับแรก มาจำนวน 20 แห่ง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่งละ 20 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตามความมุ่งหมายที่ 1 เพื่อศึกษา ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ในการออม
และการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

ตัวแปรตาม ได้แก่

1.1 ขนาดของการออมและการลงทุน คือ มูลค่าการออมและการลงทุนในปัจจุบัน

1.2 รูปแบบของการออมและการลงทุน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1.2.1 การออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน

- 1) เงินฝากออมทรัพย์
- 2) เงินฝากประจำ 3 เดือน
- 3) เงินฝากประจำ 6 เดือน
- 4) เงินฝากประจำ 12 เดือน
- 5) เงินฝากประจำ 24 เดือน

1.2.2 การออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน

- 1) หุ้นสามัญ
- 2) หุ้นบุริมสิทธิ
- 3) หุ้นกู้
- 4) พันธบัตร
- 5) กองทุนรวม
- 6) ประกันชีวิต
- 7) สลากออมสิน, ธกส.

1.2.3 การออมและการลงทุนในสินทรัพย์

- 1) สัมหาริมทรัพย์
- 2) อสังหาริมทรัพย์
- 3) การลงทุนทางธุรกิจ

1.3 จุดมุ่งหมายในการออมและการลงทุน

1.3.1 ความปลอดภัยของเงินลงทุน

1.3.2 สภาพคล่องในการซื้อขาย

1.3.3 มีรายได้/ผลตอบแทนแน่นอน

1.3.4 ความมั่งคั่งของเงินทุน(กำไร/ดอกเบี้ย)

1.3.5 การกระจายเงินลงทุน

1.3.6 ความพอใจด้านภาษี

1.3.7 สภาพคล่องในการเปลี่ยนเป็นเงินสด

1.3.8 ความรู้และประสบการณ์

1.3.9 อำนาจในการบริหาร

1.3.10 สิทธิพิเศษต่างๆ

1.3.11 สร้างความมั่นคงในระยะยาว

1.3.12 รักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

2. ตามความมุ่งหมายที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ ขนาดการออมและการลงทุน ของพนักงานภาคเอกชน

2.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม และการยอมรับความเสี่ยง ประกอบด้วย รายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) สถานภาพสมรส
- 4) ระดับการศึกษา
- 5) ประสบการณ์ในการลงทุน
- 6) รายได้ต่อเดือน
- 7) ภาระหนี้สินต่อเดือน

2.1.2 การยอมรับความเสี่ยง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ขนาดการออมและการลงทุน

2.2.2 สัดส่วนการลงทุนในรูปตัวเงิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษานี้ได้นิยามศัพท์ที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดความหมายร่วมกันไว้ ดังนี้

1. การออมและการลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อไว้ใช้ในอนาคตกี่คาดคะเนได้พอสมควรว่าจะมีระยะในการเก็บนานเท่าใด หรือมีเป้าหมายในการเก็บไว้เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต

2. พนักงานภาคเอกชน หมายถึง บุคคลที่ทำงานในบริษัทเอกชนที่มีผลประกอบการ 100 อันดับแรก จากการรายงานผลประกอบการนิติบุคคลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปี 2547 (สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มี.ค.2550 เวลา 18.35 น. จาก www.dbd.go.th)

3. ขนาดการออมและการลงทุน หมายถึง มูลค่ารวมทั้งหมดของการออมและการลงทุนทุกรูปแบบที่กลุ่มตัวอย่างได้ออมและหรือลงทุนอยู่ในขณะนั้น

4. การออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน หมายถึง การออมและการลงทุนในรูปที่เป็นตัวเงิน ได้แก่ เงินฝากประเภทต่างๆ คือ เงินฝากออมทรัพย์ เงินฝากประจำ 3 เดือน เงินฝากประจำ 6 เดือน เงินฝากประจำ 12 เดือน เงินฝากประจำ 24 เดือน

5. การออมและการลงทุนในรูปตราสาร หมายถึง การออมและการลงทุนในรูปที่เป็นตราสารทางการเงิน ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตร กองทุนรวม ประกันชีวิต สลากออมสิน ธกส

6. การออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์ หมายถึง การออมและการลงทุนในรูปสังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ การลงทุนทางธุรกิจ

7. ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการลงทุน รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน

8. การยอมรับความเสี่ยง หมายถึง การยอมรับความเสี่ยงอันเกิดจากการที่ผู้ลงทุนได้รับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ไม่ตรงตามที่ได้คาดหวังไว้ ซึ่งความเสี่ยงดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจการเมือง สังคม เป็นต้น

9. ประสบการณ์ในการลงทุน หมายถึง ระยะเวลาเริ่มต้นที่พนักงานภาคเอกชนเริ่มออมและลงทุนไม่ว่าจะเป็นการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน ในรูปตราสาร ในรูปสินทรัพย์ จนถึงปัจจุบัน

10. ความปลอดภัยของเงินลงทุน หมายถึง การรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้ และยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้อ

11. สภาพคล่องในการซื้อขาย หมายถึง ความสะดวกรวดเร็วจากการซื้อขายหรือเปลี่ยนมือในการออมและการลงทุนรูปแบบต่างๆ เป็นเงินสด

12. การกระจายเงินลงทุน หมายถึง การลงทุนในหลายรูปแบบพร้อมกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ซึ่งการกระจายการลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดกับผู้ลงทุน

13. ผลประโยชน์ทางภาษี หมายถึง ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการยกเว้นภาษีหรือลดภาษีจากการออมและการลงทุนรูปแบบต่างๆ ซึ่งจะได้รับไม่เหมือนกันในแต่ละรูปแบบในการลงทุนต้องพิจารณาด้วยว่าผลตอบแทนที่ได้รับจะต้องเสียภาษี หรือได้รับการยกเว้นภาษี ถ้าต้องเสียภาษีด้วยจะทำให้ผลตอบแทนที่ได้จริงน้อยลง ฉะนั้นในการลงทุนผู้ลงทุนควรจะต้องคำนึงถึง ผลตอบแทนภายหลังจากการหักภาษีแล้ว

14. มีรายได้ และผลตอบแทนที่แน่นอน หมายถึง การรับดอกผลจากการลงทุน ซึ่งผู้ลงทุนต้องการที่จะรับดอกผลที่เกิดจากการลงทุนเป็นระยะๆ (Current Income) หรือต้องการให้เงินลงทุนเติบโตอย่างต่อเนื่อง

15. ความมั่งคั่งของเงินทุน หมายถึง เงินที่พนักงานภาคเอกชนลงทุนไปจะต้องมีค่าเพิ่มพูนขึ้น ความมั่งคั่งของเงินทุนซึ่งเกิดขึ้นได้จากการลงทุน ซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้ลงทุน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ และคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต

16. อำนาจในการบริหาร หมายถึง อำนาจในการบริหารจัดการ แต่งตั้งกรรมการ หรือสิทธิในการลงคะแนนเสียง ในทางปฏิบัติ อำนาจในการบริหารจัดการบริษัทจริง ๆ อยู่กับผู้ถือหุ้นส่วนน้อยก็เป็นได้

17. สิทธิพิเศษต่าง ๆ หมายถึง การได้สิทธิต่าง ๆ จากการลงทุนของพนักงานภาคเอกชนซึ่งในการออมและการลงทุนแต่ละประเภทมีข้อยกเว้นต่างกัน เช่น การยกเว้นภาษี กับการลงทุนในแต่ละแห่ง แต่ละโครงการต่างกัน

18. สร้างความมั่นคงในระยะยาว หมายถึง เป็นการวางแผนการเงินในระยะยาว ซึ่งเป็น หลักประกันความมั่นคงด้านการเงินในอนาคต

19. รักษาอำนาจซื้อให้คงไว้ หมายถึง มูลค่าของเงินลงทุนที่พนักงานภาคเอกชนได้ลงทุนไปมีมูลค่าที่สูงขึ้นหรือ การได้รับกระแสเงินสดรับระหว่างงวดการลงทุน โดยผลตอบแทนดังกล่าวจะต้องคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ และความเสี่ยงจากการลงทุนด้วย

20. สัดส่วนการลงทุนในรูปตัวเงิน ตราสาร สินทรัพย์ หมายถึง การกระจายรูปแบบของการถือครองเงินในแบบต่างๆ

21. ความมุ่งหมายของการออมและการลงทุน หมายถึง การกำหนดเป้าหมายการลงทุน (Setting investment goals) หลังจากนั้นจึงเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลงทุนที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการลงทุนที่มุ่งรักษาไว้ซึ่งเงินลงทุน และได้รับผลตอบแทน

22. รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ต่อเดือน(เงินเดือน)โดยให้รวมกับเงินอื่นๆ ด้วย เช่น ค่าครองชีพ เป็นต้น

23. ภาระหนี้สินต่อเดือน หมายถึง ภาระการผ่อนชำระเงินกู้กับสถาบันต่างๆ ไป อาทิ บัตรเครดิตต่างๆ การผ่อนรถ ผ่อนบ้าน การผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคล เป็นต้น ซึ่งไม่รวมค่าใช้จ่ายรายเดือน

24. ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ หมายถึง จำนวนกำไรที่คิดเป็นร้อยละของเงินลงทุน หากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่สูงก็จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุน ในทางตรงกันข้ามหากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่ต่ำก็จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจไม่เพิ่มการลงทุน

25. สัดส่วนของการออมและการลงทุน หมายถึง การจัดสรรเงินออมมาลงทุนในสัดส่วนที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ลงทุนเกิดปัญหาการขาดสภาพคล่องในการใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ หรือกรณีฉุกเฉินหรือเจ็บไข้ได้ป่วย

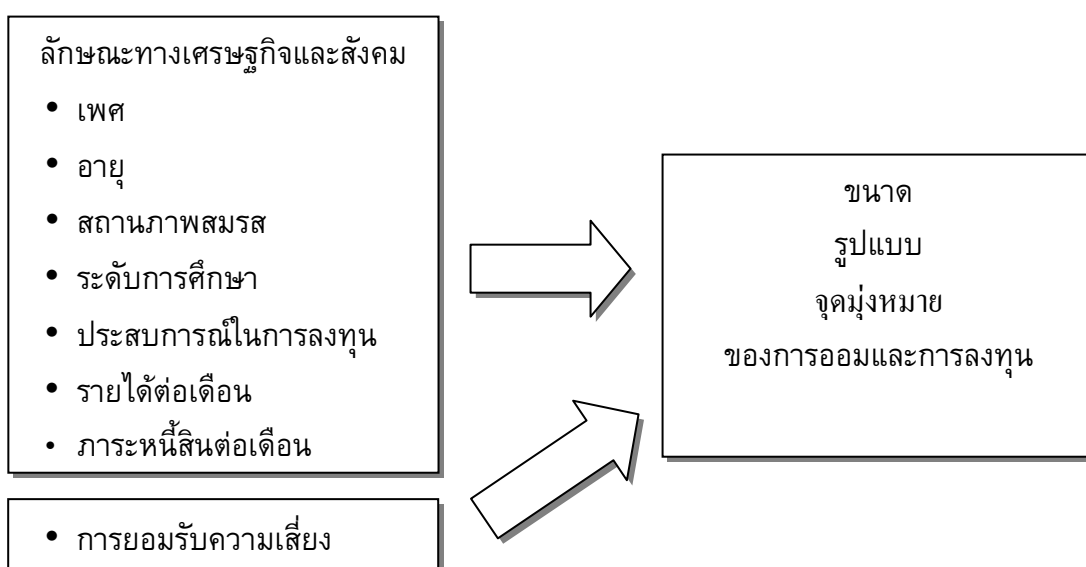
26. ระยะเวลาในการลงทุน หมายถึง ช่วงระยะเวลาการลงทุนว่าควรเป็นระยะสั้นหรือระยะยาว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดหรือเลือกชนิดของตราสารที่จะลงทุน โดยจะมีส่วนในการกำหนดระดับ ความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับด้วย ต้องสอดคล้องกับจังหวะของการใช้เงินนั้น การลงทุนจึงควรแบ่งออกเป็นระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว ตามความต้องการที่เหมาะสมกับช่วงชีวิตของผู้ลงทุน

27. ความคล่องตัวในการซื้อขาย หมายถึง การเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ซื้อขายคล่อง คือเป็นหลักทรัพย์ที่เป็นที่ต้องการของตลาด หลักทรัพย์บางชนิดจำหน่ายได้ง่าย แต่บางอย่างจำหน่ายได้ยาก

28. สัดส่วนการลงทุนในรูปตัวเงิน หมายถึง การจัดสรรเงินออมมาลงทุนในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยการลงทุนในรูปตัวเงิน ได้แก่ เงินฝากประเภทต่างๆ คือ เงินฝากออมทรัพย์ เงินฝากประจำ 3 เดือน เงินฝากประจำ 6 เดือน เงินฝากประจำ 12 เดือน เงินฝากประจำ 24 เดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

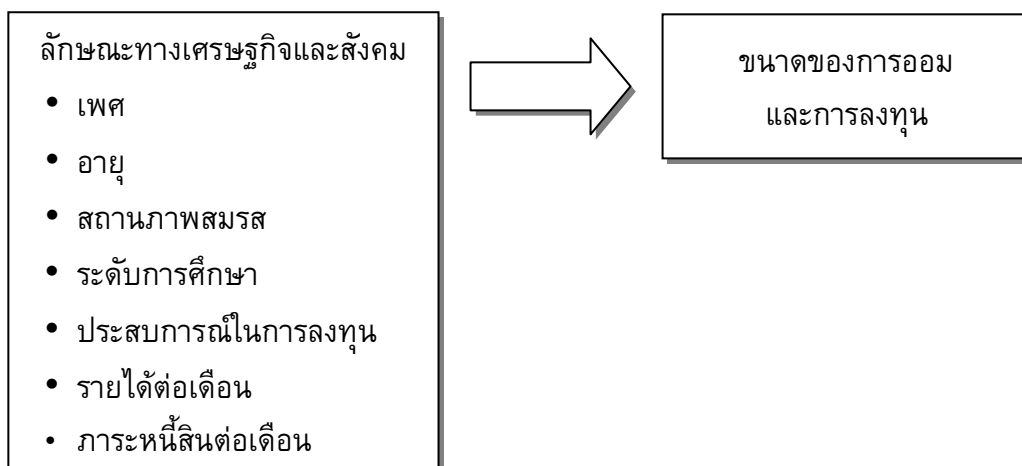
1. กรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 1

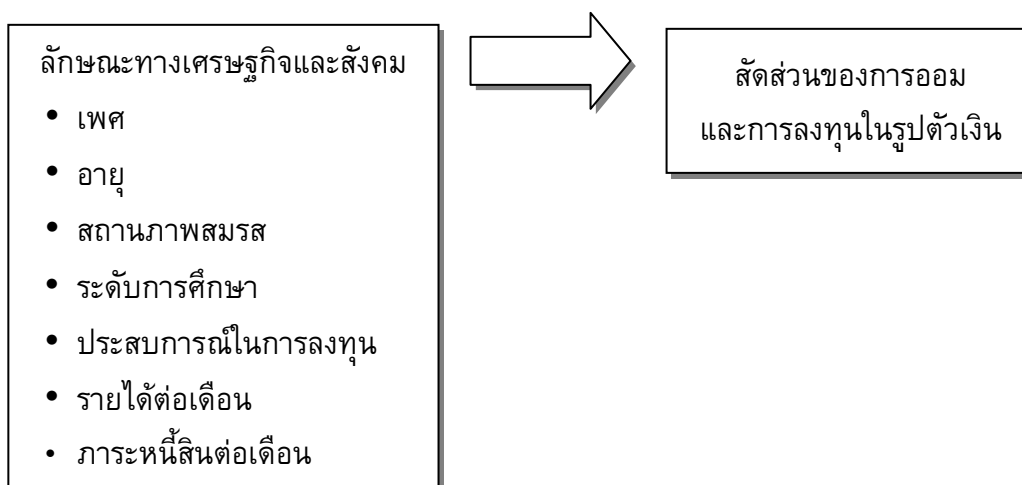
ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 1

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 2

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกับขนาดของการออมและการลงทุน

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนของการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน

ภาพประกอบ 2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 2

สมมติฐานในการวิจัย

1. พนักงานภาคเอกชนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน มี ขนาดรูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ของการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน
2. พนักงานภาคเอกชน ที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ขนาดของการออมและการลงทุน และ สัดส่วนทางการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน
3. ลักษณะการออมและการลงทุนในประเทศไทย
4. แนวคิดที่เกี่ยวกับทัศนคติของนักลงทุน
5. แนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุน
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

(ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง)

1.1 การออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย

การออมนั้น หากจะกล่าวให้เต็มๆ ก็คือการออมทรัพย์ ซึ่งการออมทรัพย์ของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าหลังจากที่ครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว เมื่อนำไปหักภาษีออก รายได้ดังกล่าวถือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง ครัวเรือนจะจัดสรรรายได้ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภค ส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บออมไว้เป็นเงินสะสม เรียกการออมเงินส่วนที่เหลือนี้ว่า “การออมทรัพย์” หากพิจารณาดูจะพบว่าการออมเปรียบเป็นส่วนรื้อของวงจรการหมุนเวียนของกระแสรายได้ ซึ่งเป็นผลให้กระแสรายได้ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งมีค่าไม่เท่ากับกระแสรายจ่ายในช่วงเวลานั้น สามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง ค่าใช้จ่าย และปริมาณการออมได้ ดังนี้

$$Y = C + S \quad (1)$$

กำหนดให้ Y แทน รายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง
C แทน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค
S แทน ปริมาณการออม

1.2 ตัววัดค่าพฤติกรรมการออม

สำหรับตัววัดค่าพฤติกรรมการออมที่นิยมใช้กัน คือ APS (average propensity to save: ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่ารายได้ 1 หน่วย ครัวเรือนจะทำการออมเก็บไว้เท่าไร บ่งชี้ให้ทราบถึงพฤติกรรมในการจัดสรรรายได้ไปในการออมของครัวเรือน และ MPS (Marginal propensity to save: ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ปริมาณการออมจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าไร บ่งชี้ให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ที่กระทบต่อพฤติกรรมการออมว่ามีมากน้อยเพียงใด ทั้งค่า APS และ MPS สามารถหาได้โดย

$$APS = S/Y \quad (2)$$

$$MPS = dS/dY \quad (3)$$

กำหนดให้	APS	แทน ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม
	MPS	แทน ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม
	S	แทน การออมที่เกิดขึ้นจริงในงวดเวลาหนึ่ง
	Y	แทน รายได้ที่เกิดขึ้นจริงในงวดเวลาหนึ่ง
	d	แทน ค่า coefficient ซึ่งแสดงถึงความลาด (slope) ของเส้น

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความโน้มเอียงในการบริโภคและการออม

นักเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไปมักจะกล่าวถึงการออมและการบริโภคควบคู่กันไปเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากต่างก็เป็นส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากรายได้ของครัวเรือนที่สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้จริง ถ้าปริมาณการออมรวมกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมีค่าเท่ากับรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริงพอดีตามสมการ (1) เมื่อทำการย้ายข้างสมการจะได้ว่า

$$\begin{aligned} C + S &= Y \\ (C/Y) + (S/Y) &= (Y/Y) \quad \text{นั่นคือ} \\ APC + APS &= 1 \end{aligned} \quad (4)$$

$$\begin{aligned} \text{และ} \quad (DC/DY) + (DS/DY) &= (DY/DY) \quad \text{นั่นคือ} \\ MPC + MPS &= 1 \end{aligned} \quad (5)$$

กำหนดให้	APC	แทน ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (average propensity to consume)
	MPC	แทน ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (marginal propensity to consume)

1.4 การออมกับทฤษฎีการบริโภค

(สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง: ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น)

จากที่กล่าวไปแล้วว่าการบริโภคและการออมเป็นของคู่กัน ดังนั้น การออมจึงมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการบริโภคอย่างใกล้ชิด

1. สรุปผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้สมบูรณ์ (Absolute income hypothesis of consumption) ตามแนวคิดของ John Maynard Keynes สมการการบริโภค คือ

$$C = a + bY; a > 0; 0 < b < 1 \quad (6)$$

แทนค่า (6) ใน (1) แล้วย้ายข้างสมการจะได้ว่า

$$S = Y - (a + bY)$$

ดังนั้นเราสามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์แบบง่าย ๆ ของการออมได้ ดังนี้

$$S = -a + (1-b)Y \quad (7)$$

2. ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ (Relative income hypothesis of consumption) ตามแนวคิดของ James S. Duesenberry เชื่อว่าครัวเรือนที่มีระดับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค และระดับรายได้อยู่ในระดับหนึ่งแล้วจะเป็นการยากที่จะทำให้เขาลดระดับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคให้ต่ำกว่าเดิมเมื่อระดับรายได้เปรียบเทียบกับระดับรายได้ที่เคยได้รับสูงสุด (previous peak income) แล้ง ตามแนวความคิดนี้จะได้สมการของค่า APC คือ

$$APC = c - dY/Y_p$$

$$C/Y = c - dY/Y_p \quad (8)$$

กำหนดให้ C แทน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

c แทน ค่า APC ในขณะที่ Y/Y_p เท่ากับ 0

d แทน ค่า coefficient ซึ่งแสดงถึงความลาด (slope) ของเส้นแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง APC และ Y/Y_p

Y แทน ระดับรายได้ในงวดปัจจุบัน

Y_p แทน ระดับรายได้สูงสุดที่ครัวเรือนเคยได้รับในงวดเวลาก่อน

แต่ที่จริงสมการข้างต้นเป็นสมการที่ตัดทอนให้เหลือแนวคิดเฉพาะในด้านของการบริโภคเท่านั้น ซึ่งเดิมทีเดียวแนวคิดของ James S. Duesenberry มีกำเนิดมาจากด้านการออมเป็นหลัก อย่างไรก็ตามเราสามารถกำหนดแนวคิดให้ย้อนกลับไปที่ด้านของการออมได้ดังนี้ จากสมการ (4) ทราบว่า

$$C/Y + S/Y = 1$$

$$C/Y = 1 - S/Y \quad (9)$$

แทนสมการ (9) ใน (8) จะได้ว่า

$$\begin{aligned} 1 - S/Y &= c - dY/Y_P \\ S/Y &= (1-c) + dY/Y_P \\ S/Y &= e + dY/Y_P \end{aligned} \quad (10)$$

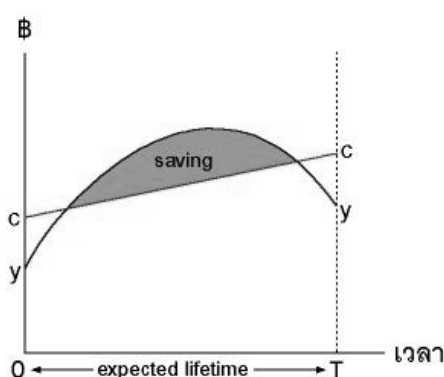
กำหนดให้ e แทน ค่า APS ในขณะที่ Y/Y_P เท่ากับ 0 ซึ่งเท่ากับ $1-c$

สมการ (10) เป็นสมการเริ่มต้นของทฤษฎีการบริโภคตามแนวคิดนี้ กล่าวคือ อัตราส่วนของปริมาณการออมต่อรายได้ของครัวเรือนขึ้นอยู่กับระดับรายได้ในงวดปัจจุบันเมื่อเทียบกับระดับรายได้สูงสุดที่ครัวเรือนเคยได้รับในงวดเวลาก่อน และจากสมการนี้เราจะได้สมการการออม คือ

$$S = eY + dY^2/Y_P \quad (11)$$

3. ทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต (Life-Cycle Theory of Consumption) ตามแนวคิดของ Franco Modigliani, Albert Ando และ Richard Brumberg เชื่อว่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในงวดเวลาหนึ่งขึ้นอยู่กับการคาดคะเนรายได้ตลอดช่วงอายุขัยทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

หากพิจารณาการกระจายรายได้และปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิตที่ควรจะเป็นของบุคคลหนึ่งๆ ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิต

จะได้เห็นว่าในช่วงชีวิตของบุคคลขณะที่มีอายุน้อย จะมีระดับรายได้อยู่ในระดับต่ำ และจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุก็จะกลับมีรายได้ลดลงอีกครั้ง

การกระจายรายได้ตลอดช่วงอายุขัยจึงมีลักษณะเป็นไปตามเส้น yy ส่วนปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุขัยโดยมีลักษณะของการกระจายปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคตามเส้น cc เมื่อทำการเปรียบเทียบกันระหว่างเส้น yy และ cc แล้ว จะพบว่าในช่วงต้นของชีวิต บุคคลจะมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภค ดังนั้นบุคคลจึงต้องประพัตินเป็นผู้ก่อหนี้ ต่อมาในช่วงกลางของชีวิตจึงจะเริ่มที่จะมีรายได้เหลือจ่ายจนสามารถชดเชยหนี้เดิมได้ และเก็บเงินสะสมไว้สำหรับช่วงปลายของชีวิต เงินสะสมส่วนนี้ก็คือส่วนของเงินออมนั่นเอง

4. ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้ถาวร (Permanent Income Theory of Consumption) ตามแนวคิดของ Milton Friedman เชื่อว่าครัวเรือนจะมีพฤติกรรมในจัดสรรรายได้เพื่อการบริโภคโดยอิงกับรายได้ในระยะยาว (long term income) ที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมทั้งได้กำหนดให้รายได้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ รายได้ถาวร (permanent income) และรายได้ชั่วคราว (transitory income) ซึ่งตามทฤษฎีนี้ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับรายได้ถาวร โดยครัวเรือนจะไม่ทำการบริโภคในส่วนของรายได้ชั่วคราว ดังนั้นจากการที่การออมเป็นเงินส่วนเหลือที่ไม่ได้ทำการบริโภคแล้ว จึงสามารถเกิดได้ทั้งจากส่วนของรายได้ถาวรและรายได้ชั่วคราว สามารถเขียนสมการการออมได้ ดังนี้

$$S = f + gY^T + hY^P$$

กำหนดให้	f	แทน	ปริมาณการออม ในขณะที่ยังไม่มีรายได้
	g	แทน	สัดส่วนของรายได้ชั่วคราวซึ่งมีผลต่อการออม
	h	แทน	สัดส่วนของรายได้ถาวรซึ่งมีผลต่อการออม
	Y^T, Y^P	แทน	รายได้ชั่วคราวและรายได้ถาวร ตามลำดับ

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน

2.1 ทฤษฎีการลงทุน

การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต ซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ และคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต (จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2544: 7; อ้างอิงจาก Reilly. 1992. *Investments*.)

การลงทุนแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นการลงทุนของผู้ลงทุนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อหลักทรัพย์ประเภทคงทนถาวร เช่น เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น ฯลฯ

เป็นการลงทุนที่มีได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่เพื่อความพอใจในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นมากกว่า

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) เป็นการลงทุนซื้อทรัพย์สินเพื่อการประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้นี้ เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน การลงทุนประเภทนี้มีเป้าหมายในการลงทุน คือ กำไร

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือ หุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อม ซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ที่ตนพอใจที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือ กำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือ ขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss)

2.2 จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งแบ่งเป็นลักษณะดังต่อไปนี้ (เพชรี ขุมทรัพย์. 2540: 4-6)

ความปลอดภัยของเงินทุน (Security of principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายความว่า การรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว และยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย เสถียรภาพของรายได้ (Stability of income) ผู้ลงทุนมักจะลงในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ที่สม่ำเสมอทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือ เงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ

ความงอกเงยของเงินทุน (Capital growth) นักลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า พยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าความงอกเงยของเงินทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัวเท่านั้น ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุน โดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในดังต่อไปนี้

- เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น
- เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้
- เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

ความคล่องตัวของการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหุ้นนี้

ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีความคล่องตัวสูง ความสามารถในการหาทำไถ่ยอมลดลง ผู้ลงทุนต้องการการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความคล่องตัว หรือ หลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็ด้วยความหวังที่ว่า หากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง นักลงทุนจะได้รับเงินพร้อมที่จะลงทุนในทันที

การกระจายเงินลงทุน (Diversification) วัตถุประสงค์ก็คือ ต้องการกระจายความเสี่ยง และการกระจายความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์สามารถทำได้ 4 วิธี คือ

1. ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ
2. ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างปนกันไป
3. ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างกันทางภูมิศาสตร์
4. ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal โดยที่ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึงการลงทุนในธุรกิจต่างๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปถึงหลักทรัพย์สำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

ความพอใจด้านภาษี (Favorable tax status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินทุนต้องให้ความสนใจ เพราะผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการจ่ายภาษีเงินได้พึงประเมิน โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในรูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต

2.3 ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน

ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การเมือง ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร รวมถึงตัวโบรกเกอร์ โดยมีรายละเอียดมีดังนี้

1. **ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ** หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการลงทุน เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่นๆ ได้ โดยจะก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านจิตวิทยาของผู้ลงทุนได้มากที่สุด ได้แก่

1.1 ระดับรายได้ประชาชาติและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติ รายได้ประชาชาติเป็นสิ่งที่รองรับการลงทุน กล่าวคือ การลงทุนจะอยู่ในระดับต่ำหากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับต่ำ ในทางตรงข้าม หากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับที่สูงหรือมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นักลงทุนสามารถคาดหวังว่าสามารถขายหลักทรัพย์ได้เพิ่มมากขึ้น การลงทุนจึงเพิ่มขึ้นสูงตามไปด้วย หรือหากว่ารายได้ประชาชาติมีอัตราการเพิ่มที่ลดลง ซึ่งแสดงว่าประชาชนมีอำนาจซื้ออยู่ในระดับต่ำ ผู้ลงทุนจะชะลอการลงทุนตามไปด้วย

1.2 อัตราดอกเบี้ย (Rate of Interest) โดยทั่วไปในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยสูงการลงทุนจะมีน้อย และในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยต่ำการลงทุนจะเพิ่มมากขึ้นด้วย

1.3 กำไรที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Profit) เนื่องจากการลงทุนต้องมีการจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของเงินทุน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงต้องเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุน หากต้นทุนต่ำกว่าผลตอบแทนก็จะได้กำไร ซึ่งอัตรากำไร คือ จำนวนกำไรที่คิดเป็นร้อยละของเงินลงทุน หากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่สูงก็จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะลงทุน ในทางตรงกันข้ามหากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่ต่ำก็จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจไม่เพิ่มการลงทุน

1.4 ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันภาคธุรกิจต้องพบกับการแข่งขันซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การที่แต่ละบริษัทมีเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ต่างจากคู่แข่งและมีความเป็นผู้นำทางด้านผลิตภัณฑ์ใหม่ ก็จะทำให้บริษัทได้เปรียบคู่แข่ง ส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น

1.5 ราคาหลักทรัพย์ทุนและการบำรุงรักษา นักลงทุนต้องนำมาพิจารณาเพื่อประเมินอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงมาก อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะต่ำ ในทางตรงข้าม ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำ อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะมีมาก

1.6 นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ การจัดเก็บภาษี มีผลต่อการลงทุน กล่าวคือ การเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราที่สูงและมีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน จะส่งผลให้ต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูง เมื่อต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูงก็จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์ที่ผลิตสูงขึ้นมากกว่าราคาหลักทรัพย์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หลักทรัพย์ที่ขายในประเทศก็จะขายไม่ได้เพราะของราคาแพง หรือจะส่งหลักทรัพย์ไปขายที่ต่างประเทศก็ไม่ได้เพราะรู้ราคาที่สูงไม่ได้ ทำให้การผลิตและการลงทุนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ตรงกันข้ามหากมีจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราต่ำ และการจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ราคาหลักทรัพย์ก็จะถูกลงและช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น การลงทุนและการเพิ่มผลผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย สำหรับเสถียรภาพทางการเมืองนั้น นักลงทุนชาวต่างชาติจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นประชาธิปไตยซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็จะลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ

2. ปัจจัยด้านการเมือง อันได้แก่ นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุด เช่น การจัดเก็บภาษี มีผลต่อการลงทุน กล่าวคือ การเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราที่สูงและมีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน จะส่งผลให้ต้นทุน

หลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูง เมื่อต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูงก็จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์ที่ผลิตสูงขึ้นมากกว่าราคาหลักทรัพย์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หลักทรัพย์ที่ขายในประเทศก็จะขายไม่ได้เพราะของราคาแพง หรือจะส่งหลักทรัพย์ไปขายที่ต่างประเทศก็ไม่ได้เพราะผู้ราคาที่สูงไม่ได้ ทำให้การผลิตและการลงทุนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ตรงกันข้าม หากมีจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจให้อัตราต่ำและการจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ราคาหลักทรัพย์ก็จะถูกลงและช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น การลงทุนและการเพิ่มผลผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย สำหรับเสถียรภาพทางการเมืองนั้น นักลงทุนชาวต่างชาติจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นประชาธิปไตย ซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็จะลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ

3. ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การรับรู้ข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขาย เช่น ข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ รายงานการซื้อขายราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่ แหล่งข่าวจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน / ญาติพี่น้อง

การลงทุน (Investment) หมายถึง การใช้จ่ายเพื่อทำให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการในอนาคตเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นการลงทุนในทางเศรษฐศาสตร์จึงมุ่งที่จะพิจารณาถึงการเพิ่มสินค้านำทุน ดังนั้น รายจ่ายในการลงทุนจึงประกอบด้วยรายจ่ายในการก่อสร้าง รายจ่ายในการซื้อเครื่องมือเครื่องจักรใหม่ และส่วนเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้านำคงเหลือ

สำหรับรายจ่ายเพื่อการลงทุนในกรอบของการคำนวณรายได้ประชาชาติจะไม่นับว่าการซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อที่ดินเพื่อการเก็งกำไร การซื้อสินทรัพย์และหลักทรัพย์มือสอง เป็นรายจ่ายเพื่อการลงทุน แต่จะถือว่าเป็นการลงทุนทางการเงิน (Financial investment) เนื่องจากการซื้อสินทรัพย์ดังกล่าวไม่ได้ทำให้สินทรัพย์ประเภททุนในระบบเศรษฐกิจมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และไม่มีผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลผลิตในระบบเศรษฐกิจ

ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน มีดังนี้

1. ระดับรายได้ประชาชาติและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติ รายได้ประชาชาติเป็นสิ่งที่รองรับการลงทุน กล่าวคือ การลงทุนจะอยู่ในระดับต่ำหากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับต่ำ ในทางตรงข้าม หากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับที่สูงหรือมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นักลงทุนสามารถคาดหวังว่าสามารถขายสินค้าได้เพิ่มมากขึ้น การลงทุนจึงเพิ่มขึ้นสูงตามไปด้วย หรือหากว่ารายได้ประชาชาติมีอัตราการเพิ่มที่ลดลง ซึ่งแสดงว่าประชาชนมีอำนาจซื้ออยู่ในระดับต่ำ ผู้ลงทุนจะชะลอการลงทุนตามไปด้วย

2. อัตราดอกเบี้ย (Rate of Interest) โดยทั่วไปในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยสูงการลงทุนจะมีน้อย และในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยต่ำการลงทุนจะเพิ่มมากขึ้นด้วย

3. กำไรที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Profit) เนื่องจากการลงทุนต้องมีการจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของเงินทุน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงต้องเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุน หากต้นทุนต่ำกว่าผลตอบแทนก็จะได้กำไร ซึ่งอัตรากำไร คือ จำนวนกำไรที่คิดเป็นร้อยละของเงินลงทุน หากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่สูงก็จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุน ในทางตรงกันข้ามหากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่ต่ำก็จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจไม่เพิ่มการลงทุน

4. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันภาคธุรกิจต้องพบกับการแข่งขันซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การที่แต่ละบริษัทมีเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ต่างจากคู่แข่งและมีความเป็นผู้นำทางด้านผลิตภัณฑ์ใหม่ ก็จะทำให้บริษัทได้เปรียบคู่แข่ง ส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มสูงขึ้น

5. ราคาสินค้าทุนและการบำรุงรักษา นักลงทุนต้องนำมาพิจารณาเพื่อประเมินอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงมาก อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะต่ำ ในทางตรงข้าม ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำ อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะมีความสูง

6. นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ การจัดเก็บภาษี มีผลต่อการลงทุน กล่าวคือ การเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราที่สูงและมีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน จะส่งผลให้ต้นทุนสินค้าอยู่ในระดับที่สูง เมื่อต้นทุนสินค้าอยู่ในระดับที่สูงก็จะทำให้ราคาของสินค้าที่ผลิตสูงขึ้นมากกว่าราคาสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ สินค้าที่ขายในประเทศก็จะขายไม่ได้เพราะของราคาแพง หรือจะส่งสินค้าไปขายที่ต่างประเทศก็ไม่ได้เพราะสู้ราคาที่สูงไม่ได้ ทำให้การผลิตและการลงทุนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ตรงกันข้าม หากมีจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราต่ำและการจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ราคาสินค้าก็จะถูกลงและช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น การลงทุนและการเพิ่มผลผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย สำหรับเสถียรภาพทางการเมืองนั้น นักลงทุนชาวต่างชาติจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นประชาธิปไตย ซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็จะลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ

2.4 ประเภทของการลงทุน

2.4.1 การลงทุนทางด้านสินทรัพย์ประเภททุน

การลงทุนในสินทรัพย์ประเภททุนที่มีอายุการใช้งานนาน (Business Fixed Investment) มีความสำคัญในแง่ที่ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับปริมาณสินค้าทุน ซึ่งจะมีผลต่อกำลังการผลิตสินค้าและบริการของประเทศ ทั้งนี้เพราะในงวดเวลาใด ถ้าประเทศมีการลงทุนเบื้องต้นสูงกว่าการลงทุนทดแทน การลงทุนสุทธิในงวดเวลานั้นจะมีค่าเป็นบวก และปริมาณทุน (Capital Stock) ในงวดเวลานั้นจะสูงกว่าปริมาณทุนในงวดเวลาอีกด้วย

$$\text{int} = \text{igt} - \text{irt}$$

โดยที่ $\text{int} =$ ลงทุนสุทธิในงวดเวลา t
 $\text{igt} =$ การลงทุนเบื้องต้นในงวดเวลา t
 $\text{irt} =$ การลงทุนทดแทนในงวดเวลา t

งวดเวลา t ถ้า $\text{igt} - \text{irt}$ จะมีผลทำให้ $\text{int} > 0$ และจะมีผลทำให้สินทรัพย์ ประเภท
 ทุนในงวดเวลา t สูงกว่าในงวดเวลา $(t - 1)$ ทั้งนี้เพราะ

$$\text{int} = \text{kt} - \text{kt} - 1$$

หรือ $\text{int} = D k$
 $\text{kt} =$ ปริมาณทุนในงวดเวลา t

ดังนั้น ถ้าประเทศมีสินทรัพย์ประเภททุนสูงขึ้นเรื่อยๆ หมายความว่า เพื่อให้การลงทุน
 สุทธิในงวดเวลานั้นๆ มีค่าเป็นบวก ประเทศจะต้องมีการลงทุนเบื้องต้นสูงกว่าค่าเสื่อมราคาหรือ
 การลงทุนเพื่อการทดแทน

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนสุทธิกับผลผลิต

การลงทุนสุทธิในงวดเวลานั้นๆ มีค่าเป็นบวก ปริมาณทุนของประเทศจะเพิ่มขึ้น
 ประเทศที่มีกำลังการผลิตเพิ่ม จะทำให้สามารถผลิตผลผลิต หรือรายได้ประชาชาติที่แท้จริง
 เพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้น การลงทุนจึงมีความสัมพันธ์กับผลผลิตโดยตรง ดังรูป

2. ต้นทุนของเงินทุน

การตัดสินใจซื้อสินทรัพย์ประเภททุน ผู้ผลิตจะต้องเปรียบเทียบระหว่าง อัตรา
 ผลตอบแทน ที่จะได้รับจากการใช้สินทรัพย์นั้น กับต้นทุนของเงินทุน ว่าอย่างไหนจะมีมากกว่า
 กัน ถ้ามีการใช้สินทรัพย์ประเภททุนสูงกว่าต้นทุนของเงินที่ต้องใช้จ่ายซื้อสินทรัพย์ ผู้ผลิตก็จะ
 ตัดสินใจลงทุนซื้อสินทรัพย์นั้น แต่ถ้าเป็นไปในทางตรงกันข้าม คือ มีการใช้สินทรัพย์ประเภททุน
 ต่ำกว่าต้นทุนของเงินที่ต้องใช้จ่ายซื้อสินทรัพย์ ผู้ผลิตก็จะตัดสินใจไม่ลงทุนซื้อสินทรัพย์ดังกล่าว
 สินทรัพย์ประเภททุนหน่วยสุดท้ายที่ผู้ผลิตจะลงทุน ก็คือ สินทรัพย์หน่วยที่ให้ประสิทธิภาพของ
 เงินลงทุนหน่วยสุดท้ายเท่ากับต้นทุนของเงินพอดี เนื่องจากต้นทุนของเงินนี้ เป็นต้นทุนที่เกิดแก่
 ผู้ใช้สินทรัพย์ประเภททุน จึงเรียกว่า ต้นทุนของเงินทางด้านผู้ใช้ (User Cost of Capital)

สำหรับเงินที่นำมาซื้อสินทรัพย์นั้น ไม่ว่าจะมาจากแหล่งใด เช่น ด้วยการกู้ยืมเงิน (Nominal
 Rate of Interest) หรือเงินที่ได้มาจากการออมของกิจการเองก็ตาม เงินที่ได้มาต่างก็ล้วนแต่มี
 ต้นทุนทั้งสิ้น กล่าวคือ ถ้าเป็นเงินทุนที่ได้มาจากการกู้ยืม ต้นทุนของเงินก็คือ อัตราดอกเบี้ยที่
 ต้องจ่าย แต่ถ้าเงินที่ได้มาจากการออมของกิจการ ต้นทุนของเงินก็คือ ต้นทุนค่าเสียโอกาสในรูป
 ของอัตราดอกเบี้ยที่จะรับเมื่อกิจการนั้นนำเงินฝากไปฝากไว้ที่ธนาคาร แต่เมื่อกิจการไม่นำเงิน

ไปฝากจากธนาคาร กิจการจึงไม่ได้รับอัตราดอกเบี้ยจากธนาคาร เพราะกิจการนำเงินออมเหล่านั้นมาลงทุนในโครงการนั่นเอง ซึ่งสามารถกล่าวสรุปได้ว่า ต้นทุนของเงินทุน คือ อัตราดอกเบี้ย

อัตราดอกเบี้ยที่กู้ยืมกันในท้องตลาด เป็นอัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน ไม่ได้เป็นอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ซึ่งอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงจะหมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน หักออกจากอัตราเงินเฟ้อ นั่นเอง

$$r = r -$$

โดยที่

$$r = \text{อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง}$$

$$r = \text{อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน}$$

$$r = \text{อัตราเงินเฟ้อ}$$

การลงทุนเป็น ฟังก์ชันกับต้นทุนของเงินทุนที่แท้จริง เพราะในการก่อหนี้ระยะยาวเพื่อจัดหาเงินทุนมาใช้ในการซื้อสินทรัพย์ประเภททุน ถ้ากิจการต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 20 ต่อปี เพราะฉะนั้นเงินกู้ทุกๆ 100 บาท กิจการต้องจ่ายดอกเบี้ย 20 บาท ทุกสิ้นปี แต่ถ้าอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 8 ก็หมายความว่า เงิน 20 บาทนั้นจะมีอำนาจซื้อสินค้าและบริการที่ลดลง เหลือเพียง 12 บาท และมีอำนาจซื้อสินค้า 12 บาท เท่านั้น จึงเท่ากับว่ากิจการจ่ายดอกเบี้ยที่แท้จริง เท่ากับ 12 บาท

ต้นทุนของเงินทุนนอกจากจะ หมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงแล้ว ยังรวมถึง อัตราค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ประเภททุนด้วย ถ้าสินทรัพย์ประเภททุนเสื่อมราคาในอัตราที่สูง ก็จะทำให้ต้นทุนของเงินสูงตามไปด้วย

ถ้าต้นทุนของเงินที่กิจการต้องจ่ายออกไป คือ C_k ดังนั้น

$$C_k = r - + d$$

โดยที่

$$C_k = \text{อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน}$$

$$r = \text{อัตราเงินเฟ้อ}$$

$$d = \text{อัตราค่าเสื่อมราคา}$$

ต้นทุนของเงินจึงประกอบไปด้วย อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง และอัตราค่าเสื่อมราคา ซึ่งรัฐยอมให้กิจการถือเป็นรายจ่ายของกิจการ ทำให้กิจการสามารถประหยัดภาษีโดยการเสียภาษีต่ำลง สมมุติให้รัฐเก็บภาษีจากกำไรของกิจการในอัตราที่ t ย่อมหมายความว่า กำไรทุก 1 บาท ที่กิจการก่อให้เกิดขึ้นนั้น ภายหลังหักภาษีในอัตราที่ t แล้ว กิจการจะได้รับเพียง $(1 - t)$ บาท

ภายหลังนำรายจ่ายต้นทุนของเงินไปหักลดหย่อนภาษีแล้ว กิจการจะเสียต้นทุนเงิน
สุทธิเท่ากับ

$$C_{nk} = (1 - t)(r - + d)$$

โดยที่ $C_{nk} =$ ต้นทุนของเงินทุนสุทธิ

การเพิ่มขึ้นของอัตราภาษี จะทำให้ต้นทุนของเงินสุทธิลดลง ซึ่งอาจจะส่งผลให้การ
ลงทุนเพิ่มขึ้น

3. ฟังก์ชันการลงทุน

ในเรื่องของ ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนสุทธิกับผลผลิต ทำให้ได้ทราบว่า การ
ลงทุนในงวดเวลาใดเป็นฟังก์ชันกับรายได้ประชาชาติที่แท้จริงในงวดเวลานั้น และปริมาณทุนใน
งวดก่อน สำหรับในส่วนของ ต้นทุนของเงินทำให้ เราทราบว่า การลงทุนสุทธิในงวดเวลาใดเป็น
ฟังก์ชันกับต้นทุนของเงินทุนด้วย ดังนั้น ฟังก์ชัน การลงทุนจะประกอบไปด้วย

$$int = i(y_t, C_{nk}, K_{t-1})$$

เราสามารถเขียนฟังก์ชันการลงทุนให้สัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ เนื่องจาก $C_{nk} = (1-t)(r - + d)$ นั้น C_{nk} ขึ้นอยู่กับ r , t และ d ดังนั้น เราสามารถเขียนฟังก์ชันการลงทุนสุทธิ ให้
สัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ ได้ดังนี้

$$int = i(y_t, r_t, t, d_t, K_{t-1})$$

จากสมการเราสามารถบอกได้ว่า การลงทุนสุทธิในงวดเวลา t จะขึ้นอยู่กับรายได้ใน
งวดเวลา t , อัตราดอกเบี้ย, อัตราเงินเฟ้อ, อัตราภาษี, อัตราค่าเสื่อมราคา, และปริมาณทุน
ในงวดเวลา $t-1$ โดยที่การเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ และอัตราเงินเฟ้อ จะมีผลทำให้การ
ลงทุนสุทธิเพิ่มขึ้น แต่ในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นจะไม่มีผลทำให้การลงทุนสุทธิเพิ่มขึ้น

2.5 ความเสี่ยงในการลงทุน

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2529: 470)

ความเสี่ยง คือ ภาวะที่ผู้ลงทุนต้องประสบ ในกรณีที่ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน
ไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ นั่นคือ ผลตอบแทนอาจจะสูงหรือต่ำกว่าระดับ หรือจำนวนที่

กำหนดเป็นเป้าหมายของการลงทุน ทั้งนี้ก็เนื่องจากสภาวะความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ในอนาคต ดังกล่าว

2.5.1 ประเภทของความเสี่ยงในการลงทุน

ผู้ลงทุนควรทราบและเรียนรู้สาระสำคัญบางอย่างเกี่ยวกับต้นเหตุหรือที่มาของความไม่แน่นอนในผลของการลงทุน หรือความเสี่ยง เพื่อประกอบการกำหนดกลยุทธ์ และบริหารเงินลงทุนให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ที่มาของความเสี่ยงดังกล่าวมีมากมายหลายประการ อย่างไรก็ตามอาจจำแนกที่มาของความเสี่ยงเฉพาะที่สำคัญ ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันและกัน และมีผลต่อการลงทุนโดยชัดแจ้งได้ 5 ประการ

ความเสี่ยงเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย เป็นความเสี่ยงที่มีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของระดับอัตราดอกเบี้ยในตลาด ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นความไม่แน่นอน (Uncertainty) ที่ไม่อาจจะขจัดหรือลดลงได้ โดยการกระจายการลงทุนได้ (Undiversifiable Risk) เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยต่างๆ ทั้งในด้านอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ มีแนวโน้มที่จะขึ้นหรือลงในลักษณะเดียวกัน และก็จะมีความกระทบต่อมูลค่าของสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ทั้งหลายในตลาดในทางใดทางหนึ่งเสมอ

ความเสี่ยงเกี่ยวกับอำนาจซื้อ เป็นความเสี่ยงที่มีกรณีความไม่แน่นอนของจำนวนหรือระดับผลตอบแทนจากการการลงทุนอันเป็นผลมาจากภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งจะมีผลกระทบต่ออำนาจซื้อของเงินที่ได้รับจากการลงทุน รวมทั้งมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ถือครอง อันจะกระทบต่อมาตรฐานหรือระดับการครองชีพของผู้ลงทุนได้ ดังนั้นความเสี่ยงของการลงทุนในกรณีนี้จึงเป็นความเสี่ยงที่ไม่อาจลดลงได้เพียงด้วยวิธีการกระจายการลงทุน (Undiversifiable Risk)

ความเสี่ยงในทางธุรกิจ เป็นกรณีความไม่แน่นอนของผลตอบแทนอันเป็นผลมาจากการดำเนินงานของธุรกิจนั้น ผู้ลงทุนสามารถลดความเสี่ยงในการลงทุน ได้ด้วยการกระจายการลงทุน (Diversifiable Risk) ในลักษณะของหลักทรัพย์หลากหลายประเภทธุรกิจ

ความเสี่ยงเกี่ยวกับโครงสร้างของเงินทุน ความเสี่ยงในกรณีนี้เป็นผลมาจากความไม่แน่นอนในการจัดหาเงินทุนของกิจการ (Financial Risk) และอาจหมายรวมถึง ความเสี่ยงต่อการล้มละลายหรือล้มเหลวจากการดำเนินงาน (Default Risk) อันเนื่องมาจากภาวะธุรกิจโดยรวม หรือ วัฏจักรธุรกิจของอุตสาหกรรมนั้นไม่อำนวยต่อการประกอบการ ทั้งนี้หากกรณีตามนัยประการหลัง ก็จะเป็นความไม่แน่นอนที่ผู้ลงทุนไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เพียงเฉพาะการกระจายการลงทุน (Undiversifiable Risk) โดยความเสี่ยงในกรณีนี้มักจะเกิดจากการจัดหาเงินทุนของธุรกิจหรือการจัดโครงสร้างของเงินเพื่อดำเนินงาน อันอาจประเมินได้จากการพิจารณาอัตราส่วนของหนี้สินต่อทุนของเจ้าของ หากกิจการก่อหนี้เป็นสัดส่วนที่สูงมาก (High Leverage) ก็จะมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจที่จะรองรับภาระผูกพันทางการเงินที่มีต่อเจ้าหนี้บุคคลภายนอกได้

นอกจากนี้ การก่อหนี้เป็นจำนวนสูงมากดังกล่าว เป็นสาเหตุที่ทำให้ธุรกิจต้องมีต้นทุนในการจัดหาเงินทุนสูงขึ้นเป็นลำดับ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านนิติกรรมสัญญา ต้นทุนการจัดหาเงินดอกเบี้ย หรืออัตราการจัดความเสี่ยงที่สูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในการจัดจำหน่ายหุ้นกู้ที่เพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายในการเสี่ยงต่อการล้มละลาย เป็นต้น ทำให้การจัดหาเงินทุนส่วนเพิ่มมีต้นทุนสูงขึ้น และธุรกิจต้องเสี่ยงต่อการล้มละลาย (Default หรือ Bankruptcy) สูงขึ้นเป็นลำดับในที่สุด โดยนัยดังกล่าวการตัดสินใจลงทุนจึงต้องคำนึงถึงความไม่แน่นอนหรือความเสี่ยงอันเนื่องมาจากโอกาสของความล้มเหลวทางการเงินของธุรกิจนั้นด้วย

ความเสี่ยงเกี่ยวกับภาวะทางการตลาดของหลักทรัพย์ที่ลงทุน กรณีนี้เป็นความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภาวะของความต้องการซื้อและความต้องการขายในตลาด ซึ่งทำให้สภาพของตลาดเป็นตลาดที่มีความคึกคัก (Bullish) หรือซบเซา (Bearish) ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการจำหน่ายของหลักทรัพย์ในตลาดโดยทั่วไป ดังนั้นในกรณีเช่นนี้จะเป็นความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนไม่อาจเลี่ยงได้ โดยวิธีการกระจายการลงทุน

อย่างไรก็ดี ภาวะของตลาดอาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาของหุ้นสามัญ และหุ้นกู้ต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไปที่จะมีผลต่อภาวะความต้องการซื้อและขายในตลาดโดยนัยนี้จึงมีผู้ลงทุนบางรายพยายามที่จะลดภาวะความเสี่ยงกรณีที่เกิดจากภาวะของตลาดดังกล่าวด้วยการกระจายลงทุนในหุ้นสามัญ และ หุ้นกู้รวมกันไว้ในกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน กระนั้นพึงสังเกตว่าหากหลักทรัพย์นั้นเป็นหลักทรัพย์ชนิดธุรกิจเดียวกันการกระจายการลงทุนก็คงไม่ช่วยลดความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์

อนึ่งความเสี่ยงในกรณีนี้ยังมีผลกระทบต่อสภาพคล่องของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ซึ่งทำให้เกิดความไม่แน่นอนในการเปลี่ยนหลักทรัพย์เป็นเงินสดในตลาดหลักทรัพย์ ทำให้ผู้ลงทุนไม่อาจได้รับความแน่นอนในจำนวนเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายหลักทรัพย์ที่ลงทุน และไม่มี ความแน่นอนในจำนวนเวลาที่ใช้ในการจำหน่ายหลักทรัพย์นั้น อันเนื่องมาจากคุณภาพในด้านสภาพคล่องของหลักทรัพย์จึง หมายถึง ความสามารถในการซื้อหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ที่ลงทุนได้โดยเร็ว และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเกินไปหรือเกิดผลขาดทุนจากการจำหน่ายหลักทรัพย์นั้น

มีข้อพึงสังเกตว่า ความเสี่ยงกรณีนี้เกี่ยวกับทางธุรกิจ เกี่ยวกับโครงสร้างของเงินทุนของธุรกิจและเกี่ยวกับฐานะสภาพคล่องของหลักทรัพย์เป็นกรณีความไม่แน่นอนที่เป็นการทั่วไป อันจะเกิดขึ้นกับธุรกิจหนึ่งๆ ต่างกันออกไป ในการกำหนดอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุน (Required rate of return) ในหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ผู้ลงทุนก็จะประเมินขึ้นโดยรวมเอาผลตอบแทนเป็นส่วนชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) ที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากเหตุดังกล่าวไว้ด้วย

2.5.2 การจำแนกความเสี่ยงในลักษณะอื่น

อาจมีการจำแนกลักษณะของความเสี่ยงออกได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่

1. ความเสี่ยงเชิงเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic Risks) เป็นความไม่แน่นอนของผลตอบแทนจากการลงทุนอันเนื่องมาจากอิทธิพลของภาวะปัจจัยทางเศรษฐกิจในลักษณะมหภาค คือ มีผลกระทบต่อธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจโดยรวม อย่างไรก็ตาม ใดๆ ก็ดี ธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหนึ่งๆ อาจได้รับผลกระทบนั้นในระดับผลกระทบนั้นในระดับที่รุนแรงหรือเป็นคุณหรือโทษ ต่อฐานะและกิจการแตกต่างกัน ได้แก่ ภาวะการณ์ถดถอยของวัฏจักรของธุรกิจโดยทั่วไป ภาวะเงินเฟ้อ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในตลาด การเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยี ความนิยมของผู้ลงทุน การเปลี่ยนแปลงในด้านสังคมและการเมือง เป็นต้น

2. ความเสี่ยงเชิงเศรษฐกิจจุลภาค (Microeconomic Risks) เป็นความไม่แน่นอนของผลตอบแทนจากการลงทุนอันเนื่องมาจากอิทธิพลของภาวะปัจจัยทางเศรษฐกิจในลักษณะจุลภาค คือ มีผลกระทบต่อธุรกิจหนึ่ง หรือ เพียงเฉพาะอุตสาหกรรมหนึ่ง กล่าวคือเป็นคุณหรือโทษต่อฐานะและกิจการหรือการประกอบการของธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหนึ่ง เป็นกรณีเฉพาะ ไม่มีผลต่อธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอื่นในระบบเศรษฐกิจโดยทั่วไป ได้แก่

2.1 กรณีอุตสาหกรรม เช่น การเกิดอุตสาหกรรมทดแทนใหม่ๆ ในตลาด การขยายการผลิตรวมของทั้งอุตสาหกรรมเกินปริมาณที่เหมาะสม ภาวะการแข่งขันทางการตลาด หรือสงครามราคาที่ดินรุนแรงเกินสมควรการนัดหยุดงานของแรงงานในอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงในนโยบายของรัฐ หรือกฎหมายข้อบังคับที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมนั้น

2.2 กรณีธุรกิจหนึ่งธุรกิจใดโดยเฉพาะ เช่น ความไม่เพียงพอของหลักทรัพย์ใหม่ อันเนื่องจากการผลิต ความไม่มีประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุน การก่อหนี้เกินปริมาณที่เหมาะสม การบริหารงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

โดยนัยดังกล่าว หลักทรัพย์ที่มีอยู่ในตลาดจึงมีสถานภาพความเสี่ยง 2 ลักษณะ ข้างต้นอยู่ในตัวเอง ซึ่งผู้ลงทุนจะต้องรับไว้เนื่องจากถือหลักทรัพย์นั้นไว้ในเงินลงทุนเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเสี่ยงอันเนื่องมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจเชิงมหภาค ที่ต้องมียู่ในเงินลงทุนเสมอ กล่าวคือ ไม่อาจจะจัดหรือทำให้ลดระดับความเสี่ยงของเงินลงทุนลงได้ แม้ว่าผู้ลงทุนจะกระจายการลงทุนในต่างประเทศหลักทรัพย์ก็ตาม ความเสี่ยงประเภทนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นความเสี่ยงที่มีระบบ (Systematic Risk) สำหรับความเสี่ยงอันเนื่องมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจเชิงจุลภาค เป็นความเสี่ยงที่มีอยู่เฉพาะหลักทรัพย์ มิใช่ในกรณีที่เกิดขึ้นและมีอยู่ในหลักทรัพย์โดยทั่วไปดังกรณีแรก ดังนั้นหากผู้ลงทุนกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงลักษณะนี้สูงก็จะทำให้ความเสี่ยงรวมของหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีความเสี่ยงต่ำลงได้ คือคงเหลือเพียงภาระความเสี่ยงที่มีระบบ เนื่องจากสามารถขจัดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากปัจจัยเศรษฐกิจเชิงจุลภาคนี้หมดไปจากเงินลงทุน ดังนั้นจึงอาจเรียกความเสี่ยงประเภทนี้ว่า ความเสี่ยงที่ไม่มีระบบ (Unsystemetic Risk)

2.6 ผลตอบแทน

ไม่ว่าคุณจะเป็นนักลงทุนประเภทใด ต่างก็มุ่งหวังในสิ่งเดียวกัน นั่นคือ “ผลตอบแทนจากการลงทุน” ในอัตราที่น่าพอใจและคุ้มค่ากับการลงทุน เพื่อจะได้นำเงินลงทุนและดอกผลที่เกิดขึ้นไปใช้ในการอุปโภคบริโภคตามเป้าหมายในอนาคต ซึ่งผลตอบแทนจากการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับนั้น สามารถจำแนกออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. เงินสด เป็นผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนที่ได้รับจากหลักทรัพย์ที่ถือครอง เช่น เงินปันผลที่ได้รับจากหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ คุปองที่พันธบัตรหรือหุ้นกู้จ่ายให้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนในรูปของเงินสดนี้ จะต้องนำไปเสียภาษีเงินได้ด้วย

2. รายได้จากการนำเงินสดที่ได้รับไปลงทุนต่อ เมื่อผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินสดแล้ว ควรนำเงินไปลงทุนต่อเพื่อให้เกิดผลตอบแทนเพิ่มเติม โดยอาจนำไปลงทุนในหลักทรัพย์เดิมหรือหลักทรัพย์อื่นๆ แต่ไม่ควรเก็บไว้เป็นเงินสด เพราะเงินสดไม่สามารถสร้างผลตอบแทนส่วนเพิ่มได้

3. กำไรจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์หรือกำไรจากส่วนต่างของราคา เป็นผลตอบแทนที่ได้รับจากการที่ผู้ลงทุนสามารถขายหลักทรัพย์ไปได้ในราคาที่สูงกว่าราคาที่ซื้อเข้ามาเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการลงทุน โดยผู้ลงทุนไม่ต้องเสียภาษีจากกำไรส่วนต่างของราคา ถ้าหลักทรัพย์นั้นเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนประเภทนี้จะไม่แน่นอนและไม่สามารถคาดการณ์ได้ ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ของตลาดในขณะนั้น รวมถึงเทคนิคในการลงทุนของผู้ลงทุนด้วย

4. สิทธิในการซื้อหลักทรัพย์ในราคาที่กำหนดไว้เป็นการล่วงหน้า เกิดขึ้นในกรณีที่บริษัทจดทะเบียนมีการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ผู้ถือหุ้นเดิมจะได้รับการจัดสรรหุ้นก่อนผู้ถือหุ้นรายใหม่ โดยจะกำหนดเป็นสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนในราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาด ส่วนการที่ผู้ถือหุ้นเดิมจะใช้สิทธิหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่ได้รับ ทั้งในแง่ของผลต่างระหว่างราคาใช้สิทธิกับราคาตลาดในขณะนั้น และความต้องการรักษาสัดส่วนการถือครองหุ้นในบริษัท

หลังจากที่คุณทราบถึงผลตอบแทนประเภทต่างๆ จากการลงทุนแล้ว คุณควรประเมินผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ใดๆ โดยการพิจารณาจากผลตอบแทนในอดีตที่ผ่านมาว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีแนวโน้มไปในทางใด เช่น เพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งผลตอบแทนในอดีตจะเป็นเพียงข้อมูลที่ใช้ให้เห็นถึงผลตอบแทนที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเท่านั้น ไม่ได้เป็นเครื่องมือหรือสิ่งที่รับประกันผลตอบแทนในอนาคตของคุณ ดังนั้น ผู้ลงทุนจึง ต้องศึกษาหาข้อมูลและใช้ผลงานวิจัยการลงทุนต่างๆ เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจที่จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ตัวนั้นๆ ตลอดจนกำหนดกลยุทธ์การลงทุนต่างๆ ให้ชัดเจน ซึ่งผลตอบแทนที่เราได้คาดหวังไว้จากการลงทุนในหลักทรัพย์ใดหลักทรัพย์

หนึ่ง อาจจะเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้ จะมากหรือน้อยก็แล้วแต่รายละเอียดต่างๆ ที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์และความสามารถของผู้บริหารในการทำกำไรในอนาคตของบริษัทนั้นๆ

อย่างไรก็ดี ผู้ลงทุนอาจจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงบางประการที่ทำให้ไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่คาดหวังไว้ ดังนั้น คุณควรจะเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเสี่ยงที่สามารถรับได้ และผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุน เพื่อจะได้เลือกหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ใดๆ ที่เหมาะสมกับตนเอง

3. แนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจของผู้ลงทุน

3.1 ความหมายของพฤติกรรมผู้ลงทุน

“พฤติกรรม (การกระทำ) ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่ค้นหา (Searching) จัดทำให้ได้มาโดยการซื้อ (Purchasing), การใช้ (Using) ตัวหลักทรัพย์หรือบริการ โดยการคาดการณ์ผลที่ได้จากการใช้และเงินที่จ่ายไปในตัวผลิตภัณฑ์นั้น จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การศึกษาพฤติกรรมผู้ลงทุนจะเป็นวิธีการที่บุคคลแต่ละคนทำการตัดสินใจซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์”

“พฤติกรรมที่บุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Using) การประเมินผล (Evaluating) และการใช้จ่าย (Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะได้รับการตอบสนองความต้องการของเขา” (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2539: 3)

3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน แบ่งได้เป็นทั้งปัจจัยภายในและภายนอก (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 32-46) ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน (Internal Factor) ประกอบด้วยปัจจัยย่อยๆ หลากหลายประการ ได้แก่ สิ่งจูงใจ, บุคลิกภาพ, การเรียนรู้, การรับรู้, ทัศนคติ และความต้องการ

1.1 สิ่งจูงใจ (Motive) หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้ผู้ลงทุนเกิดความต้องการซื้อ จนกระทั่งผู้ลงทุนเกิดความต้องการจนเข้าสู่จุดวิกฤติ และค้นหาวิธีมาตอบสนองความต้องการนั้น

1.2 บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง ลักษณะนิสัยโดยรวมของบุคคลที่พัฒนาขึ้นมาในระยะยาว ซึ่งมีผลต่อการกำหนดรูปแบบในการโต้ตอบ หรือ ตอบสนอง (Reaction) ที่ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ดังนั้นบุคลิกภาพจึงเป็นตัวกำหนดการตอบสนอง

1.3 การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ ดังนั้น การเรียนรู้จึงเป็นประสบการณ์ที่บุคคลเคยสะสมไว้

1.4 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่บุคคลเลือกจัดองค์การ และตีความข้อมูลเพื่อกำหนดภาพที่มีความหมาย

1.5 ทศนคติ (Attitude) คือ การประเมินความพอใจ / ไม่พอใจ ความรู้สึก และท่าทีความรู้สึก ที่คนเรามีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทศนคติเป็นสิ่งที่จะนำมาซึ่งการปฏิบัติของผู้ลงทุน ซึ่งสิ่งที่จะเข้ามากำหนดทศนคติมี 3 ประการ คือ ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มของนิสัย

1.6 ความต้องการ (Need) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.6.1 ความต้องการขั้นปฐมภูมิ หรือ ความต้องการทางชีวภาพ (Primary needs/ Physiological needs) เป็นสิ่งที่สังคมไม่จำเป็นต้องทำการสอน แต่เป็นลักษณะทางชีวภาพ เช่น ความรู้สึกหิว

1.6.2 ความต้องการขั้นทุติยภูมิ หรือ ความต้องการทางสังคม (Secondary needs/ Social needs) เป็นความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งเป็นความต้องการที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยสภาพร่างกายโดยกำเนิด แต่เกิดจากการเรียนรู้จากสังคมของแต่ละบุคคล

2. ปัจจัยภายนอก (External Factor)

2.1 สภาพเศรษฐกิจ (Economy) เป็นสิ่งที่กำหนดอำนาจซื้อของผู้ลงทุนเช่น ราคา

2.2 ครอบครัว (Family) ครอบครัวทำให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการ เนื่องจากครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของตัวแทนกระบวนการทางสังคม เป็นพื้นฐานการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคล

2.3 สังคม (Social Group) ลักษณะด้านสังคมประกอบด้วยรูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยมและความเชื่อถือ แนวความคิดในแต่ละสังคมมีบรรทัดฐานที่ไม่เหมือนกัน

2.4 วัฒนธรรม (Culture) เป็นกลุ่มของค่านิยมพื้นฐาน การรับรู้ ความต้องการและพฤติกรรม ซึ่งเรียนรู้จากการเป็นสมาชิกของสังคมในครอบครัว วัฒนธรรมจึงเป็นรูปแบบหรือวิถีทางในการดำรงชีวิตที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับ

2.5 การติดต่อธุรกิจ (Business contact) โอกาสที่ผู้ลงทุนจะได้พบเห็นหลักทรัพย์นั้นๆ หลักทรัพย์ตัวใดที่ผู้ลงทุนได้รู้จัก พบเห็นบ่อยๆ มีความคุ้นเคย จะทำให้ผู้ลงทุนเกิดความรู้สึกไว้วางใจและมีความยินดีจะใช้หลักทรัพย์นั้น

3.3 พฤติกรรมของนักลงทุน

ตามทฤษฎีของต่างประเทศได้มีการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุน ประเภทบุคคลธรรมดาไว้ โดยมีการวิเคราะห์ไว้ 2 ด้าน คือ การวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยา (Psychographics) และการวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics)

3.3.1 การวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยา (Psychographics)

ซึ่งเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความคิดเห็น ความนิยมชอบส่วนตัว บุคลิกภาพ และความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป โดยการวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่สำคัญ ได้แก่ Barnewall Two-Way Model และ Bailard Biehi & Kaiser Five-Way Model

1. Barnewall Two-Way Model

เป็นการวิเคราะห์วิจัยบุคคลในกลุ่มอาชีพต่างๆ เป็นเวลานานกว่า 13 ปี โดย Marilyn MacGruder Barnewall แห่ง MacGruder Agency พบว่า นักลงทุนสามารถแบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ๆ ได้ 2 ลักษณะ ได้แก่

1.1 นักลงทุนประเภทรอรับผล (Passive Investors) มักจะมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Averse) หรือ ยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่า (Lower Risk Tolerance) บุคคลเหล่านี้ ได้แก่

1.1.1 บุคคลที่มีทุนทรัพย์ โดยไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรค หรือ ไม่ต้องสร้างด้วยมือตนเอง เช่น ได้รับเงินมรดก หรือจากการขายที่ดินที่มีราคาสูงขึ้นเมื่อมีถนนตัดผ่าน

1.1.2 บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อย และกลัวการขาดทุน

1.1.3 ลูกจ้างที่มีภาระงานในตำแหน่งสูงในบริษัท และองค์กรขนาดใหญ่ เช่น ทนายความ และที่ปรึกษากฎหมาย และบัญชี

1.1.4 แพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์

นักลงทุนประเภทนี้มักมอบหมายการจัดการการลงทุนให้แก่มืออาชีพมากกว่าจัดการลงทุนด้วยตนเอง

1.2 นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investors) มักชอบความเสี่ยงมากกว่าความมั่นคงของเงินลงทุน โดยมีความเห็นว่าถ้าเงินลงทุนต้องสูญเสียไป ก็สามารถสร้างใหม่ได้อีก บุคคลเหล่านี้ ได้แก่

1.2.1 บุคคลที่ร่ำรวย โดยการสร้างธุรกิจด้วยมือของตนเอง

1.2.2 บุคคลที่ทำงานอิสระ มิได้เป็นลูกจ้างผู้ใด ในสายอาชีพต่างๆ เช่น ทนายความอิสระ นักบัญชี

1.2.3 ศัลยแพทย์มือดี

1.2.4 นักลงทุนประเภทนี้ มักจัดการลงทุนด้วยตนเอง เพราะมีความมั่นใจในตัวเองสูง

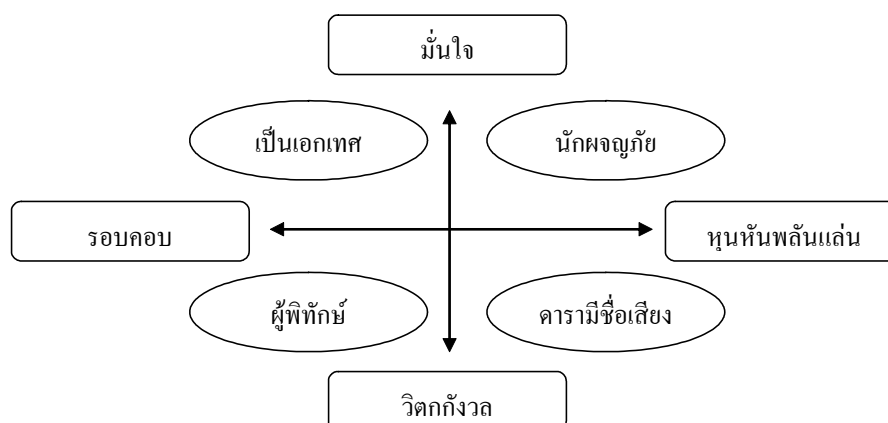
2. Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model

เป็นทฤษฎีที่ได้แยกแยะประเภทนักลงทุนโดยใช้การวิเคราะห์ จากระดับของความมั่นใจ (Level of Confidence) และ แนวปฏิบัติ (Method of Action) ของบุคคลนั้นๆ เมื่อมีสิ่งเข้ามาในชีวิต (รวมถึงการลงทุน) บุคคลย่อมมีปฏิกิริยาที่แตกต่าง อาจมีความมั่นใจ

(Confident) หรือในทางตรงกันข้าม อาจมีความวิตกกังวล (Anxious) ในขณะเดียวกัน ความมั่นใจหรือความวิตกกังวลที่บุคคลมี จะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการอย่างระมัดระวัง (Careful) มีการวิจัยวางแผน หรือดำเนินการอย่างหุนหันพลันแล่น (Impetuous) ขาดความระมัดระวัง

Bailard, Biehi & Kaiser (BB&K) มีแนวคิดโดยการกำหนดแกนทางจิตวิทยา มนุษย์ เป็น 2 แกนได้แก่

- แกนตั้ง (Confident - Anxious Axis) แสดงลักษณะของความมั่นใจ และ ความวิตกกังวล
- แกนนอน (Careful - Impetuous Axis) แสดงลักษณะของความระมัดระวัง และ ความหุนหันพลันแล่น

ภาพประกอบ 4 ลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลของนักลงทุน

Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model ได้ทำการจำแนกประเภทนักลงทุนออกเป็น 5 ประเภท ดังภาพประกอบ 4 ดังนี้

นักผจญภัย (Adventurer) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักใช้ความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เป็นผู้ที่มีความสุขในการตัดสินใจ ใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอน และเมื่อต้องตัดสินใจ ก็มักจะหุนหันพลันแล่น ไม่ค่อยจะคิดให้รอบคอบ มักเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Investor)

ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเป็นผู้ที่มีความสุขในการตัดสินใจด้วยตนเองเช่นเดียวกับกลุ่มนักผจญภัย (Adventurer) จะต่างกันตรงที่ว่า จะตัดสินใจอย่างรอบคอบระมัดระวัง หลังจากมีข้อมูลเพียงพออย่างถี่ถ้วนแล้ว เป็นคนที่ต้องการการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Management Approach) มักลงทุนด้วยตัวเอง

แต่ถ้าไว้วางใจผู้จัดการกองทุน (Fund Manager) มีอาชีพให้จัดการลงทุนไว้ให้แล้ว ก็มักจะไม่วางมาอย่างเลย

ดาราดูมีชื่อเสียง (Celebrity) ลูกค้ายที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักซี้กั๊ว ในขณะเดียวกันก็เป็นพวกตามกระแส กลั้วตกข่าว ตกรุ่น จึงมักตัดสินใจเร็ว โดยไม่ค่อยระมัดระวังในการคัดกรองข่าวสาร ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (Broker) มากกว่าจะเป็นลูกค้าของผู้จัดการกองทุน (Fund Manager)

ผู้พิทักษ์ (Guardian) ลูกค้ายที่มีคุณลักษณะนี้ มักจะระมัดระวังคอบคอบ ก่อนข้างจู้จี้ และมีความวิตกกังวลมาก เป็นคนที่มีข้อจำกัดของตนเอง และกลัวการตัดสินใจ จึงเต็มใจให้ผู้จัดการกองทุน (Fund Manager) มีอาชีพเข้ามาช่วยในการจัดการลงทุน มักจะพอใจที่จะลงทุนแบบรอรับผล (Passive Management Approach) มากกว่า

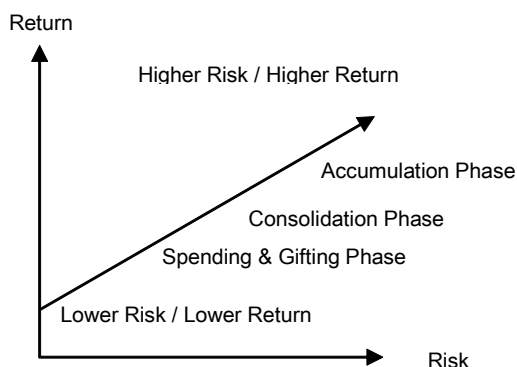
ผู้ที่มีลักษณะคาบเส้น (Straight Arrow) ได้แก่ลูกค้ายที่ไม่ตกอยู่ในประเภทใด ประเภทหนึ่งข้างต้น แต่จะมีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง

3.3.2 การวิเคราะห์ด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์ด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographics) เป็นการวิเคราะห์นักลงทุนบุคคลธรรมดาจากคุณสมบัติเช่น ด้านรายได้และความมั่งคั่ง (Income & Wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle)

รายได้และความมั่งคั่ง (Income & Wealth) เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงินเมื่อบุคคลมีรายได้ (Income) สูงกว่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน (Current Consumption) บุคคลนั้นย่อมมีเงินเหลือใช้ ที่สามารถนำไปใช้เพื่อการลงทุนในหลักทรัพย์ และสารทางการเงินประเภทต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนนั้นไปใช้ในการจัดหาสิ่งที่ต้องการในอนาคต (Future Consumption) อีกนัยหนึ่ง คือ การลงทุนเกิดจากการที่บุคคลยอมเสียสละการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้นั่นเอง

ช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้นั้นก็คือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้น ก็มักจะมีรายได้เพิ่มขึ้นและเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น การอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ก็จะมาถึงเร็วขึ้น จากสถิติพบว่า ผู้ที่มีอายุน้อย และมีรายได้ในช่วงที่เริ่มสะสมทรัพย์ มักจะนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่า (Higher Risk / Higher Return ด้านขวามือของรูป) เพราะเมื่อการลงทุนไม่ประสบความสำเร็จดังที่คาดไว้ ก็ยังสามารถเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ แต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า แม้ว่าจะมีรายได้ที่มั่นคงแล้ว ก็มักนิยมจะลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงที่ต่ำลงเช่นกัน แม้ว่าอัตราผลตอบแทนจะลดลงก็ตาม (Lower Risk / Lower Return ด้านซ้ายมือของรูป) ทั้งนี้ก็เพราะความคิดที่ว่าหากพลาดแล้ว ช่วงอายุที่เหลืออาจไม่เพียงพอกับการเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่

ภาพประกอบ 5 แสดงช่วงอายุของผู้ลงทุน

ช่วงอายุ (Life Cycle) ของผู้ลงทุนแบ่งออกเป็น

Accumulation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตที่เริ่มทำงาน (Early Career) เริ่มสะสมทุนทรัพย์หนี้สินอาจมากกว่า ทรัพย์สิน มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคงและน่าพึงพอใจในอนาคต นักลงทุนในช่วงอายุนี้นักจะชอบลงทุนประเภท Higher Risk / Higher Return

Consolidation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือ มีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินที่มีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้น แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงลง และคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น

Spending Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงเกษียณอายุการทำงาน มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือ ไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทุนที่สะสมและลงทุนไว้ สามารถดำรงชีวิตเช่นเดิมก่อนเกษียณอายุ

Gifting Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงปลาย มีทรัพย์สินมากเกินไปที่จะใช้ได้หมด จึงเหลือเผื่อแผ่เจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้

เพชร ชุมทรัพย์ ได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้ (เพชร ชุมทรัพย์. 2544: 6)

- อายุของผู้ลงทุน (The age of investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 25 – 40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ที่แน่นอน

- การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family responsibility) ผู้ที่ลงทุนกลุ่มที่มีครอบครัวแล้วต้องมีการรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของ

ครอบครัว ทำให้กลุ่มคนดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง ให้รายได้ที่แน่นอน ส่วนคนโสดที่ไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

- สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุน ที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการหารายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

- นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ โดยเขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีอัตราการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

- ความสมัครใจที่จะลงทุน (Willingness to accept risks of investment) ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ตลาด อัตราดอกเบี้ย และอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

- ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจมีความแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางด้านการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ แน่หนอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือ กำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษา หรือปรับฐานะการครองชีพให้ดีขึ้น

3.3.4 แนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ลงทุน

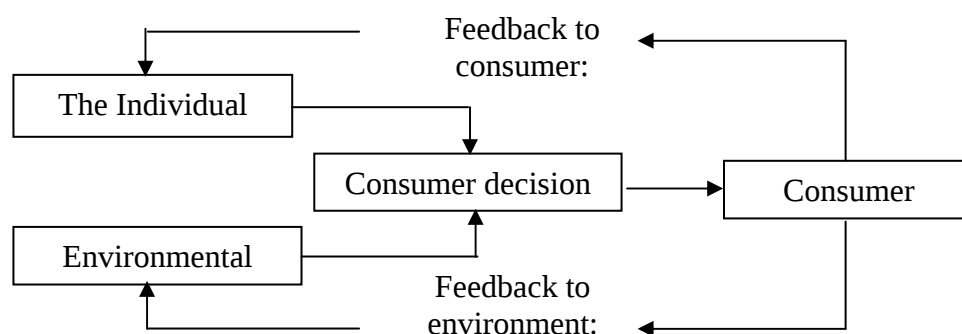
ในปัจจุบันผู้ลงทุนมีความรู้มากขึ้น พฤติกรรมของผู้ลงทุนจึงมีความซับซ้อนขึ้น ดังนั้นเพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจถึงพฤติกรรมการซื้อของผู้ลงทุน จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้ลงทุน ดังต่อไปนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2535) อธิบายว่า พฤติกรรมผู้ลงทุน (Consumer behavior) หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลในการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchase) การใช้ (Using) การประเมินผล (Evaluation) ในผลิตภัณฑ์และบริการ ซึ่งการโฆษณาและการตลาดในยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้ลงทุนอย่างถ่องแท้ เนื่องจากพฤติกรรมของผู้ลงทุนมีความซับซ้อนมากขึ้น หลักทรัพย์ที่ประสบความสำเร็จคือหลักทรัพย์ที่สามารถตอบสนองในสิ่งที่ผู้ลงทุนต้องการ

Schiffman และ Kanuk (2000) อธิบายเพิ่มเติมว่า การศึกษาพฤติกรรมผู้ลงทุน คือ การศึกษาการตัดสินใจของผู้ลงทุนต่อการใช้เวลา (Time) เงิน (Money) และความพยายาม (Effort) ในการลงทุนสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นการศึกษาว่าผู้ลงทุนซื้ออะไร (What) ซื้อทำไม (When) ซื้อที่ไหน (Where) ซื้ออย่างไร (How) ซื้อบ่อยแค่ไหน (How often they buy) เป็นต้น นอกจากนั้นยังศึกษาถึงการใช้หลักทรัพย์และการประเมินหลังการซื้อ (Post purchase evaluations) ดังนั้น

พื้นฐานในการศึกษาพฤติกรรมผู้ลงทุน คือ การศึกษากระบวนการในการตัดสินใจของผู้ลงทุน (Consumer decision making process)

โดย Assael (1998) อธิบายถึงแบบจำลองพฤติกรรมผู้ลงทุนว่า การตัดสินใจของผู้ลงทุน (Consumer decision making) ได้รับอิทธิพลจาก 2 ปัจจัย (ดูภาพประกอบ 5) กล่าวคือ ปัจจัยแรก อิทธิพลส่วนบุคคล (The Individual consumer) คือ ความต้องการของผู้ลงทุน เป็นปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological factors) ของผู้ลงทุนแต่ละคน ประกอบด้วย แรงจูงใจ (Motivation) การรับรู้ (Perception) การเรียนรู้ (Learning) บุคลิกภาพ (Personality) และ ทักษะคติ (Attitude) รวมไปถึง ลักษณะทางกายภาพ และบุคลิกลักษณะของผู้ลงทุน ล้วนมีอิทธิพลต่อการเลือกหลักทรัพย์ทั้งสิ้น ส่วนปัจจัยที่ 2 คือ อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม (Environment influences) คือ สิ่งที่หล่อหลอมมาจากวัฒนธรรม จริยธรรม ค่านิยมในสังคม และวัฒนธรรมกลุ่มย่อย ที่มีอิทธิพลมาจากเพื่อน สมาชิกในครอบครัว หรือกลุ่มสังคมอื่นๆ เช่น สื่อมวลชน เป็นต้น รวมไปถึงอิทธิพลของเครื่องมือทางการตลาด (Marketing efforts) เช่น หลักทรัพย์ (Product) การส่งเสริมการขาย (Promotion) ราคา (Price) และช่องทางการจัดจำหน่าย (Channel of distribution) ซึ่งทั้งปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยภายในและปัจจัยสิ่งแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก ล้วน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุนทั้งสิ้น (Consumer decision making) ซึ่งภายหลังการตัดสินใจซื้อผู้ลงทุนจะเกิดการตอบสนอง (Consumer response) โดยการประเมินหลังการซื้อ (Post purchase evaluation) และส่งผลเป็นประสบการณ์ ความเชื่อ และทัศนคติต่อหลักทรัพย์ และสะท้อนกลับไปยังสิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งอาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อให้หลักทรัพย์นั้นสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ลงทุนได้มากที่สุด

ภาพประกอบ 6 แสดงแบบจำลองอย่างง่ายของพฤติกรรมผู้ลงทุน
(The Simple model of consumer behavior)

ที่มา: Assael, H. (1998). *Consumer Behavior and Marketing Action*. (6th ed.). Cincinnati, OH: International Thompson Publishing, p. 23.

จากแบบจำลองอย่างง่ายของพฤติกรรมผู้ลงทุน Peter และ Olson (1990), และ Kotler (1997) ได้อธิบายถึง การตัดสินใจซื้อของผู้ลงทุน (Consumer decision making) ด้วยแบบจำลองในการแก้ปัญหา (Problem solving) ซึ่งเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจถึงการตัดสินใจของผู้ลงทุน (consumer decision making) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน (ดูภาพประกอบ 7) ดังนี้

ขั้นแรก การตระหนักถึงปัญหา (Problem recognition) เป็นการรับรู้ความแตกต่างระหว่างอุดมคติหรือ สิ่งที่ดีควรจะเป็น (Ideal) และสถานะแท้จริงที่เป็นอยู่ (Actual state of affairs) ยกตัวอย่างเช่น ผู้ลงทุนท่านหนึ่งได้รับบัตรเชิญให้ไปร่วมงานเปิดตัวหลักทรัพย์ใหม่ เขาจำเป็นต้องหาเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับงานดังกล่าว จึงทำให้ผู้ลงทุนเริ่มตระหนักถึงปัญหาและความจำเป็นที่ต้องหาชุดที่เหมาะสมกับงานนี้ ขั้นต่อมา คือ การหาข้อสรุปของทางเลือกต่าง ๆ (Search for alternative solutions) เป็นการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะหาข้อสรุปของแต่ละทางเลือก อาจจะหาข้อมูลจากภายนอก เช่น การสอบถามจากบุคคลใกล้ชิด หรือพนักงานการตลาด นอกจากนั้น ผู้ลงทุนอาจจะดึงข้อมูลภายในจากความทรงจำออกมาใช้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้ลงทุนรวบรวมได้จากประสบการณ์ในการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ความจำเป็นในการหาข้อมูลและปริมาณในการหาข้อมูลมากน้อยแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความเกี่ยวพันของผู้ลงทุนต่อหลักทรัพย์

ขั้นที่ 3 คือ การประเมินทางเลือก (Evaluation of alternatives) เป็นการประเมินหรือตัดสินใจเลือกจากความเชื่อและความรู้ที่ผู้ลงทุนมีต่อหลักทรัพย์ เพื่อเลือกทางเลือกที่เห็นว่าเหมาะสม โดยพิจารณาจากคุณสมบัติต่างๆ ของแต่ละทางเลือก โดยผู้ลงทุนจะประเมินหลักทรัพย์จากคุณสมบัติที่ผู้ลงทุนเห็นว่าสำคัญที่สุด และตรงกับความต้องการของตน

ขั้นต่อมาคือ การซื้อ (Purchase) ภายหลังการประเมินทางเลือกต่างๆ แล้วผู้ลงทุนจะตัดสินใจเลือกตัวเลือกที่ผู้ลงทุนพึงพอใจมากกว่า (Preference) ซึ่งจะนำสู่ความตั้งใจซื้อ (Intention to buy) และการตัดสินใจซื้อ (Purchase decision) ในที่สุด แต่ในบางสถานการณ์ ความพึงพอใจที่มากกว่าไม่ได้้นำสู่พฤติกรรมซื้อเสมอไป ยกตัวอย่างเช่น ผู้ลงทุนพึงพอใจในหลักทรัพย์ A แต่เนื่องจากมีราคาค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาแล้วผู้ลงทุนเห็นว่ามีความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายในส่วนอื่นมากกว่า ผู้ลงทุนก็จะซื้อหลักทรัพย์อื่นที่มีราคาถูกลง ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนจะพอใจในหลักทรัพย์น้อยกว่าก็ตาม

ภาพประกอบ 7 แสดงแบบจำลองการแก้ปัญหาของผู้ลงทุน
(A Generic model of consumer problem solving)

ที่มา : Peter, J. P. & Olson, J. C. (1990). *Consumer Behavior and Marketing Strategy* .
(2nd ed.). Boston, MA: R.R. Donnelley & Sons, p. 172.

ขั้นสุดท้ายการประเมินหลังการซื้อและการใช้ เป็นการประเมินภายหลังการเลือก (Postpurchases use and reevaluation of chosen alternative) ว่าหลักทรัพย์นั้นสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้มากน้อยเพียงใด ผู้ลงทุนรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อหลักทรัพย์

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมการซื้อหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนเกิดจากการที่หลักทรัพย์สามารถสร้างความพอใจให้กับผู้ลงทุนได้ หรืออาจเป็นเพราะหลักทรัพย์นั้นมีสิ่งจูงใจบางประการที่สอดคล้องกับทัศนคติของผู้ลงทุน ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจาก 2 ปัจจัยหลักๆ คือ ปัจจัยด้านความแตกต่างของบุคคล ถือเป็นปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ซึ่งเป็นปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการประมวลข่าวสาร การเรียนรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ลงทุน ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามความต้องการ แรงจูงใจ การยอมรับและทัศนคติ และปัจจัยที่ 2 คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่ผู้ลงทุนได้รับไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ครอบครัว ชนชั้น และอื่นๆ ซึ่งจะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อของผู้ลงทุน โดยกระบวนการซื้อหลักทรัพย์หรือบริการของผู้ลงทุน นั้นเริ่มต้นจากการได้รู้จักหลักทรัพย์ จนถึงระดับที่เกิดความสนใจในหลักทรัพย์ จากนั้นผู้ลงทุนจะประเมินว่ามีเหตุผลเพียงพอที่จะซื้อหลักทรัพย์มาใช้หรือไม่ หากมีเหตุผลเพียงพอ ผู้ลงทุนจึงตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์ หลังจากนั้น ผู้ลงทุนจึงประเมินหลักทรัพย์ว่ามีคุณค่ามากพอที่จะซื้อมาใช้ครั้งต่อไปหรือไม่ หากพอใจก็จะซื้อซ้ำ หรือถ้าหากไม่พอใจผู้ลงทุนก็จะเลิกใช้หลักทรัพย์นั้นๆ ในที่สุด

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายการออมและการลงทุน

กรณีการ เอกเผ่าพันธุ์ (2547: 1 - 20) ได้ทำการศึกษาถึงการออมและการลงทุน ในแนวทางเพื่อการพัฒนาตลาดทุนไว้ พบว่า การออมของประเทศไทยได้มีการจำแนกเป็น การออมทางตรงและทางอ้อม ซึ่งการลงทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ จัดเป็นการออมแบบทางอ้อมเช่นกัน และในรายงานฉบับนี้ได้กล่าวไว้ถึง การระดมทุนเพื่อการออมเป็นเครื่องมือที่สามารถใช้ในการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจได้ในทางหนึ่ง และเป็นการเพิ่มและพัฒนาศักยภาพในการใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุ ภายใต้ระบบความปลอดภัยทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

ลดาวลัย พงษ์พันธ์ (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.35 น. จาก <http://econ.tu.ac.th/mbe/Abstract/mbe-2549/4704010422.pg>) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม” กรณีศึกษา บลจ.ฟินันซ่า พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของ บลจ.ฟินันซ่า ด้านแรงจูงใจนั้น ผู้ลงทุนจะให้ความสำคัญกับผลตอบแทนจากการลงทุนมากที่สุด และให้ความสำคัญกับค่าธรรมเนียมในการซื้อขายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้ลงทุนจะให้ความสำคัญกับการเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือยามชราามากที่สุด และให้ความสำคัญกับการเก็บไว้เป็นทุนการศึกษา น้อยที่สุด ส่วนปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า ผู้ลงทุนจะให้ความสำคัญกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากตัวแทน/บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนติดต่อไปโดยตรงมากที่สุด และให้ความสนใจกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการโฆษณาวิทยุ น้อยที่สุด และสามารถสรุปได้ว่า ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต (The Life Cycle Theory of Consumption) คือ เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้นจะมีรายได้เพิ่มขึ้น จึงมีเงินเหลือออมมากขึ้น ทำให้ความต้องการลงทุนในหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มีเสถียรภาพและมีความเสี่ยงจากการลงทุนน้อยที่สุดตามทฤษฎีเรื่องความมีเหตุผล (Rational) ของมนุษย์ และการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด จึงหันมาลงทุนกับกองทุนรวมเนื่องจากมีผู้เชี่ยวชาญรวบรวมเงินลงทุนจากนักลงทุนรายย่อยไปทำการลงทุนในตราสารต่างๆ อันก่อให้เกิดความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนด้วยตนเอง

วิลาวัณย์ มารุ่งเรืองชัย (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.50 น. จาก <http://econ.tu.ac.th/mbe/Abstract/มหานิพนธ์-2544/วิลาวัณย์.pdf>): ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสำคัญและสิ่งจูงใจที่กำหนดการออมโดยสถาบันการเงินต่างๆ ในประเทศไทย พบว่า สถาบันการเงินมีบทบาทหรือความสำคัญต่อการระดมเงินออมของภาคครัวเรือนต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลา โดยปริมาณเงินออมขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจและข้อกำหนดของสถาบันการเงิน ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย การเพิ่มสาขา เทคโนโลยี ชื่อเสียง การกระจายการลงทุน ประโยชน์ทางภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นๆ ส่วนข้อกำหนดที่ทำให้ปริมาณเงินออมลดลง ได้แก่ การกำหนดปริมาณเงิน

ฝากขั้นต่ำ ระยะเวลาฝากขั้นต่ำ อายุ และอาชีพของผู้ฝาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเข้มของสิ่งจูงใจนั้นด้วย โดยพบว่าธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มดีที่สุดเนื่องจากมีสิ่งจูงใจครบถ้วนมิได้มีข้อกำหนดการออมใดๆ ส่วนการออมผ่านบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จะหมดความสำคัญไปเนื่องจากสิ่งจูงใจไม่เด่นชัดและข้อกำหนดต่างๆ อย่างไรก็ตามการออมในรูปแบบอื่นกับสถาบันการเงินอื่นที่ให้อัตราผลตอบแทนที่ดีกว่า ให้สิทธิประโยชน์มากกว่า เช่น การเสี่ยงโชคจากสลากออมสิน บัญชีออมทรัพย์ทวีสินของ ธกส. บัญชีออมทรัพย์ไม่เสียภาษีของธนาคารออมสิน และ ธกส. ผลตอบแทนพร้อมความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีจากการทำประกันชีวิตของบริษัทประกันชีวิต การออมหรือการลงทุนผ่านกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นต้น จะเป็นสิ่งจูงใจให้ภาคครัวเรือนเปลี่ยนพฤติกรรมออมหรือการลงทุนได้ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากยังคงอยู่ในระดับต่ำเช่นปัจจุบันต่อไป

อนุรุทธิ์ กามิต (2541: 80): ได้ทำการศึกษาเรื่องลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และพฤติกรรมการแสวงหาข้อมูล ข่าวสาร และเปิดรับสื่อของนักลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคล ทักษะคิด จิตใจ และอารมณ์ที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับข่าวสารของนักลงทุนแตกต่างกัน โดยนักลงทุนที่ชอบแสวงหาข่าวสารย่อมมีการเปิดรับสื่อมาก เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด เพราะเชื่อว่าหากสามารถหาข้อมูลข่าวสารได้ครบถ้วน จะทำให้การตัดสินใจมีความครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้นเพียงใดก็ตาม รวมถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่คนทั่วไปไม่เคยคิดจะใช้ เช่น ญาติพี่น้อง เป็นต้น

4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่กำหนดการออมและการลงทุน

อรุณี รักษาดี (2543: 64 – 65). ได้ทำการศึกษาเรื่อง“Factors Affecting Investors’ Behavior of Investment in the Stock Market of Thailand: A Case Study of United Securities Public Co.,Ltd’s Investors” พบว่า ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นนักลงทุน ที่มีอายุระหว่าง 23 – 35 ปี เป็นพนักงานบริษัท รายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการลงทุนระยะสั้น โดยมีจำนวนวันในการถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ยแล้วไม่เกิน 31 วัน ส่วนในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนพบว่า อายุ อาชีพ และรายได้มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

องอาจ รังสิโรตม์โกมล (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.42 น. จาก <http://oldweb.econ.tu.ac.th/mbe/Abstract/มหาบัณฑิต-2543/Ongart.pdf>): ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการออมของผู้ใช้แรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปะกง เฟส 2” พบว่า รายได้ และเพศ เป็นปัจจัยกำหนดการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรายได้เป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริมให้เกิดการออมตามสมมุติฐานของเคนส์ ส่วนเพศผลการศึกษาระบุว่าเพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย ส่วนปัจจัยอื่น เช่น ระดับการศึกษา การมีภาระให้การพึ่งพิงกับผู้อื่น มี

ทิศทางสอดคล้องกับการออม คือ ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นมีแนวโน้มได้รับค่าจ้างสูงขึ้น และมีภาระการให้การพึ่งพิงแก่ผู้อื่นมากขึ้น มีแนวโน้มทำให้การออมลดลง แต่จากการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ทางสถิติ นอกจากนี้ได้มีการศึกษาปัจจัยกำหนดการออมอื่นๆ ได้แก่ การถือครองมูลค่าทรัพย์สิน อายุของผู้ใช้แรงงาน ความแตกต่างของภูมิภาค อัตรารายได้เงินฝากสถาบันการเงิน ซึ่งจากข้อมูลที่ได้พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการออม

วิริณีย์ พุกนันทน์ (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 12.05 น. จาก <http://oldweb.econ.tu.ac.th/mbe/Abstract/mbe-2549/4704010513.pdf>): ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การเติบโตและพฤติกรรมของการออมของพนักงานที่มีต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กรณีศึกษา: บมจ.การบินไทย พบว่า ด้านพฤติกรรมของการออมของพนักงานขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นหลัก โดยปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอัตราดอกเบี้ยเงินที่จ่ายสะสมเข้ากองทุนฯ ได้แก่ รายได้สุทธิ นอกจากนี้เป็นปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อายุการทำงาน ตำแหน่งงาน ซึ่งเป็นไปตามวงจรชีวิต (Life Cycle) เมื่อคนเริ่มทำงานใหม่ย่อมมีความสามารถในการออมน้อย จนเมื่อระยะเวลาการทำงานมากขึ้นความสามารถในการออมก็จะมากขึ้นด้วย ซึ่งมีอัตราเงินเดือนเป็นปัจจัยสำคัญ คือเมื่อเงินเดือนสูงขึ้นจะทำให้รายได้สุทธิเพิ่มมากขึ้นได้ด้วย จึงมีเงินเหลือเพื่อจะเก็บออมมากขึ้นตามไปด้วย

กชวรรณ ทาเวียง (2548: 52-56) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ลักษณะแนวโน้มและปัจจัยที่กำหนดการออมของภาคครัวเรือนกับสถาบันการเงินไทย” พบว่า การออมในธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน บริษัทประกันชีวิต ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ยกเว้นการออมที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่มีแนวโน้มลดลง ความสัมพันธ์ของการออมในระยะยาวของภาคครัวเรือนที่ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และการออมรวมทุกสถาบันการเงิน พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อหัวมีอิทธิพลในทางบวกกับการออมภาคครัวเรือนมากที่สุด อัตราการเป็นภาระวัยเด็กและวัยชราที่มีอิทธิพลในทางลบกับการออมภาคครัวเรือนมากที่สุด

ไพโรจน์ เภาวิจิตร (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.48 น. จาก http://www.mtsgold.co.th/help_detail.php?id=51&select1=question&txtsearch=&p_cats=&session=66.249.65.8346d849ea1d3c1&p=,): ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า เป็นการออมเพื่อตนเอง บุตร และบิดามารดา มากที่สุดตามลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้เวลาเจ็บป่วย/ยามชรา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ และการศึกษามูลค่ามากที่สุดตามลำดับ โดยจะเลือกออมทรัพย์กับธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิต และสหกรณ์ออมทรัพย์ มากที่สุดตามลำดับ เหตุผลในการเลือกคือ มีความมั่นคง ผลตอบแทน และการให้บริการ มากที่สุดตามลำดับ มีรูปแบบการออมและรูปแบบการออมที่สนใจ คือ เงินฝากออมทรัพย์ ธรรมดา ประกันชีวิต และเงินฝากประจำ มากที่สุดตามลำดับ เหตุผลในการเลือกคือ ความมั่นคง สามารถ

เปลี่ยนเป็นเงินสดง่าย และให้ผลตอบแทนดี มากที่สุดตามลำดับ รูปแบบการออมที่ไม่สนใจ คือ ถูหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตัวสัญญาใช้เงิน และผ่อนนอสังหาริมทรัพย์ ส่วนเหตุผลที่ไม่สนใจ คือ ความเสี่ยงสูง ไม่มีความรู้ และไม่มีความจำเป็น โดยระยะเวลาออมทรัพย์ที่สนใจอยู่ระหว่าง 1-3 ปี มีวัตถุประสงค์ในการออมทรัพย์แบบผูกพัน คือ เพื่อใช้ยามเจ็บป่วย เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย และเพื่อการศึกษาบุตร มากที่สุดตามลำดับ และจากการทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส การมีบุตร ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และอาชีพหลัก มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการออมทรัพย์ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

สุวรรณี เพี้ยเอีย (2549: 56-61) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤติเศรษฐกิจ” พบว่า รายได้ของครัวเรือน และขนาดของครัวเรือน เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของภาคครัวเรือนในทุกภูมิภาค ทั้งช่วงก่อนและหลังวิกฤติเศรษฐกิจ โดยเงินออมของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับอายุของหัวหน้าครัวเรือนพบว่าไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางแต่อย่างใดไม่ว่าจะเป็นช่วงก่อนและหลังวิกฤติเศรษฐกิจ ในขณะที่จำนวนผู้รับเงินรายได้ไม่มีความสำคัญต่อการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พิทยา ธีกรยุต (2545: 64-67) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ประเภทบัญชีเงินฝากประจำของลูกค้ายธนาคารพาณิชย์หนึ่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ประเภทบัญชีเงินฝากประจำอย่างมีนัยสำคัญ มี 2 ปัจจัย คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ประเภทบัญชีเงินฝากประจำมี 5 ปัจจัย คือ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยเหตุผลที่มาเปิดบัญชีกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มากที่สุด ได้แก่ ชื่อเสียงของธนาคารดี มีจำนวนสาขามาก ใกล้บ้าน/ที่ทำงาน และมีความมั่นคงปลอดภัยตามลำดับ ส่วนปัญหาที่พบ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยต่ำ จำนวนพนักงานมีน้อย สถานที่จอดรถไม่สะดวก และให้บริการช้าตามลำดับ

สุดใจ เดชชนมงคลชัย (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.53 น. จาก <http://filing.fda.moph.go.th/library/e-learning/CPIC>): ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจประกันชีวิตในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” พบว่า ค่าเบี้ยประกันระดับรายได้ อัตราผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่ได้รับ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกันชีวิตในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกันชีวิตในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอายุ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกันชีวิตในทิศทางตรงกันข้ามแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ยूरพันธ์ เจนพิทักษ์พงศ์ (2548: 44-46) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อการซื้อทองของลูกค้าย่านทองในเขตอำเภอแม่สาย” พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการซื้อทองรูปพรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เพศ อาชีพ รายได้ และความรู้เรื่องการควบคุมภาพทอง โดยผู้หญิงมีทัศนคติที่ดีต่อการซื้อมากกว่าผู้ชาย ลูกค้าที่มีอาชีพเกษตรกร รับจ้าง และแม่บ้านมีทัศนคติที่ดีต่อการซื้อมากกว่าประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ นักเรียนและนักศึกษา ลูกค้าที่มีรายได้ต่ำและความรู้มีทัศนคติที่ดีต่อการซื้อทองมากกว่าลูกค้าที่มีรายได้สูงและลูกค้าที่มีความรู้สูง

จารณี บุญยะพงศ์ไชย (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 12.35 น. จาก [http://library.car.chula.ac.th:82/.../a%7Ca8d2bed4a1c3b3ec+cad8c7d4a1c3c1/-3,-1,0, B/browse-](http://library.car.chula.ac.th:82/.../a%7Ca8d2bed4a1c3b3ec+cad8c7d4a1c3c1/-3,-1,0,B/browse-);) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยระดับปานกลางกรณีศึกษา บจ.วังทองกรุป” พบว่า การซื้อบ้านเป็นการออมนอกระบบและเป็นทางเลือกอันดับสองรองจากการฝากเงินไว้กับธนาคาร นอกจากนี้พบว่าผู้ที่มีรายได้ประจำจะเลือกการออมในระบบและเป็นการออมระยะยาว เช่น ออมทรัพย์ในรูปแบบประกันชีวิต กองทุน ขณะที่ผู้ที่มีรายได้ประจำจะมีการออมในระยะสั้นเนื่องจากต้องการถือเงินสดเพื่อเป็นทุนหมุนเวียน จึงนิยมออมทรัพย์โดยการ เล่นแชร์ การซื้อทอง โดยวัตถุประสงค์ของการออมลำดับแรก คือ ออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคต และเพื่อต้องการซื้อบ้าน ตามลำดับ สัดส่วนของการใช้เงินออมซื้อบ้าน พบว่าผู้ซื้อบ้านจะใช้เงินออมในการจ่ายเงินดาวน์และใช้รายได้ปัจจุบันในช่วงของการผ่อนกู้กับธนาคาร โดยการซื้อบ้านเป็นการสร้างหลักทรัพย์ แต่การซื้อบ้านเงินส่วนใหญ่มาจากเงินกู้ หรือกล่าวคือใช้เงินออมของผู้อื่น ดังนั้น การซื้อบ้านจึงเป็นทั้งการออมเงินและการจ่ายเงิน โดยเฉพาะช่วง 5 ปีแรกของการผ่อนบ้าน ร้อยละ 75 จะเป็นการผ่อนจ่ายดอกเบี้ย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การออมกับการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research method) แบบวัดครั้งเดียว (One-shot study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการวิจัย ประกอบไปด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนด ประชากร และ วิธีการสุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล

1. การกำหนดประชากร และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานที่ทำงานอยู่ในภาคเอกชน หรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยและมีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรก จากการรายงานผลประกอบการนิติบุคคลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปี 2547 (dbd.go.th 19 มี.ค.2550, 18.35 น.) ณ ช่วงเวลาที่เก็บ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากพนักงานที่ทำงานในนิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรกในประเทศไทย เนื่องจากในภาคครัวเรือนนั้นผู้ที่จะมีเงินออมเพื่อนำไปลงทุนได้นั้น เป็นผู้ที่มียรายได้เหลือจากการจัดสรรไปบริโภค และค่าใช้จ่ายต่างๆ นิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรกเป็นกิจการที่มีความมั่นคงสูง มีผลประกอบการดี พนักงานในกิจการย่อมได้รับผลตอบแทนหรือรายได้สูงตามไปด้วย จึงถือเป็นภาคครัวเรือนที่มีความสามารถในการออมและการลงทุน และเนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัดของประชากร ผู้วิจัยจึงได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้สูตรการคำนวณประชากรกรณีไม่ทราบจำนวน (เพ็ญแข ศิริวรรณ. 2546: 55) เพื่อนำไปประมาณสัดส่วนของประชากร โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95% หรือมีค่าความผิดพลาดไม่เกิน 5% ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 PQ}{e^2}$$

กำหนดให้ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

Z คือ คะแนนมาตรฐาน (ค่า $Z_{\alpha/2} = 0.025$ มีค่าเท่ากับ 1.96)

P คือ สัดส่วนของลักษณะที่สนใจ (ในที่นี้ใช้สัดส่วนของกลุ่มนักลงทุนรายย่อยและนักลงทุนสถาบันรวมกับนักลงทุนต่างประเทศ คือ 50%: 50% ดังนั้น $P = 0.5$)

Q คือ $1 - P$

e คือ ความคาดเคลื่อนในการประมาณค่า (0.05)

แทนค่าในสูตร ได้ดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5)(0.5)}{(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \text{ คน}$$

เพื่อระดับความเชื่อมั่นที่สูงขึ้นการศึกษาค้างนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากจากบริษัทที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรกในประเทศไทย มา 20 แห่ง ได้แก่ บมจ.ปตท. บมจ.ปูนซีเมนต์ไทย บมจ.แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส บมจ.ธนาคารไทยพาณิชย์ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ บมจ.ธนาคารกสิกรไทย บมจ.ไทยออยล์ บมจ.ธนาคารกรุงไทย บมจ.การบินไทย บมจ.ชิน คอร์ปอเรชั่น บจ.มิตซูบิชิ มอเตอร์ส (ประเทศไทย) บมจ.ท่าอากาศยานไทย บจ.โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย บจ.ตรีเพชรอีซูซุเซลส์ บจ.มิตซูบิชิ อิเล็คทริก คอนซูมเมอร์ โปรดักส์(ประเทศไทย) บจ.อโต้อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) บจ.อีซูซุมอเตอร์(ประเทศไทย) บจ.ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) บจ.เครือเจริญโภคภัณฑ์ และ บมจ.แคล-คอมพ์ อิเล็คโทรนิคส์ (ประเทศไทย) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยความสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูลโดยกำหนดโควตา (Quota Sampling) ในการเก็บข้อมูลนิติบุคคล 20 แห่ง ซึ่งแต่ละที่เก็บเป็นจำนวน 20 ชุด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง จากการวิจัยภาคสนาม (Field Study) ที่กำหนดไว้ในการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม และกระจายพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามไปยังสำนักงานนิติบุคคลภาคเอกชนที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างในระหว่างวันที่ 10 กรกฎาคม – 10 สิงหาคม พ.ศ. 2550 และนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการวิจัย โดยกำหนดรูปแบบของคำถามเป็นแบบคำถามปลายปิด (Close – ended question) และ คำถามแบบปลายเปิด (Open – ended question) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

การสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ/สมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้ การยอมรับความเสี่ยง ได้แก่ เอกลักษณะหรือจุดเด่นของแต่ละบุคคลออกมาด้วยตนเอง มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ข้อ ประกอบด้วยข้อมูลด้านบุคลิกภาพ อันได้แก่ กล้าเสี่ยง, เชื้อมันตัวเอง, ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ และรอบคอบระมัดระวัง

การสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 2 การออมและการลงทุน ได้แก่ จำนวนเงินออม แหล่งที่มาของเงินทุน ประเภทของการลงทุน มูลค่าการออมและการลงทุน ระยะเวลาที่ได้รับผลตอบแทน อัตราผลตอบแทน และ จุดมุ่งหมายของการออมและการลงทุน เช่น สักส่วนรายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและการลงทุน เป็นคำถามเพื่อวัดระดับการจัดสรรเงินออมเพื่อการลงทุนของรายได้ โดยการจัดเป็นช่วงต่างๆ ซึ่งทำการระบุเป็น ข้อมูลของช่วงรายได้

การสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมและการลงทุน

การให้ค่าคะแนน โดยกำหนดให้ระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ แบ่งออกเป็นช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

1 หมายถึง	ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ	ให้ 1 คะแนน
2 หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเล็กน้อย	ให้ 2 คะแนน
3 หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
4 หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจมาก	ให้ 4 คะแนน
5 หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของ Likert การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับความสำคัญมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด การให้คะแนนจะให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ

การพิจารณาระดับของความสำคัญในปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ และระดับความสำคัญขององค์ประกอบของทัศนคติการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ใช้เกณฑ์ตามการศึกษาของ อรพินทร์ วงศ์อนันต์ และคณะ (ชาย ดิถีเพ็ง, 2544) คำนวณหาความก้าวหน้าของอัตราภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อัตราภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{(5 - 1)}{5} = 0.8\end{aligned}$$

หลักเกณฑ์ดังกล่าวจึงแบ่งระดับความสำคัญในส่วนที่ 3 และ 4 เป็นทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความสำคัญ	ระดับคะแนน
เป็นปัจจัย/องค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด	4.21 – 5.00
เป็นปัจจัย/องค์ประกอบที่มีความสำคัญมาก	3.41 – 4.20
เป็นปัจจัย/องค์ประกอบที่มีความสำคัญปานกลาง	2.61 – 3.40
เป็นปัจจัย/องค์ประกอบที่มีความสำคัญน้อย	1.81 – 2.60
เป็นปัจจัย/องค์ประกอบที่มีความสำคัญน้อยที่สุด	1.00 – 1.80

การสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 4 พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของพนักงานภาคเอกชนที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น ประเภทของการลงทุนเป็นคำถามที่วัดถึงกลุ่มประเภท และการถือครองของสินทรัพย์เพื่อการลงทุน / การออมของกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการลงรหัส (Coding) และนำมาประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical

Package for the Social Sciences) for Windows เพื่อใช้ในการคำนวณค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอและสรุปผลต่อไป โดยใช้การคำนวณค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายที่ 1 เพื่อศึกษา ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อแจกแจงความถี่ (Frequency) แสดงตารางแบบร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) นอกจากนั้นยังใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) สำหรับความแตกต่างระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน กับ ขนาด รูปแบบ ของการออมและการลงทุน โดยใช้สถิติ T-test และ F-test และ Chi-Square test

2. ตามความมุ่งหมายที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ผลต่อ ขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน โดยตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) ขนาด (มูลค่าของการออมและการลงทุน) และ 2) สัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน และตัวแปรอิสระประกอบด้วย 1) ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม และ 2) การยอมรับความเสี่ยงในการลงทุน โดยใช้การวิเคราะห์ Multiple linear Regression ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

แบบจำลองที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ผลต่อ ขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

$$Y_1 = a_0 + a_1Sex + a_2Age_1 + a_3Age_2 + a_4Sta + a_5Edu + a_6Exp + a_7Inc_1 + a_8Inc_2 + a_9Inc_3 + a_{10}Lia_1 + a_{11}Lia_2 + a_{12}Lia_3 + a_{13}Risk$$

โดยที่	Y_1	คือ	ขนาดการออมและการลงทุน (หน่วยเป็นบาท)
	a_0	คือ	ค่าคงที่
	$a_1 - a_{13}$	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์
	Sex	คือ	เพศ (กำหนดให้ เพศหญิง = 0 , เพศชาย = 1)
	Age_1	คือ	อายุ (กำหนดให้ ช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี = 1, ช่วงอายุอื่นๆ = 0)
	Age_2	คือ	อายุ (กำหนดให้ ช่วงอายุมากกว่า 40 ปี = 1, ช่วงอายุอื่นๆ = 0)
	Sta	คือ	สถานภาพสมรส (กำหนดให้ โสด / หม้าย หย่าร้าง = 0 , สมรส = 1)
	Edu	คือ	ระดับการศึกษา (กำหนดให้ ต่ำกว่าจนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี = 0, สูงกว่าปริญญาตรี = 1)

<i>Exp</i>	คือ ประสบการณ์ในการลงทุน (กำหนดให้ มีประสบการณ์น้อยกว่า 2.24 ปี = 0 , มีประสบการณ์มากกว่าหรือเท่ากับ 2.24 ปี = 1)
<i>Inc₁</i>	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้ 20001 – 30,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
<i>Inc₂</i>	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้ 30001 – 40,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
<i>Inc₃</i>	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้มากกว่า 40,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
<i>Lia₁</i>	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้ 5,001 – 10,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
<i>Lia₂</i>	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้ 10,001 – 15,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
<i>Lia₃</i>	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้มากกว่า 15,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
<i>Risk</i>	คือ การยอมรับความเสี่ยง (กำหนดให้ คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.61 = 1 , มากกว่าหรือเท่ากับ 2.61 = 2)

แบบจำลองที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ผลต่อ สัดส่วนของการออมและการลงทุนในรูป
ตัวเงิน

$$Y_2 = a_0 + a_1Sex + a_2Age_1 + a_3Age_2 + a_4Sta + a_5Edu + a_6Exp + a_7Inc_1 + a_8Inc_2 + a_9Inc_3 + a_{10}Lia_1 + a_{11}Lia_2 + a_{12}Lia_3 + a_{13}Risk$$

โดยที่	Y_2	คือ	สัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน (หน่วยเป็นร้อยละ)
	a_0	คือ	ค่าคงที่
	$a_1 - a_{13}$	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์
	<i>Sex</i>	คือ	เพศ (กำหนดให้ เพศหญิง = 0 , เพศชาย = 1)
	<i>Age₁</i>	คือ	อายุ (กำหนดให้ ช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี = 1, ช่วงอายุอื่นๆ = 0)
	<i>Age₂</i>	คือ	อายุ (กำหนดให้ ช่วงอายุมากกว่า 40 ปี = 1, ช่วงอายุอื่นๆ = 0)
	<i>Sta</i>	คือ	สถานภาพสมรส (กำหนดให้ โสด / หม้าย หย่าร้าง = 0, สมรส = 1)

<i>Edu</i>	คือ ระดับการศึกษา (กำหนดให้ ต่ำกว่าจนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี = 0 , สูงกว่าปริญญาตรี = 1)
<i>Exp</i>	คือ ประสบการณ์ในการลงทุน (กำหนดให้ มีประสบการณ์น้อยกว่า 2.24 ปี = 0 , มีประสบการณ์มากกว่าหรือเท่ากับ 2.24 ปี = 1)
<i>Inc₁</i>	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้ 20001 – 30,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
<i>Inc₂</i>	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้ 30001 – 40,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
<i>Inc₃</i>	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้มากกว่า 40,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
<i>Lia₁</i>	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้ 5,001 – 10,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
<i>Lia₂</i>	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้ 10,001 – 15,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
<i>Lia₃</i>	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้มากกว่า 15,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
<i>Risk</i>	คือ การยอมรับความเสี่ยง (กำหนดให้ คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.61 = 1 , มากกว่าหรือเท่ากับ 2.61 = 2)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน
- ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน
- ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

Mean	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
t	แทน	ค่าสถิติ t – Test
F	แทน	ค่าสถิติ F – Test
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์
R2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความแปรผัน
a0	แทน	ค่าคงที่
a1- an	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์
*	แทน	มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ สังคมและการยอมรับความเสี่ยง ของพนักงานภาคเอกชน

จากการวิเคราะห์ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน พบว่าพนักงานภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 เป็นเพศหญิง 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25 และ อายุมากกว่า 40 ปี คน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ซึ่งส่วน

ใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด / หย่าร้าง แยกทาง จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65 และมีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35 พนักงานภาคเอกชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ส่วนใหญ่ทำงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.75 รองลงมาเป็นกลุ่มการเงิน จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 กลุ่มธุรกิจบริการ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 และกลุ่มธุรกิจอื่นๆ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

พนักงานภาคเอกชนส่วนใหญ่ใช้เงินออมส่วนบุคคลในการออมและการลงทุน จำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 55.22 รองลงมาคือ เงินออมในครอบครัว จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 16.18 เงินกู้จากสถาบันการเงิน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 13.57 เงินยืม (ไม่มีดอกเบี้ย) จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01 มรดก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 5.54 อื่นๆ(เงินหมุนเวียนจากแหล่งต่างๆ) จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และเงินกู้ยืมในระบบจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.33 พนักงานภาคเอกชนมีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนและการลงทุนเฉลี่ยเป็นเวลา 2.24 ปี เมื่อพิจารณาจากการใช้ค่าเฉลี่ยประสบการณ์ในการออมและการลงทุนเป็นตัวชี้วัดระดับของประสบการณ์การออมและการลงทุนพบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนและการลงทุนในระดับต่ำจำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.25 และมีประสบการณ์ในระดับสูง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75

พนักงานภาคเอกชนส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29 มีรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และมีรายจ่ายต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25

พนักงานภาคเอกชนส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ มีภาระหนี้สิน 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 มีภาระหนี้สิน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 และมีภาระหนี้สินมากกว่า 15,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 ส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ

37.25 มีเงินออมต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และมีเงินออมต่อเดือน มากกว่า 15,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน

หน่วย : คน		
ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	221	55.25
หญิง	179	44.75
รวม	400	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	179	44.75
30 - 40 ปี	165	41.25
มากกว่า 40 ปี	56	14.00
รวม	400	100.00
3. สถานภาพสมรส		
โสด / หย่าร้าง แยกทาง	260	65.00
สมรส	140	35.00
รวม	400	100.00
4. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	290	72.50
สูงกว่าปริญญาตรี	110	27.50
รวม	400	100.00
5. กลุ่มธุรกิจของสถานที่ทำงาน		
กลุ่มการเงิน	94	23.50
กลุ่มอุตสาหกรรม	187	46.75
กลุ่มบริการ	69	17.25
กลุ่มอื่นๆ	50	12.50
รวม	400	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วย : คน

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
6. แหล่งที่มาของเงินทุน		
เงินออมส่วนบุคคล	339	55.22
เงินออมครอบครัว	99	16.18
เงินกู้จากสถาบันการเงิน	83	13.57
เงินกู้นอกระบบ	2	0.33
มรดก	34	5.54
เงินยืม (ไม่มีดอกเบี้ย)	37	6.01
อื่นๆ	20	3.33
รวม	614	100.00
7. ประสบการณ์การลงทุน		
ประสบการณ์ต่ำ (น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี)	277	69.25
ประสบการณ์สูง (มากกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี)	123	30.75
รวม	400	100.00
8. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	65	16.25
20,001 – 30,000 บาท	166	41.50
30,001 – 40,000 บาท	65	16.25
มากกว่า 40,000 บาท	104	26.00
รวม	400	100.00
9. รายจ่ายต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	213	53.25
20,000 - 30,000 บาท	116	29.00
30,001 - 40,000 บาท	29	7.25
มากกว่า 40,000 บาท	42	10.50
รวม	400	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วย : คน

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
10. ภาระหนี้สินต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	160	40.00
5,000 - 10,000 บาท	102	25.50
10,001 - 15,000 บาท	71	17.75
มากกว่า 15,000 บาท	67	16.75
รวม	614	100.00
11. เงินออมต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	162	40.50
5,000 - 10,000 บาท	149	37.25
10,001 - 15,000 บาท	48	12.00
มากกว่า 15,000 บาท	41	10.25
รวม	400	100.00

ที่มา : การคำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

การยอมรับความเสี่ยงของพนักงานภาคเอกชน พบว่า พนักงานภาคเอกชนมีการยอมรับความเสี่ยงจากการออมและการลงทุนในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 และเมื่อพิจารณาถึงภาวะการยอมรับความเสี่ยงที่พนักงานภาคเอกชนยอมรับได้มากที่สุดคือ มีความมั่นใจในตัวเองสูง มีค่าเฉลี่ย 3.59 รองลงมาคือ พนักงานชอบความท้าทาย กล้าได้ กล้าเสีย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 มีความเชื่อมั่นเฉพาะความคิดของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 คล้อยตามข่าวสารที่ได้ยิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ชอบลงทุนในการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงแม้จะมีความเสี่ยงสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และมักทำอะไรตามเพื่อน ๆ และ กระแสนิยม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 ตามลำดับ

อนึ่ง พนักงานภาคเอกชน มีการยอมรับความเสี่ยงต่ำและต้องการผลตอบแทนที่แน่นอน คือ พนักงานภาคเอกชนมักเลือกลงทุนในรูปแบบที่ให้ผลตอบแทนที่แน่นอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 รองลงมาคือ ทำอะไรด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ทำอะไรมีหลักเกณฑ์รองรับเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ทำอะไรที่มีความแน่นอนสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ลงทุนในธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนที่แน่นอนส่วนหนึ่ง และส่วนหนึ่งลงทุนเพื่อหวังผลกำไร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เป็นคนเชื่อมั่นในตัวเอง แต่มักทำอะไรด้วย

ความแน่นอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ชอบลงทุนในการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนแน่นอนและมีความเสี่ยงต่ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 มักต้องศึกษาหรือขอความคิดเห็นจากผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความเสี่ยง ของพนักงานภาคเอกชน

การยอมรับความเสี่ยง	Mean	SD	แปลผล
1. มีความมั่นใจในตัวเองสูง	3.59	.734	มาก
2. มีความเชื่อมั่นเฉพาะความคิดของตนเอง	3.18	.928	ปานกลาง
3. มักทำอะไรตามเพื่อน ๆ และกระแสนิยม	2.53	.852	น้อย
4. มักคล้อยตามข่าวสารที่ได้ยิน	2.62	.772	ปานกลาง
5. ชอบความท้าทาย กล้าได้ กล้าเสีย	3.22	.937	ปานกลาง
6. มักต้องศึกษาหรือขอความคิดเห็นจากผู้อื่น	3.73	.717	มาก
7. มักทำอะไรที่มีความแน่นอนสูง	3.86	.780	มาก
8. มักทำอะไรด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง	3.93	.659	มาก
9. มักเลือกลงทุนในธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนที่แน่นอน	3.97	.693	มาก
10. มักทำอะไรที่มีหลักเกณฑ์รองรับเสมอ	3.89	.675	มาก
11. ชอบลงทุนในการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงแม้จะมีความเสี่ยงสูง	2.98	.867	ปานกลาง
12. ชอบลงทุนในการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนแน่นอนและมีความเสี่ยงต่ำ	3.75	.782	มาก
13. รับฟังข่าวสารที่ได้ยิน แต่มักตัดสินใจด้วยตัวพนักงานเอง	3.86	.627	มาก
14. เป็นคนเชื่อมั่นในตัวเอง แต่มักทำอะไรด้วยความแน่นอน	3.79	.643	มาก
15. ลงทุนในธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนที่แน่นอนส่วนหนึ่งและส่วนหนึ่งลงทุนเพื่อหวังผลกำไร	3.86	.652	มาก
การยอมรับความเสี่ยงรวมของพนักงานภาคเอกชน	2.61	3.312	ปานกลาง

ที่มา : การคำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

พิจารณาการยอมรับความเสี่ยงของพนักงานภาคเอกชน โดยใช้คะแนนเฉลี่ย 2.61 เป็นตัววัดการยอมรับความเสี่ยง นั่นคือ พนักงานภาคเอกชนที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.61 เป็นผู้ที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ในระดับต่ำ หรือกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ชอบความมั่นคงแน่นอน

ส่วนพนักงานภาคเอกชนที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 2.61 เป็นผู้ที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ในระดับสูง หรือกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่กล้าได้กล้าเสีย กล้าเสี่ยงมากกว่า

เมื่อจำแนกตามลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีส่วนใหญ่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ โดยผู้ที่ยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 35.8 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 30 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.3 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด / หย่าร้าง แยกทาง คิดเป็นร้อยละ 38.5 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ไปจนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47 มีประสบการณ์ในการลงทุนน้อย (น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี) คิดเป็นร้อยละ 43.3 จะมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27 มีภาระหนี้สินต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26

ผู้ที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูงส่วนใหญ่เป็นเพศชายเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.8 มีสถานภาพสมรส โสด / หย่าร้าง แยกทาง คิดเป็นร้อยละ 26.5 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ไปจนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.5 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนน้อย (น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี) คิดเป็นร้อยละ 26 ส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26 ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14

ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละ ของการยอมรับความเสี่ยงจำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	หน่วย : คน	
	ยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ (น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.61)	ยอมรับความเสี่ยงได้สูง (มากกว่า / เท่ากับค่าเฉลี่ย 2.61)
1. เพศ		
ชาย	143 (35.8)	78 (19.5)
หญิง	114 (28.5)	65 (16.3)
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี		
30 – 40 ปี		

ตาราง 5 (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	หน่วย : คน	
	ยอมรับความเสี่ยง ได้ต่ำ (น้อยกว่า ค่าเฉลี่ย 2.61)	ยอมรับความเสี่ยง ได้สูง (มากกว่า / เท่ากับค่าเฉลี่ย 2.61)
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	104 (26.0)	75 (18.8)
30 – 40 ปี	109 (27.3)	56 (14.0)
มากกว่า 40 ปี	44 (11.0)	12 (3.0)
3. สถานภาพสมรส		
โสด / หย่าร้าง แยกทาง	154 (38.5)	106 (26.5)
สมรส	103 (25.8)	37 (9.3)
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี / เทียบเท่าปริญญาตรี	188 (47.0)	102 (25.5)
สูงกว่าปริญญาตรี	69 (17.3)	41 (10.3)
5. ประสบการณ์การลงทุน		
ประสบการณ์ต่ำ (น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี)	173 (43.3)	104 (26.0)
ประสบการณ์สูง (มากกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี)	84 (21.0)	41 (9.8)

ตาราง 5 (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	หน่วย : คน	
	ยอมรับความเสี่ยง ได้ต่ำ (น้อยกว่า ค่าเฉลี่ย 2.61)	ยอมรับความเสี่ยง ได้สูง (มากกว่า / เท่ากับค่าเฉลี่ย 2.61)
6. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	37 (9.3)	28 (7.0)
20,001 – 30,000 บาท	108 (27.0)	58 (14.5)
30,001 – 40,000 บาท	49 (12.3)	16 (4.0)
มากกว่า 40,000 บาท	63 (15.8)	41 (10.3)
6. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	104 (26.0)	56 (14.0)
5,000 – 10,000 บาท	70 (17.5)	32 (8.0)
10,001 – 15,000 บาท	46 (11.5)	25 (6.3)
มากกว่า 15,000 บาท	37 (9.3)	30 (7.5)
รวม	257 (64.3)	143 (35.8)

ที่มา : การคำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน โดยพฤติกรรมการออมและการลงทุน ได้แก่ ขนาด และ รูปแบบของการออมและการลงทุน จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การออมและการลงทุน รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน และการยอมรับความเสี่ยง ของพนักงานภาคเอกชน สามารถสรุปได้ ดังนี้

ขนาดการออมและการลงทุนรวมของพนักงานภาคเอกชน มีมูลค่ารวม 493,472.3 บาท มีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตัวเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 53.3 38.7 และ 5 ตามลำดับ และมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 10.17 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนเพศชาย มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าเพศหญิง ประมาณ 1 เท่า มูลค่าโดยเฉลี่ย 592,115.4 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบ การลงทุนในตัวเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.10 รองลงมาเป็นตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ แต่เพศหญิงจะมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ มากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 15.98 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีอายุ มากกว่า 40 ปี มีขนาดการออมใหญ่ที่สุด มูลค่า 1,017,125 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาเป็นการลงทุนในตราสาร และสินทรัพย์ตามลำดับ ในขณะที่พนักงานที่มีอายุ 30 - 40 ปี จะมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตราสารมากที่สุด รองลงมาในรูปตัวเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ โดยพนักงานที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จะมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด รองลงมาในรูปตราสาร และสินทรัพย์ ตามลำดับโดยอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.31 ร้อยละ/ปี อยู่ในช่วงอายุ 30 - 40 ปี

พนักงานที่มีสถานภาพสมรส มีขนาดการออมและการลงทุนมากที่สุด มูลค่า 698,234.37 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในตราสารทางการเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาในรูปตัวเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ พนักงานที่มีสถานภาพสมรส โสด / หย่าร้าง แยกทาง โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาในรูปตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ และมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.2 ร้อยละ/ปี อยู่ในสถานะสมรส

พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี มูลค่า 700,578.22 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด และมีสัดส่วนใกล้เคียงกับตราสารทางการเงิน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.7 และร้อยละ 44.7 ตามลำดับ ในขณะที่พนักงาน

ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี มีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.2 การลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ตามลำดับ พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในการลงทุนและการออมสูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 23.5 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนสูง (มีประสบการณ์มากกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี) มีขนาดการออมและการลงทุนมากกว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนต่ำ (มีประสบการณ์น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี) มูลค่า 878,305.72 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตราสารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาเป็นรูปแบบตัวเงิน และสินทรัพย์ตามลำดับ พนักงานที่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนสูง มีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงกว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนต่ำ คิดเป็นร้อยละ 22.07 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่ที่สุด มูลค่า 1,074,668.31 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาเป็นรูปแบบตัวเงิน และสินทรัพย์ตามลำดับ และยังมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงที่สุดด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.85 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีภาระหนี้สินต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่ที่สุด มูลค่า 835,552.30 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบ ตัวเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 54.2 24.9 และ 20.9 ตามลำดับ และยังมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงที่สุดด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.33 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้สูง (มากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ย 2.61 คะแนน) มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ มูลค่า 517,686.14 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบตราสาร และสินทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 54.0 37.6 และ 8.4 ตามลำดับ แต่พนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้สูงมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.92 ร้อยละ/ปี

ตาราง 6 แสดงขนาดการออมและการลงทุน ร้อยละการออมและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ
อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับเฉลี่ย/ปี ของพนักงานภาคเอกชน

ลักษณะของ ประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	ขนาดการ ออมและ การลงทุน โดยเฉลี่ย (บาท/คน/ปี)	สัดส่วนการออมและ การลงทุน (ร้อยละ)			ผลตอบแทน ที่คาดว่าจะ ได้รับ (ร้อยละ/ปี)
		เงิน ตัวเงิน	ตราสาร	สินทรัพย์ อื่น	
1. เพศ					
ชาย	592,115	50.1	40.0	9.90	5.47
หญิง	371,684	57.3	37.0	5.7	15.98
2. อายุ					
ต่ำกว่า 30 ปี	258,070	66.6	27.7	5.7	4.92
30 - 40 ปี	571,123	42.5	50.0	7.5	17.31
มากกว่า 40 ปี	1,017,125	42.5	40.7	16.8	5.94
3. สถานภาพสมรส					
โสด / หย่าร้าง แยกทาง	383,215	58.6	34.4	7.0	5.32
สมรส	698,234	43.5	46.6	9.9	19.2
4. ระดับการศึกษา					
ต่ำกว่า / เทียบเท่า ปริญญาตรี	414,910	56.2	36.4	7.4	5.12
สูงกว่าปริญญาตรี	700,578	45.7	44.7	9.6	23.50
5. ประสบการณ์การลงทุน					
ประสบการณ์ต่ำ	322,589	59.6	34.7	5.6	4.88
ประสบการณ์สูง	878,305	38.9	47.6	13.5	22.07
6. รายได้ต่อเดือน					
น้อยกว่า 20,000 บาท	142,235	65.6	30.1	4.3	4.04
20,000 - 30,000 บาท	315,612	58.1	34.1	7.8	5.17
30,001 - 40,000 บาท	369,023	53.4	49.5	5.1	5.57
มากกว่า 40,000 บาท	1,074,668	37.7	49.5	12.8	24.85

ตาราง 6 (ต่อ)

ลักษณะของ ประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	ขนาดการ ออมและ การลงทุน โดยเฉลี่ย (บาท/คน/ปี)	สัดส่วนการออมและ การลงทุน (ร้อยละ)			ผลตอบ แทนที่คาดว่าจะ ได้รับ (ร้อยละ/ปี)
		ตัวเงิน	ตราสาร	สินทรัพย์	
7. ภาระหนี้สินต่อเดือน					
น้อยกว่า 5,000 บาท	463,643	62.3	31.3	6.4	4.45
5,000 - 10,000 บาท	346,578	51.0	43.0	6.0	5.37
10,001 - 15,000 บาท	448,915	37.8	53.1	9.1	7.38
มากกว่า 15,000 บาท	835,552	24.9	54.2	20.9	54.33
8. การยอมรับความเสี่ยง					
ยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ	472,214	52.9	39.3	7.8	12.92
ยอมรับความเสี่ยงได้สูง	517,686	54.0	37.6	8.4	5.24
รวม	493,472	53.3	38.7	5.0	10.17

ที่มา : จากการคำนวณ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

เป็นการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อ ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมายใน การออม และการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน ปัจจัยต่างๆ จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การออมและการลงทุน รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน และการยอมรับความเสี่ยง ซึ่งผลการศึกษาสามารถนำมาสรุปตามสมมติฐานผลการศึกษา ได้ดังนี้

สมมติฐาน 1 : พนักงานภาคเอกชนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยงแตกต่างกัน มีขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ของการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับขนาดการออมและการลงทุน ด้วยค่าสถิติ F-test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงปฏิเสธสมมุติฐาน นั่นคือ พนักงานภาคเอกชนที่มีอายุต่างกัน มีขนาดการออมและการลงทุนแตกต่างกัน หรือ อายุมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับขนาดการออมและการลงทุน ด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงปฏิเสธสมมุติฐาน นั่นคือ พนักงาน ภาคเอกชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีขนาดการออมและการลงทุนแตกต่างกัน หรือ สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับขนาดการออมและการลงทุน ด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงปฏิเสธสมมุติฐาน นั่นคือ พนักงาน ภาคเอกชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีขนาดการออมและการลงทุนแตกต่างกัน หรือ ระดับ การศึกษามีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการลงทุนกับขนาดการออมและการลงทุน ด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงปฏิเสธสมมติฐาน นั่นคือพนักงานภาคเอกชนที่มีประสิทธิภาพการลงทุนต่างกัน มีขนาดการออมและการลงทุนแตกต่างกัน หรือ ประสิทธิภาพการลงทุนมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับขนาดการออมและการลงทุน ด้วยค่าสถิติ F-test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงปฏิเสธสมมุติฐาน นั่นคือ พนักงานภาคเอกชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีขนาดการออมและการลงทุนแตกต่างกัน หรือ รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาระหนี้สินต่อเดือนกับขนาดการออมและการลงทุน ด้วยค่าสถิติ F-test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงปฏิเสธสมมติฐาน นั่นคือพนักงานภาคเอกชนที่มีภาระหนี้สินต่อเดือนต่างกัน มีขนาดการออมและการลงทุนแตกต่างกัน หรือ ภาระหนี้สินต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับความเสี่ยงกับขนาดการออมและการลงทุน ด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงยอมรับสมมติฐาน นั่นคือพนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงต่างกัน มีขนาดการออมและการลงทุนไม่แตกต่างกัน หรือ การยอมรับความเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยง กับขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	Min	Mean	Max	t/F	Sig.
1. เพศ				2.079	.038*
ชาย	2,000	592,115	16,000,000		
หญิง	2,000	371,683	4,290,000		
2. อายุ				12.384	.000*
ต่ำกว่า 30 ปี	2,000	258,070	5,000,000		
30 - 40 ปี	10,000	571,123	6,640,000		
มากกว่า 40 ปี	2,000	1,017,125	16,000,000		
3. สถานภาพสมรส				-2.864	.004*
โสด / หย่าร้าง	2,000	383,215	5,000,000		
สมรส	2,000	698,234	16,000,000		
4. ระดับการศึกษา				-2.424	.016*
ต่ำกว่าตรี/เทียบเท่าปริญญาตรี	2,000	414,914	16,000,000		
สูงกว่าตรี	5,000	700,578	6,640,000		
5. ประสบการณ์การลงทุน				-4.987	.000*
ประสบการณ์ต่ำ	2,000	322,589	3,000,000		
ประสบการณ์สูง	8,000	878,305	16,000,000		

ตาราง 7 (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	Min	Mean	Max	t/F	Sig.
6. รายได้ต่อเดือน				16.389.000*	
น้อยกว่า 20,000 บาท	2,000	142,235	900,000		
20,000 - 30,000 บาท	4,000	315,612	2,950,000		
30,001 - 40,000 บาท	2,000	369,023	1,250,000		
มากกว่า 40,000 บาท	10,000	1,074,668	16,000,000		
7. ภาระหนี้สินต่อเดือน				3.119.026*	
น้อยกว่า 5,000 บาท	2,000	463,643	16,000,000		
5,000 - 10,000 บาท	5,000	346,578	3,600,000		
10,001 - 15,000 บาท	2,000	448,915	4,290,000		
มากกว่า 15,000 บาท	5,000	835,552	6,640,000		
8. การยอมรับความเสี่ยง				- .428.669	
การยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ	5,000	472,214	5,000,000		
การยอมรับความเสี่ยงได้สูง	2,000	517,686	16,000,000		
		493,472			

ที่มา : จากการคำนวณ

3.2 ความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาค

เอกชน การยอมรับความเสี่ยง กับ ลักษณะรูปแบบของการออมและการลงทุน

ทำการทดสอบค่าความสัมพันธ์ ด้วยค่าทางสถิติไคสแควร์ โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับความเสี่ยง และ ลักษณะของรูปแบบของการออมและการลงทุน โดย แบ่งรูปแบบการลงทุนออกเป็น 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

- การออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน
- การออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน
- การออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์

1) ความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง และ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง และ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปเงินสด โดยทำการ

ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าทางสถิติไคสแควร์ ณ ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) โดยทำการกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ $\alpha = 0.05$ ได้ผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

กลุ่มที่ยอมรับสมมติฐาน (ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน)

ปัจจัยด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน ได้แก่ เพศ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์ในการลงทุน, รายได้ต่อเดือน และ ระดับการยอมรับความเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่าง

อธิบายได้ว่าปัจจัยดังกล่าวข้างต้นไม่มีความสัมพันธ์ กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน

กลุ่มที่ปฏิเสธสมมติฐาน (มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน)

ปัจจัยด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน ได้แก่ อายุ, สถานภาพสมรส, รายจ่ายต่อเดือน และ ภาระหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง

อธิบายได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวข้างต้น มีความสัมพันธ์ กับรูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบเทียบการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน ของพนักงานภาคเอกชนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยงแตกต่างกัน

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยง	รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน	
	χ^2	Sig.
1. เพศ	1.38	.240
2. อายุ	10.920	.004 *
3. สถานภาพสมรส	11.796	.003 *
4. ระดับการศึกษา	3.453	.178
5. ประสบการณ์การลงทุน	3.709	.054
6. รายได้ต่อเดือน	6.456	.091
7. รายจ่ายต่อเดือน	14.524	.002 *
8. ภาระหนี้สินต่อเดือน	26.401	.000 *
9. การยอมรับความเสี่ยง	.726	.394

ที่มา : จากการคำนวณ

2) ความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง และ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง และ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน โดยทำการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าทางสถิติไคสแควร์ ณ ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) โดยทำการกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ $\alpha = 0.05$ ได้ผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

กลุ่มที่ยอมรับสมมติฐาน (ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน)

ปัจจัยด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน ได้แก่ เพศ และ ระดับการยอมรับความเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่าง

อธิบายได้ว่า เพศ และ ระดับการยอมรับความเสี่ยง ไม่มีความสัมพันธ์ กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน

กลุ่มที่ปฏิเสธสมมติฐาน (มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน)

ปัจจัยด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน ได้แก่ อายุ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์การลงทุน, รายได้ต่อเดือน, รายจ่ายต่อเดือน และ ภาระหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง

อธิบายได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด มีความสัมพันธ์ กับรูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน

ตาราง 9 การเปรียบเทียบ การออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน ของพนักงานภาคเอกชนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยงแตกต่างกัน

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยง	รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน	
	χ^2	Sig.
1. เพศ	1.44	.704
2. อายุ	37.622	.000 *
3. สถานภาพสมรส	8.898	.012 *
4. ระดับการศึกษา	6.189	.045 *
5. ประสบการณ์การลงทุน	23.495	.000 *
6. รายได้ต่อเดือน	21.909	.000 *
7. รายจ่ายต่อเดือน	28.182	.000 *
8. ภาระหนี้สินต่อเดือน	8.360	.039 *
9. การยอมรับความเสี่ยง	3.024	.082

ที่มา : จากการคำนวณ

3) ความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง และ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยง และ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์ โดยทำการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าทางสถิติไคสแควร์ ณ ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Sig.) โดยทำการกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ $\alpha = 0.05$ ได้ผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

กลุ่มที่ยอมรับสมมติฐาน (ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน)

ปัจจัยด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์ ได้แก่ เพศ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระดับการยอมรับความเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่าง

อธิบายได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ไม่มีความสัมพันธ์ กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์

กลุ่มที่ปฏิเสธสมมติฐาน (มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน)

ปัจจัยด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน การยอมรับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบการออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์ ได้แก่ อายุ, ประสบการณ์การลงทุน, รายจ่ายต่อเดือน และ ภาระหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง

อธิบายได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด มีความสัมพันธ์ กับรูปแบบการออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์ของพนักงานภาคเอกชนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยงแตกต่างกัน

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การยอมรับความเสี่ยง	รูปแบบการออมและลงทุนในรูปสินทรัพย์	
	χ^2	Sig.
1. เพศ	2.876	.090
2. อายุ	8.354	.015 *
3. สถานภาพสมรส	1.258	.533
4. ระดับการศึกษา	1.988	.370
5. ประสบการณ์การลงทุน	11.699	.001 *
6. รายได้ต่อเดือน	5.593	.133
7. รายจ่ายต่อเดือน	10.177	.017 *
8. ภาระหนี้สินต่อเดือน	11.648	.009 *
9. การยอมรับความเสี่ยง	.000	.987

ที่มา : จากการคำนวณ

3.3 ความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมาย กับ รูปแบบของการออมและการลงทุน

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของการออมและการลงทุน พบว่า จุดมุ่งหมายในการออมและการลงทุนที่พนักงานภาคเอกชนให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ ความปลอดภัยของเงินลงทุน รายได้ผลตอบแทนที่แน่นอน ความมั่งคั่งของเงินทุน การกระจายเงินลงทุน ความพอใจด้านภาษี ความรู้และประสบการณ์ในการลงทุน อำนาจในการบริหาร และสิทธิพิเศษต่างๆ ส่วนจุดมุ่งหมายที่ภาคเอกชนให้ความสำคัญในระดับน้อย ได้แก่ สภาพคล่องในการซื้อขาย สภาพคล่องในการเปลี่ยนเป็นเงินสด สร้างความมั่นคงในระยะยาว รักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

จุดมุ่งหมายของการออมและการลงทุนที่พนักงานภาคเอกชนให้ความสำคัญสูงสุด ได้แก่ ความมั่งคั่งของเงินทุน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.01 รองลงมาเป็นความปลอดภัยของ

เงินทุน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.00 และ ความรู้และประสบการณ์ในการลงทุน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.90 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามรูปแบบของการออมและการลงทุน พบว่า จุดมุ่งหมายสำคัญที่พนักงานลงทุนในรูปแบบตัวเงิน ได้แก่ ความปลอดภัยของเงินทุน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.79 รองลงมาเป็น รายได้และผลตอบแทนที่แน่นอน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.13 และสภาพคล่องในการซื้อขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.01 ตามลำดับ จุดมุ่งหมายสำคัญที่พนักงานลงทุนในรูปแบบตราสาร ได้แก่ ความพอใจด้านภาษี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.21 รองลงมาเป็นความมั่งคั่งของเงินทุน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.89 และ รายได้และผลตอบแทนที่แน่นอน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.87 ตามลำดับ จุดมุ่งหมายสำคัญที่พนักงานลงทุนในรูปแบบสินทรัพย์ ได้แก่ สร้างความมั่นคงในระยะยาว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.33 รองลงมาเป็น ความรู้และประสบการณ์ในการลงทุน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.26 และ ความมั่งคั่งของเงินทุน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.21 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยจุดมุ่งหมายของการออมและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ

จุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุน	รูปแบบการออม และการลงทุน			Mean	แปลผล
	ตัวเงิน	ตราสาร	สินทรัพย์		
1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน	3.79 ¹	2.85	3.08	3.00 ²	ปานกลาง
2. สภาพคล่องในการซื้อขาย	3.01 ³	2.13	2.88	2.45	น้อย
3. รายได้ผลตอบแทนที่แน่นอน	3.13 ²	2.87 ³	2.52	2.77	ปานกลาง
4. ความมั่งคั่งของเงินทุน	3.00	2.89 ²	3.21 ³	3.01 ¹	ปานกลาง
5. การกระจายเงินลงทุน	2.94	2.49	2.75	2.62	ปานกลาง
6. ความพอใจด้านภาษี	2.66	3.21 ¹	1.89	2.72	ปานกลาง
7. สภาพคล่องในการเปลี่ยนเป็นเงินสด	2.47	2.06	2.56	2.26	น้อย
8. ความรู้และประสบการณ์ในการลงทุน	2.09	2.82	3.26 ²	2.90 ³	ปานกลาง
9. อำนาจในการบริหาร	2.37	2.80	2.95	2.81	ปานกลาง
10. สิทธิพิเศษต่างๆ	2.27	2.61	3.14	2.76	ปานกลาง
11. สร้างความมั่นคงในระยะยาว	2.49	2.02	3.33 ¹	2.49	น้อย
12. รักษาอำนาจซื้อให้คงไว้	2.00	2.66	3.17	2.59	น้อย

ที่มา : การคำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมต่อขนาด และ สัดส่วน ของการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน สามารถสรุปได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 : ขนาดของการออมและการลงทุน น่าจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ รายได้ การมีประสบการณ์การลงทุนที่ยาวนาน

แบบจำลองที่ 1 แสดงถึงความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมกับขนาด การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

Y_1	=	59,766.5	- 181,075 Sex	+ 42,232.7Age1	+269,149.5 Age2
Sig. (t-Statistic)		(0.838)	(0.078)	(0.748)	(0.168)
		+128,747.8 status	+130,489.1 EDU	+ 455,095.7EXP	+ 67,889.4 Inc1
		(0.299)	(0.280)	(0.000)*	(0.650)
		+474,34.55 Inc2	+677,839.2 Inc3	-127,430.01 Lia1	-240,660.83 Lia2
		(0.804)	(0.001)*	(0.310)	(0.101)
		-190,542.80 Lia3	+118,915.1 Risk		
		(0.243)	(0.242)		
R^2	=	.174			
Sig. (F-Statistic)	=	.000 *			

โดยที่	Y1	แทน ขนาดการออมและการลงทุน (มูลค่า) หน่วยเป็นบาท
	Sex	คือ เพศ (กำหนดให้ เพศหญิง = 0 , เพศชาย= 1)
	Age ₁	คือ อายุ (กำหนดให้ ช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี =1, ช่วงอายุอื่นๆ = 0)
	Age ₂	คือ อายุ (กำหนดให้ ช่วงอายุมากกว่า 40 ปี =1, ช่วงอายุอื่นๆ = 0)
	Sta	คือ สถานภาพสมรส (กำหนดให้ โสด / หม้าย หย่าร้าง = 0, สมรส = 1)
	Edu	คือ ระดับการศึกษา (กำหนดให้ ต่ำกว่าจนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี = 0 , สูงกว่าปริญญาตรี = 1)

Exp	คือ ประสิทธิภาพในการลงทุน (กำหนดให้ มีประสิทธิภาพน้อยกว่า 2.24 ปี = 0 , มีประสิทธิภาพมากกว่าหรือเท่ากับ 2.24 ปี = 1)
Inc ₁	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้ 20001–30000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
Inc ₂	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้ 30001–40000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
Inc ₃	คือ รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้มากกว่า 40000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
Lia ₁	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้ 5,001 – 10,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
Lia ₂	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้ 10,001 – 15,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
Lia ₃	คือ ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้มากกว่า 15,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
Risk	คือ การยอมรับความเสี่ยง (กำหนดให้ คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.61 = 1 , มากกว่าหรือเท่ากับ 2.61 = 2)

จากแบบจำลองที่ 1 ได้ค่า R² เท่ากับ 0.174 แสดงให้เห็นได้ว่า ขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานเอกชน นั้นสามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 17.4 และสามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยอื่นๆ นอกจากปัจจัยที่ได้มีการระบุในแบบจำลองนี้ อีกร้อยละ 82.6 จากค่าสถิติ F – test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบ (Significant) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้กำหนดไว้ในการศึกษาที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ($\alpha = 0.05$) แสดงให้เห็นว่า แบบจำลองนี้สามารถนำมาใช้อธิบายแนวโน้มหรือทิศทางของขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นของข้อมูลที่ร้อยละ 95

จากค่าสถิติ T – Statistic ที่ใช้ในการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Significant) ของปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการลงทุน และรายได้ต่อเดือน (มากกว่า 40,000 บาท) ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยดังกล่าวเหล่านั้น มีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

โดยเมื่อนำมาอธิบายแต่ละปัจจัยด้วยการศึกษาที่ค่าสัมประสิทธิ์ จะเห็นว่า ประสิทธิภาพการลงทุนของนักลงทุน มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 455,095.7 กลุ่มตัวอย่างที่มี

ประสบการณ์น้อยกว่า 2.24 ปี จะมีขนาดของการออมและการลงทุนที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การลงทุนมากกว่าหรือเท่ากับ 2.24 ปี อยู่ 455,095.7 บาท หรือสามารถอธิบายได้ว่า ประสบการณ์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับขนาดของการออมและการลงทุนในทิศทางเดียวกัน

ปัจจัยเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือน โดยกลุ่มตัวอย่างที่รายได้ต่อเดือนที่มากกว่า 40,000 บาทต่อเดือนจะมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 677,839.2 ซึ่งสามารถนำมาอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงของรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทและกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในระดับอื่น ของการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน โดยเมื่อมีช่วงรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 40,000 บาทต่อเดือน จะมีขนาดการออมและการลงทุนมากกว่ากลุ่มอื่นๆอยู่ที่ 677,839.2 บาท โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท

สมมติฐานที่ 3 : สัดส่วนของการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินน่าจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงต่ำ

แบบจำลองที่ 2 แสดงถึงความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม กับ สัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินของพนักงานภาคเอกชน

Y_2	=	-56,211.67	- 46,867.40 Sex	-84,487.6 Age1	+ 34,129.9 Age2
Sig. (t-Statistic)		(0.776)	(0.474)	(0.314)	(0.784)
		+895,15.1 status	- 53,063.2 EDU	+ 167,190.5 EXP	+ 66,153.2 Inc1
		(0.257)	(0.491)	(0.019)*	(0.488)
		+160,078.5 Inc2	+ 439,303.1 Inc3	-125,397.4 Lia1	-149,698.3 Lia2
		(0.190)	(0.001)*	(0.118)	(0.109)
		-390,844.2 Lia3	+ 43,535.0 Risk		
		(0.000)*	(0.502)		
R^2	=	.090			
Sig. (F-Statistic)	=	.000 *			

โดยที่	Y2	แทน จำนวนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน (มูลค่า) หน่วยเป็นบาท
Sex	คือ	เพศ (กำหนดให้ เพศหญิง = 0 , เพศชาย= 1)
Age ₁	คือ	อายุ (กำหนดให้ ช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี =1, ช่วงอายุอื่นๆ = 0)
Age ₂	คือ	อายุ (กำหนดให้ ช่วงอายุมากกว่า 40 ปี =1, ช่วงอายุอื่นๆ = 0)
Sta	คือ	สถานภาพสมรส (กำหนดให้ โสด / หม้าย หย่าร้าง = 0 , สมรส = 1)
Edu	คือ	ระดับการศึกษา (กำหนดให้ ต่ำกว่าจนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี = 0 , สูงกว่าปริญญาตรี = 1)
Exp	คือ	ประสบการณ์ในการลงทุน (กำหนดให้ มีประสบการณ์น้อย กว่า 2.24 ปี = 0 , มีประสบการณ์มากกว่าหรือเท่ากับ 2.24 ปี = 1)
Inc ₁	คือ	รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้ 20001–30,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
Inc ₂	คือ	รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้ 30001–40,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
Inc ₃	คือ	รายได้ต่อเดือน (กำหนดให้ รายได้มากกว่า40,000 = 1, รายได้กลุ่มอื่น = 0)
Lia ₁	คือ	ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้ 5,001 – 10,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
Lia ₂	คือ	ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้ 10,001 – 15,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
Lia ₃	คือ	ภาระหนี้สินต่อเดือน (กำหนดให้ ภาระหนี้มากกว่า 15,000 = 1, ภาระหนี้กลุ่มอื่นๆ = 0)
Risk	คือ	การยอมรับความเสี่ยง (กำหนดให้ คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.61 = 1 , มากกว่าหรือเท่ากับ 2.61 = 2)

จากแบบจำลองที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม กับ สัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินของพนักงานภาคเอกชน โดยเมื่อนำมาศึกษาด้วยค่าสถิติสหสัมพันธ์เชิงเส้น พบว่า มีค่า R² เท่ากับ 0.09 แสดงว่า สัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน สามารถนำมาอธิบายได้ด้วยปัจจัยด้านลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม เหล่านี้ ได้ร้อยละ 9.0 และสามารถอธิบายได้จากปัจจัยอื่นๆ ที่นอกเหนือจากปัจจัยที่ได้ระบุในแบบจำลอง ร้อยละ 91 โดยเมื่อศึกษาจากค่าสถิติ F – test พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Significant) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ในการศึกษาที่

ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ($\alpha = 0.05$) แสดงให้เห็นว่า แบบจำลองนี้สามารถนำมาใช้อธิบายแนวโน้มหรือทิศทางของสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปของตัวเงินของพนักงานภาคเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นของข้อมูลที่ร้อยละ 95

จากค่าสถิติ T – Statistic ที่ใช้ในการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ (Significant) ของปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการลงทุน รายได้ต่อเดือน (มากกว่า 40,000 บาท) และภาระหนี้สินต่อเดือน (มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน) ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยดังกล่าวเหล่านั้น มีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

โดยเมื่อนำมาอธิบายแต่ละปัจจัยด้วยการศึกษาที่ค่าสัมประสิทธิ์จะเห็นว่าประสบการณ์การลงทุนของนักลงทุน มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 167,190.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 2.24 ปี จะมีขนาดของการออมและการลงทุนที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การลงทุนมากกว่าหรือเท่ากับ 2.24 ปี อยู่ 167,190.5 บาท หรือ สามารถอธิบายได้ว่าประสบการณ์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับปริมาณของการออมและการลงทุนที่เป็นเงินสดในทิศทางเดียวกัน

ปัจจัยเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือน โดยกลุ่มตัวอย่างที่รายได้ต่อเดือนที่มากกว่า 40,000 บาทต่อเดือนจะมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 439,303.1 ซึ่งสามารถนำมาอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงของรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทและกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในระดับอื่น ของปริมาณการออมและการลงทุนในรูปเงินสดที่แตกต่างกัน โดยเมื่อมีช่วงรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 40,000 บาทต่อเดือน จะมีขนาดการออมและการลงทุนในรูปเงินสดมากกว่ากลุ่มอื่นๆ อยู่ที่ 439,303.1 บาท โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท

ปัจจัยเกี่ยวกับภาระหนี้สินต่อเดือน (มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -390,844.2 ซึ่งสามารถนำมาอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับภาระหนี้สินต่อเดือน (กลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท) จะมีสัดส่วนของการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินที่แตกต่างกัน โดยเมื่อมีระดับภาระหนี้สินต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน จะมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินที่ลดลง 390,844.2 บาท เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรอื่นๆ หรือ ภาระหนี้สินต่อเดือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกันกับ ขนาดของการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษา ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ผลต่อขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบาย และมาตรการต่อผู้สนใจ พัฒนาความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออมและการลงทุนในประเทศ อันจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ
2. เพื่อผู้ประกอบการและนักลงทุนสามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดกลยุทธ์ในการ พัฒนาธุรกิจ
3. เพื่อเป็นข้อมูลและเสนอแนวทางสำหรับผู้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องใน อนาคต
4. เพื่อเสนอแนวทางในการให้บริการเกี่ยวกับการออมและการลงทุนรูปแบบใหม่ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานที่ทำงานอยู่ในภาคเอกชน โดยผู้วิจัย สุ่มตัวอย่างจากพนักงานที่ทำงานในนิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรกในประเทศไทย จากการรายงานผลประกอบการนิติบุคคลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปี 2547 (dbd.go.th 19 มี.ค.2550 18.35 น.) เนื่องจากนิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผล ประสิทธิภาพสูงสุด 100 อันดับแรก เป็นกิจการที่มีความมั่นคงสูง มีผลประกอบการดี พนักงาน ในกิจการย่อมได้รับผลตอบแทนหรือรายได้สูงตามไปด้วย ดังนั้น พนักงานที่ทำงานอยู่ในนิติ บุคคลในภาคเอกชนที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรก ถือเป็นผู้ที่มีความสามารถในการ ออมและการลงทุน ผู้วิจัยจึงใช้เป็นกลุ่มประชากรดังกล่าวในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัดของประชากร ผู้วิจัยจึงได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้สูตรการคำนวณประชากรกรณีไม่ทราบจำนวน (เพ็ญแข ศิริวรรณ.2546: 55) เพื่อนำไปประมาณสัดส่วนของประชากร โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95 % ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากนิติบุคคลในภาคเอกชนที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรก มาจำนวน 20 แห่ง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแต่ละ 20 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากจากบริษัทที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรกในประเทศไทย มา 20 แห่ง ได้แก่ บมจ. ปตท. บมจ. ปูนซิเมนต์ไทย บมจ. แอควานซ์ อินโฟร เซอร์วิส บมจ. ธนาคารไทยพาณิชย์ บมจ. ธนาคารกรุงไทย บมจ. ธนาคารกสิกรไทย บมจ. ไทยออยล์ บมจ. ธนาคารกรุงไทย บมจ. การบินไทย บมจ. ชิน คอร์ปอเรชั่น บจ. มิตซูบิชิ มอเตอร์ส (ประเทศไทย) บมจ. ท่าอากาศยานไทย บจ. โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย บจ. ตรีเพชรอีซูซุเซลส์ บจ. มิตซูบิชิ อิเล็กทริก คอนซูมเมอร์ โปรดักส์(ประเทศไทย) บจ. ออโต้ฮิลล์ (ประเทศไทย) บจ. อีซูซุมอเตอร์ (ประเทศไทย) บจ. ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) บจ. เครือเจริญโภคภัณฑ์ และบมจ. แคล-คอมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยความสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 10 กรกฎาคม – 10 สิงหาคม พ.ศ. 2550 โดยกำหนดโควตา (Quota Sampling) ในการเก็บข้อมูลนิติบุคคล 20 แห่ง แต่ละที่เก็บเป็นจำนวน 20 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น โดยจำแนกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามข้อมูลทั่วไป หรือลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด

ส่วนที่ 2 การออมและการลงทุน เป็นคำถามข้อมูลพฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชนในปัจจุบัน ณ ขณะนั้น โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด

ส่วนที่ 3 จุดมุ่งหมายในการออมและการลงทุน เป็นแบบสอบถามปลายปิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการออมและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ

ส่วนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยภาคสนาม(Field Study) ที่กำหนดไว้ในการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม และกระจายพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามไปยังสำนักงานนิติบุคคลภาคเอกชนที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง และนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการลงรหัส (Coding) และนำมาประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการคำนวณค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอและสรุปผลต่อไป โดยใช้การคำนวณค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายที่ 1 เพื่อศึกษา ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อแจกแจงความถี่ (Frequency) แสดงตารางแบบร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) นอกจากนั้นยังใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) สำหรับความแตกต่างระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน กับ ขนาด รูปแบบ ของการออมและการลงทุน โดยใช้สถิติ T-test และ F-test และ Chi-Square test

2. ตามความมุ่งหมายที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ผลต่อ ขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน โดยตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) ขนาด (มูลค่าของการออมและการลงทุน) และ 2) สัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน และตัวแปรอิสระประกอบด้วย 2.1) ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม และ 2.2) การยอมรับความเสี่ยงในการลงทุน โดยใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

พนักงานภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.2 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ อายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.75 สถานภาพโสด และ หย่าร้าง หรือแยกทาง

คิดเป็นร้อยละ 65 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.5 ส่วนใหญ่ทำงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 46.75 แหล่งที่มาของเงินลงทุนส่วนใหญ่ใช้เงินออมส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 55.22 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนต่ำ (มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนน้อยกว่าประสบการณ์การออมและการลงทุนเฉลี่ย คือ 2.24 ปี) คิดเป็นร้อยละ 69.25

พนักงานภาคเอกชน ส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 20,000–30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.5 มีรายจ่ายต่อเดือนต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.25 ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.50

พนักงานภาคเอกชนมีการยอมรับความเสี่ยงในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 และ ลักษณะรูปแบบความเสี่ยงที่พนักงานสามารถยอมรับได้มากที่สุด คือ การยอมรับว่ามีความมั่นใจในตัวเองสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ลักษณะการยอมรับความเสี่ยงต่ำหรือ ชอบความมั่นคงที่พนักงานยอมรับมากที่สุด คือ พนักงานภาคเอกชนมักเลือกลงทุนในธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนที่แน่นอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97

เมื่อพิจารณาโดยใช้คะแนนเฉลี่ย 2.61 เป็นตัววัดการยอมรับความเสี่ยง โดยพนักงานภาคเอกชนที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.61 ถือเป็นผู้ที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ในระดับต่ำ ส่วนพนักงานที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 2.61 ถือเป็นผู้ที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ในระดับสูง จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีส่วนใหญ่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ แต่ผู้ที่ยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 35.8 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 30 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.3 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด / หย่าร้าง แยกทาง คิดเป็นร้อยละ 38.5 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีไปจนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนน้อย (น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี) คิดเป็นร้อยละ 43.3 ส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27 และมีภาระหนี้สินต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26

ผู้ที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูงส่วนใหญ่เป็นเพศชายเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.8 ส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.8 มีสถานภาพสมรส โสด / หย่าร้าง แยกทาง คิดเป็นร้อยละ 26.5 ใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ไปจนถึงเทียบเท่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.5 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนน้อย (น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี) คิดเป็นร้อยละ 26 ส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26 ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14

2. พฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

ขนาดการออมและการลงทุนรวมของพนักงานภาคเอกชน มีมูลค่ารวม 493,472.3 บาท ต่อ ปี โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตัวเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 53.3 38.7 และ 5 ตามลำดับ และมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 10.17 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนเพศชาย มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าเพศหญิง ประมาณ 1 เท่า มูลค่าโดยเฉลี่ย 592,115.4 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบ การลงทุนในตัวเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.10 รองลงมาเป็นตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ แต่เพศหญิงจะมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ มากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 15.98 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีอายุ มากกว่า 40 ปี มีขนาดการออมใหญ่ที่สุด มูลค่า 1,017,125 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาเป็นการลงทุนในตราสาร และสินทรัพย์ตามลำดับ ในขณะที่พนักงานที่มีอายุ 30 - 40 ปี จะมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตราสารมากที่สุด รองลงมาในรูปตัวเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ โดยพนักงานที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จะมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด รองลงมาในรูปตราสาร และสินทรัพย์ ตามลำดับโดยอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.31 ร้อยละ/ปี อยู่ในช่วงอายุ 30 - 40 ปี

พนักงานที่มีสถานภาพสมรส มีขนาดการออมและการลงทุนมากที่สุด มูลค่า 698,234.37 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในตราสารทางการเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาในรูปตัวเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ พนักงานที่มีสถานภาพสมรส โสด / หย่าร้าง แยกทาง โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาในรูปตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ และมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.2 ร้อยละ/ปี อยู่ในสถานะสมรส

พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี มูลค่า 700,578.22 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด และมีสัดส่วนใกล้เคียงกับตราสารทางการเงิน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.7 และร้อยละ 44.7 ตามลำดับ ในขณะที่พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี มีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.2 การลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ตามลำดับ พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในการลงทุนและการออมสูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 23.5 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนสูง (มีประสบการณ์มากกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี) มีขนาดการออมและการลงทุนมากกว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนต่ำ (มีประสบการณ์น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 2.24 ปี) มูลค่า 878,305.72 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตราสารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาเป็นรูปแบบตัวเงิน และสินทรัพย์ตามลำดับ พนักงานที่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนสูง มีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงกว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนต่ำ คิดเป็นร้อยละ 22.07 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่ที่สุด มูลค่า 1,074,668.31 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตราสารทางการเงินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาเป็นรูปแบบตัวเงิน และสินทรัพย์ตามลำดับ และยังมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงที่สุดด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.85 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีภาระหนี้สินต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่ที่สุด มูลค่า 835,552.30 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตราสารทางการเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบ ตัวเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 54.2 24.9 และ 20.9 ตามลำดับ และยังมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงที่สุดด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.33 ร้อยละ/ปี

พนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้สูง (มากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ย 2.61 คะแนน) มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ มูลค่า 517,686.14 บาท โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบตราสาร และสินทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 54.0 37.6 และ 8.4 ตามลำดับ แต่พนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้สูงมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.92 ร้อยละ/ปี

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

จากการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การลงทุน รายได้ต่อเดือน และภาระหนี้สินต่อเดือน มีเพียงการยอมรับความเสี่ยงเท่านั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน (เงินฝากออมทรัพย์ เงินฝากประจำ 3 เดือน เงินฝากประจำ 6 เดือน เงินฝากประจำ 12 เดือน เงินฝากประจำ 24 เดือน) ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส และภาระหนี้สินต่อเดือน โดยปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์

กับการลงทุนในรูปตัวเงิน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การลงทุน รายได้ต่อเดือน และการยอมรับความเสี่ยง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน (หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร กองทุนรวม ประกันชีวิต และ สลากออมสิน / ธกส.) ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การลงทุน รายได้ต่อเดือน และภาระหนี้สินต่อเดือน โดยปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน ได้แก่ เพศ และการยอมรับความเสี่ยง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในรูป สินทรัพย์ (สังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ และการลงทุนทางธุรกิจ) ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การลงทุน และภาระหนี้สินต่อเดือน โดยปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในรูปสินทรัพย์ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และการยอมรับความเสี่ยง

เมื่อจำแนกตามรูปแบบของการออมและการลงทุน พบว่า พนักงานเลือกลงทุนในรูปแบบต่างๆตามลำดับดังนี้ การลงทุนในรูปแบบตัวเงิน เนื่องจาก ความปลอดภัยของเงินทุน รองลงมาเป็น รายได้และผลตอบแทนที่แน่นอน และสภาพคล่องในการซื้อขายตามลำดับ พนักงานที่ลงทุนในรูปแบบตราสาร เนื่องจาก ความพอใจด้านภาษี รองลงมาเป็นความมั่งคั่งของเงินทุน และ รายได้และผลตอบแทนที่แน่นอน ตามลำดับ พนักงานลงทุนในรูปแบบสินทรัพย์ เนื่องจาก สร้างความมั่นคงในระยะยาว รองลงมาเป็น ความรู้และประสบการณ์ในการลงทุน และ ความมั่งคั่งของเงินทุน ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายของการออมและการลงทุนที่พนักงานภาคเอกชนให้ความสำคัญสูงสุด ได้แก่ ความมั่งคั่งของเงินทุน รองลงมาเป็นความปลอดภัยของเงินทุน และ ความรู้และประสบการณ์ในการลงทุน ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ ความปลอดภัยของเงินลงทุน รายได้ผลตอบแทนที่แน่นอน ความมั่งคั่งของเงินทุน การกระจายเงินลงทุน ความพอใจด้านภาษี ความรู้และประสบการณ์ในการลงทุน อำนาจในการบริหาร และสิทธิพิเศษต่างๆ ส่วนจุดมุ่งหมายที่ภาคเอกชนให้ความสำคัญในระดับน้อย ได้แก่ สภาพคล่องในการซื้อขาย สภาพคล่องในการเปลี่ยนเป็นเงินสด สร้างความมั่นคงในระยะยาว รักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

4. ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานภาคเอกชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการลงทุน รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน และการยอมรับความเสี่ยง ปัจจัยเหล่านี้รวมกันสามารถอธิบายขนาดการออมและการลงทุนได้ร้อยละ 17.4 อย่างมีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

และพบว่า การมีประสบการณ์การลงทุนที่ยาวนาน และรายได้ของพนักงานภาคเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับขนาดการออมและการลงทุนของพนักงานเอกชน

โดยสัดส่วนของการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงต่ำ แต่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพนักงานที่มีประสบการณ์การออมและการลงทุนยาวนาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. พฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

พนักงานภาคเอกชนเพศชายมีขนาดการออมและลงทุนมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงกลับมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงกว่าเพศชายเล็กน้อย อาจเนื่องมาจากลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันตามแนวคิดของ Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model ได้แยกนักลงทุนโดยได้ใช้การวิเคราะห์จากระดับของความมั่นใจ (Level of Confidence) และแนวปฏิบัติ (Method of Action) ของบุคคลนั้นๆ อาจมีความมั่นใจ (Confident) อาจมีความวิตกกังวล (Anxious) จะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติ ทัศนคติ ของบุคคลนั้นๆ โดยเพศหญิงมีลักษณะการดำเนินการอย่างระมัดระวัง (Careful) มีการวางแผนมากกว่าเพศชาย จึงทำให้เพศหญิงมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับมากกว่า ในขณะที่เพศชายมีลักษณะการยอมรับความเสี่ยงกล้าได้กล้าเสียมากกว่าจึงทำให้ขนาดการออมและการลงทุนสูงกว่าเพศหญิง

พนักงานภาคเอกชนที่มีอายุมากกว่า 40 ปี จะมีขนาดการออมและการลงทุนมากที่สุด โดยจะมีสัดส่วนในการลงทุนด้านตัวเงิน มากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการลงทุนในตราสารทางการเงิน โดยจะมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการยอมรับความเสี่ยงที่ไม่มากนัก โดยจะสังเกตได้จากการคาดหวังเรื่องผลตอบแทนที่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งก็ค่อนข้างใกล้เคียงกับพฤติกรรมการลงทุนดังกล่าว ภาพสะท้อนความเป็นจริงของการลงทุนในรูปตัวเงิน คือ ผลการตอบแทน เช่น ด้านอัตราดอกเบี้ย จะอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 30 – 40 ปี ซึ่งจะมีการลงทุนในตราสารที่มากที่สุดแล้ว จะเห็นได้ว่า การคาดหวังในผลตอบแทนจะอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากการแบ่งสัดส่วนการออมและการลงทุนในด้านตราสารที่ค่อนข้างมาก จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นภาพสะท้อน ของการคาดหวังด้านรายได้ของรายได้และรูปแบบของการลงทุนจะขึ้นอยู่กับทฤษฎีการวิเคราะห์ช่วงอายุ (Life Cycle) โดยช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้ นั่นก็คือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้นก็มักจะมีรายได้เพิ่มขึ้นและเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้นก็มีเงินเหลือใช้มาลงทุนเพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันผู้ที่มียุสสูงมากแล้วก็มักจะลงทุนในรูปแบบที่มั่นคง

มากกว่า ทั้งนี้ก็เพราะความคิดที่ว่าหากพลาดแล้ว ช่วงอายุที่เหลืออาจไม่เพียงพอกับการเริ่มสะสมทรัพย์สินใหม่ ผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้ในช่วงที่เริ่มสะสมทรัพย์สินก็มีขนาดการลงทุนไม่มากนัก ทำให้พนักงานในช่วงอายุระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ที่มิขนาดการออมและการลงทุนมากที่สุด

พนักงานภาคเอกชนที่มีสถานภาพสมรส จะมีขนาดการออมและลงทุนมากที่สุด โดยสัดส่วนการลงทุนในรูปแบบการลงทุนในตราสารทางการเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นการลงทุนในรูปแบบตัวเงิน และการลงทุนในสินทรัพย์ ตามลำดับ ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ตามปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน (เพชรี ขุมทรัพย์, 2544: 4-6) ซึ่งระบุว่า การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว ผู้ที่ลงทุนกลุ่มที่มีครอบครัวแล้วต้องมีภาระรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้กลุ่มคนดังกล่าวจำเป็นต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงให้รายได้ที่แน่นอนในระยะยาว จึงจำเป็นต้องทำการลงทุนหรือเก็บออมให้มากที่สุด อนึ่งเนื่องจากการออมและการลงทุนในรูปแบบตราสารทางการเงินไม่ได้มีการจำแนกออกเป็นตราสารในระยะสั้นหรือยาว ความเสี่ยงมากหรือน้อยเพียงใด ในการศึกษาในตราสารทางการเงินดังกล่าวได้มีการรวมประเภทถึงตราสารประเภทประกันชีวิต สลากออมสิน และกองทุนรวม ซึ่งมีความเสี่ยงที่ค่อนข้างน้อย แต่ได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการเก็บในรูปแบบของตัวเงิน ซึ่งตรงกับข้อมูลที่ว่ากลุ่มที่มีครอบครัวต้องมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวมากกว่า คนโสด ทำให้ต้องมีความรับผิดชอบต่อภาระในการเก็บออมเพื่ออนาคตที่มากกว่า คนโสดที่ไม่มีภาระผูกพัน

พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จะมีขนาดการออมและการลงทุนที่ มากกว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เกือบ 1 เท่า ต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตัวเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นการลงทุนในตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี จะมีความคาดหวังในผลตอบแทนที่สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี ซึ่งไม่สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ องอาจ รังสิโรดมโกมล (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.42 น. จาก <http://oldweb.econ.tu.ac.th/mbe/Abstract/มหาบัณฑิต-2543/Ongart.pdf>): ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการออมของผู้ใช้แรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปะกง เฟส2” พบว่า ระดับการศึกษา การมีภาระให้การพึ่งพิงกับผู้อื่น มีทิศทางสอดคล้องกับการออม คือ ระดับการศึกษายิ่งสูงขึ้น มีแนวโน้มทำให้การออมลดลง ซึ่งการศึกษาดังกล่าวได้ผลการศึกษาที่ขัดแย้งกันกับการศึกษาของรายงานฉบับนี้ ที่ได้ผลการศึกษาที่ว่า ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะมีขนาดการออมและการลงทุนที่เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเมื่อนำมาศึกษาทางสถิติ ด้วยวิธีการทางสถิติ (F-Test) จะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับขนาดของการออมและการลงทุนในภาพรวม

พนักงานภาคเอกชนที่ประสบการณ์การลงทุนสูง มีขนาดการออมและการลงทุนมากกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์การลงทุนต่ำ โดยมีสัดส่วนการลงทุนในรูปแบบตราสารทางการเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นการลงทุนในตัวเงิน และในรูปแบบสินทรัพย์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Assael

(1998) อธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทัศนคติ (Factors affecting attitude development) ที่ว่า ข้อมูลและประสบการณ์ (Information and experience influences) ในอดีตย่อมมีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้ลงทุน ซึ่งจากทฤษฎีการเรียนรู้พบว่า ประสบการณ์ในอดีตมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในอนาคต กล่าวคือ ถ้าผู้ลงทุนมีประสบการณ์ที่ดีต่อหลักทรัพย์ก็จะส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อในอนาคต ทำให้ผู้ที่มีประสบการณ์การออมและการลงทุนสูงมีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย

พนักงานภาคเอกชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่ที่สุด โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตราสารมากที่สุด รองลงมาได้แก่การออมและการลงทุนในรูปตราสารทางการเงิน และ สินทรัพย์ ซึ่งก็มีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงที่สุดด้วย ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับรายงานการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการออมของผู้ใช้แรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปะกง เฟส 2” ของ งามอาจ รังสิโรดมโกมล (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.42 น. จาก <http://oldweb.econ.tu.ac.th/mbe/Abstract/มหาบัณฑิต-2543/Ongart.pdf>): ที่พบว่ารายได้เป็นปัจจัยกำหนดการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรายได้เป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริมให้เกิดการออมตามสมมุติฐานของ เคนส์

พนักงานภาคเอกชนที่มีภาระหนี้สินมากกว่า 15,000 บาท/ต่อเดือน จะมีขนาดการออมและการลงทุนที่มากที่สุด โดยสัดส่วนการลงทุนที่มากที่สุดได้แก่การลงทุนในตราสารทางการเงิน รองลงมาได้แก่ การลงทุนในหุ้น และ สินทรัพย์ ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากว่า ผู้ที่มีภาระหนี้สินที่มีมาก ก็ย่อมหมายความว่ามียาได้ที่มากไปด้วย โดยเมื่อสังเกตได้ว่าในกรณีที่มียาได้ที่มากกว่า 15,000 บาท/ต่อเดือน ก็ย่อมหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวต้องมีรายได้ที่มากกว่า 15,000 บาท/ต่อเดือน จึงจะทำให้เกิดการออมและการลงทุนได้ นั่นจึงหมายความว่า พนักงานภาคเอกชนที่มีภาระหนี้สินที่มีมากกว่า 15,000 บาท/ต่อเดือน ย่อมเป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกับกลุ่มตัวอย่างของพนักงานที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท/ต่อเดือน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดการลงทุนที่มีปริมาณมากไปด้วย

พนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้สูง มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบหุ้นมากที่สุด สอดคล้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 32-46) ปัจจัยภายใน (Internal Factor) ประกอบด้วยปัจจัยย่อยๆ หลากหลายประการ ได้แก่ สิ่งจูงใจ, บุคลิกภาพการยอมรับความเสี่ยง, การเรียนรู้, การรับรู้, ทัศนคติ และความต้องการ เป็นต้น เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติและการยอมรับในเรื่องความเสี่ยงที่สูง ก็ย่อมมีความเข้าในการลงทุนที่มากตามไปด้วย ซึ่งก็จะสะท้อนออกมาให้เห็นได้ว่าขนาดการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างที่มีการยอมรับความเสี่ยงสูงจะมีการลงทุนที่สูงไปด้วย ดังผลการศึกษาทางสถิติข้างต้น

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมาย ในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

เพศมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการออมของผู้ใช้แรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปะกง เฟส2” ขององอาจ รังสิโรตม์โกมล(สืบค้นเมื่อวันที่15มิ.ย.2550เวลา11.42 น.จาก <http://oldweb.econ.tu.ac.th/mbe/Abstract/มหาบัณฑิต-2543/Ongart.pdf>): พบว่า เพศ เป็นปัจจัยกำหนดการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องตามแนวคิดของ Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model ที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น

อายุมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน และยังมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินและตราสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ (อรุณี รักษาดี. 2543: 64 – 65). จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า พนักงานบริษัทที่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี ลงทุนในตราสารมากกว่าการออมในรูปตัวเงิน เนื่องจากมีความกล้าได้กล้าเสียในการลงทุนมากกว่า และ (เพชร ชุมทรัพย์. 2544: 4-6) ได้กำหนด อายุ ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน โดยผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุน ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ที่แน่นอน ทำให้อายุมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินและตราสาร

สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน และมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน และตราสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสอดคล้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน ของ (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 32-46) แบ่งได้เป็นทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ปัจจัยภายนอก (External Factor) ได้แก่ สังคม (Social Group) ลักษณะด้านสังคมประกอบด้วยรูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยมและความเชื่อถือ แนวความคิดในแต่ละสังคมมีบรรทัดฐานที่ไม่เหมือนกัน และครอบครัว (Family) ครอบครัวทำให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการเนื่องจากครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของตัวแทนกระบวนการทางสังคม เป็นพื้นฐานการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคล และ เพชร ชุมทรัพย์ ได้กำหนด การมีครอบครัว ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน (เพชร ชุมทรัพย์. 2544: 4-6)โดยผู้ที่ลงทุนกลุ่มที่มีครอบครัวแล้วต้องมีการรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้กลุ่มคนดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง ให้รายได้ที่แน่นอน ส่วนคนโสดที่ไม่มีการผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน และมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปตราสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องจาก

การลงทุนในรูปตราสารมีความซับซ้อน ผู้ที่มีระดับการศึกษาจึงมีความรู้ในการออมและการลงทุนในรูปแบบนี้มากกว่า และ สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการออมของผู้ใช้แรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปะกง เฟส2” ขององอาจ รังสิโรตม์โกมล (สืบค้นเมื่อวันที่15 มิ.ย.2550เวลา11.42 น.จาก <http://oldweb.econ.tu.ac.th/mbe/Abstract/มหาวิทยาลัย-2543/Ongart.pdf>): พบว่า ระดับการศึกษา มีทิศทางสอดคล้องกับการออม คือ ระดับการศึกษา ยิ่งสูงขึ้นมีแนวโน้มได้รับค่าจ้างสูงขึ้น และมีภาระการให้การพึ่งพิงแก่ผู้อื่นมากขึ้น มีแนวโน้มทำให้การออมลดลง และการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ของ ไพโรจน์ เภาวิจิตร (สืบค้นเมื่อวันที่15มิ.ย.2550เวลา11.48 น.จาก [http://www.mtsgold.co.th/help_detail.php?id=51&select1=question&txtsearch=&p_cats=&session=66.249.65.8346d849ea1d3c1&p=](http://www.mtsgold.co.th/help_detail.php?id=51&select1=question&txtsearch=&p_cats=&session=66.249.65.8346d849ea1d3c1&p=;)); พบว่า ระดับการศึกษา ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการออมทรัพย์ของประชาชน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ประสบการณ์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการออมและการลงทุน และมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปตราสาร และสินทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย Assael (1998) อธิบายว่า ข้อมูลและประสบการณ์ (Information and experience influences) ในอดีตย่อมมีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้ลงทุน ซึ่งจากทฤษฎีการเรียนรู้พบว่า ประสบการณ์ในอดีตมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในอนาคต กล่าวคือ ถ้าผู้ลงทุนมีประสบการณ์ที่ดีต่อการลงทุนก็จะส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในอนาคต และนอกจากนั้น ในมุมมองของ ธงชัย สันติวงษ์ (2539) เสริมถึงปัจจัยของการพัฒนาทัศนคติว่าเกิดจากการเรียนรู้ (Learning) และการรับรู้ (Perception) ซึ่งได้แก่ ประสบการณ์ต่อสิ่งๆนั้น (Specific experience) หมายถึง เมื่อบุคคลมีประสบการณ์ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดีจะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มา ซึ่งจะเห็นว่าการลงทุนในรูปตราสาร และสินทรัพย์นั้น มีความซับซ้อนและต้องใช้การวิเคราะห์มากกว่า จึงทำให้การออมและการลงทุนในรูปแบบนี้จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการลงทุนพอสมควร

รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน และมีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนในรูปตราสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากรายได้มีความสัมพันธ์กับเงินออมหรือเงินลงทุนของภาคครัวเรือนอย่างยิ่ง รายได้ต่อเดือนจึงมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ของ ไพโรจน์ เภาวิจิตร (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.48 น. จาก [http://www.mtsgold.co.th/help_detail.php?id=51&select1=question&txtsearch=&p_cats=&p_cats=&session=66.249.65.8346d849ea1d3c1&p=](http://www.mtsgold.co.th/help_detail.php?id=51&select1=question&txtsearch=&p_cats=&p_cats=&session=66.249.65.8346d849ea1d3c1&p=;)); พบว่า ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการออมทรัพย์ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พิทยา ธีกรียุต (2545: 64-67) ได้

ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ประเภทบัญชีเงินฝากประจำของ ลูกค้ายธนาคารพาณิชย์หนึ่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ประเภทบัญชีเงินฝากประจำอย่างมีนัยสำคัญ และ สุดใจ เดชชนมมงคลชัย (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2550 เวลา 11.53 น. จาก <http://filing.fda.moph.go.th/library/e-learning/CPIC>): ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจประกันชีวิตในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” พบว่า ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกันชีวิตในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าผู้มีรายได้มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน จะลงทุนในรูปตราสารมากกว่าการลงทุนในรูป ตัวเงินและสินทรัพย์ และ ยूरพันธ์ เจนพิทักษ์พงศ์ (2548: 44-46) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อการซื้อทองของลูกค้ายร้านทองในเขตอำเภอแม่สาย” พบว่า รายได้ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการซื้อทองรูปพรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาระหนี้สินต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน และรูปแบบ การออมและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจาก ภาระหนี้สินต่อเดือนมีความสัมพันธ์ อย่างแน่นแฟ้นกับรายได้ต่อเดือน ตามแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม (ความรู้เกี่ยวกับ เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง) ซึ่งกล่าวว่าการออม ทรัพย์ของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงและการ บริโภคของครัวเรือนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าหลังจากที่ครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว เมื่อนำไป หักภาษีออก รายได้ดังกล่าวถือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง ครัวเรือนจะจัดสรรรายได้ ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภค ส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บออมไว้เป็นเงิน สะสม เรียกการออมเงินส่วนที่เหลือนี้ว่า “การออมทรัพย์” จะพบว่า การออมเปรียบเป็นส่วนร่ว ของวงจรการหมุนเวียนของกระแสรายได้ ซึ่งเป็นผลให้กระแสรายได้ในช่วงระยะเวลาใดเวลา หนึ่งมีค่าไม่เท่ากับกระแสรายจ่ายในช่วงเวลานั้น ดังนั้น เมื่อภาระหนี้สินต่อเดือนมี ความสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือน ขณะที่รายได้ต่อเดือนก็มีความสัมพันธ์กับขนาด และรูปแบบ การออมและการลงทุน ดังนั้น ภาระหนี้สินจึงมีความสัมพันธ์กับ ขนาดและรูปแบบการออมและ การลงทุนด้วย

จุดมุ่งหมายหลัก หรือวัตถุประสงค์ในการออมและการลงทุน คือ ความมั่งคั่งของ เงินทุน รองลงมาเป็น ความปลอดภัยของเงินลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการลงทุน ของ เพชร ชุมทรัพย์ (2540: 4-6) ที่กำหนดให้ ความมั่งคั่งของเงินลงทุน และความปลอดภัยของ เงินลงทุน เป็นจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุน โดยผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนของ ตัวเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน

เมื่อจำแนกตามรูปแบบของการออมและการลงทุน พบว่า จุดมุ่งหมายสำคัญที่ พนักงนลงทุนในรูปแบบตัวเงิน ได้แก่ ความปลอดภัยของเงินลงทุน ซึ่ง เพชร ชุมทรัพย์ (เพชร ชุมทรัพย์. 2540: 4-6) กล่าวถึงความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of principal) นอกจากจะ

หมายความว่าถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว และยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย หรือ อธิบายได้ว่าการออมในรูปตัวเงิน อันได้แก่ เงินฝากออมทรัพย์ เงินฝากประจำ 3 เดือน เงินฝากประจำ 6 เดือน เงินฝากประจำ 12 เดือน และเงินฝากประจำ 24 เดือน ถือว่าเป็นการออมและการลงทุนในรูปแบบที่สามารถรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกไว้อย่างมั่นคง และยังให้ผลตอบแทนที่ไม่ทำให้อำนาจซื้อลดลงอีกด้วย

จุดมุ่งหมายสำคัญที่พนักงานลงทุนในรูปแบบตราสาร ได้แก่ ความพอใจด้านภาษี เพชร ชุมทรัพย์ (เพชร ชุมทรัพย์. 2540: 4-6) กล่าวถึงความพอใจด้านภาษี (Favorable tax status) ไว้ว่าฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินทุนต้องให้ความสนใจ เพราะผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการจ่ายภาษีเงินได้พึงประเมิน โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ และจะได้ผลตอบแทนในรูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคตอีกด้วย

จุดมุ่งหมายสำคัญที่พนักงานลงทุนในรูปแบบสินทรัพย์ ได้แก่ สร้างความมั่นคงในระยะยาว และมีความมั่งคั่งของเงินทุน โดยนักลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า พยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้นอย่างมั่นคงและยั่งยืน ทั้งนี้ หมายถึงเพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น คนส่วนใหญ่จึงเลือกถือสินทรัพย์ต่างๆ ไว้เพื่อสร้างความมั่นคงในระยะยาว

3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อขนาด และสัดส่วนการออมและการลงทุนของพนักงานเอกชน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการลงทุน รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน และการยอมรับความเสี่ยง พบว่า ปัจจัยเหล่านี้รวมกันสามารถอธิบายขนาดการออมและการลงทุน ได้ร้อยละ 14.1 และพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 นั่นคือ ขนาดของการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายได้ และการมีประสบการณ์การลงทุนที่ยาวนานอย่างมีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม (ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง) เรื่อง การออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย โดยการออมทรัพย์ของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก หลังจากครัวเรือนได้รับรายได้ เมื่อนำไปหักภาษีออก รายได้ดังกล่าวถือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง ครัวเรือนจะจัดสรรรายได้ ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภค ส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บออมไว้เป็นเงินสะสม และเมื่อมีเงินออมเพิ่มมากขึ้นก็จะนำ

เงินออมเหล่านั้นมาสร้างผลตอบแทนให้เพิ่มสูงขึ้นตามจุดมุ่งหมายหลักของการออมและการลงทุน คือความมั่งคั่งของเงินทุน ดังนั้น การที่ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นทำให้ขนาดการออมและการลงทุนสูงขึ้นตามไปด้วย และประสบการณ์การลงทุนที่ยาวนาน มีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุนในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Assael (1998) อธิบายว่า ข้อมูลและประสบการณ์ (Information and experience influences) ในอดีตย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้ลงทุน

ในขณะที่ทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะทางเศรษฐกิจจะสังคมโดยใช้ปัจจัยเดิมกับสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน พบว่า พนักงานที่มีการยอมรับความเสี่ยงในระดับต่ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้มีรายได้ส่วนใหญ่มักจะเลือกการออมและการลงทุนในรูปตัวเงินมากกว่าการลงทุนในรูปตราสาร เนื่องจากไม่มีความรู้เกี่ยวกับการซื้อขายตราสารหนี้ และตราสารทุนจึง ควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการออมและการลงทุน โดยอาจบรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษา เพื่อเสริมสร้างฐานนักลงทุนให้กว้างขวางและเข้มแข็งขึ้น
2. จากการศึกษาพบว่าผู้มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีขนาดของการออมและการลงทุนต่ำ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีรูปแบบทางการออมและการลงทุนหลากหลาย เพื่อให้ตรงต่อความต้องการและสนใจลงทุนของผู้มีอายุต่ำกว่า 30 ปี เช่น สามารถที่จะเปลี่ยนจากรูปแบบการลงทุนเป็นเงินสดได้สะดวก
3. จากการศึกษาพบว่าพนักงานภาคเอกชนส่วนใหญ่คาดหวังว่าการลงทุนในรูปแบบของสินทรัพย์จะให้ความมั่งคั่งของเงินทุนมากกว่าการลงทุนประเภทอื่น (การลงทุนในรูปตัวเงิน และตราสาร) ดังนั้นควรมีการเผยแพร่ถึงวิธีการคำนวณเปรียบเทียบการงอกเงยของเงินทุนในรูปแบบต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนให้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาสภาพปัญหาในการออมและลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆของพนักงานภาคเอกชน
2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรม
3. ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการลงทุนในรูปสินทรัพย์ ซึ่งน่าจะมีผลต่อการออม เนื่องจากสินทรัพย์อาจมีภาระหนี้สินแฝง (เช่นการผ่อนบ้าน) ที่อาจมีผลต่อการออม
4. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรระบุถึงการออมและการลงทุนในหลักทรัพย์เฉพาะเจาะจงในประเภทต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชวรรณ ทาเวียง. (2548). ลักษณะแนวโน้มและปัจจัยที่กำหนดการออมของภาคครัวเรือนกับสถาบันการเงินไทย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิการ์ เอกเผ่าพันธุ์. (2547). ประเทศไทยในบริบทใหม่: มุมมองของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ด้านการออม – การลงทุน และแนวทางการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.
- จารณี บุญยะพงศ์ไชย. (2545). พฤติกรรมการออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยระดับปานกลาง กรณีศึกษา บจ.วังทองกรุป. วิทยานิพนธ์ ค.พ.ม. (เคหการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บริษัท เซ็ทเทรด ดอท คอม จำกัด ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2548). ความรู้การลงทุน. แหล่งที่มา: <http://www.settrade.com>. วันที่สืบค้น 12 ตุลาคม 2548.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2547). *อยากรวยต้องรู้: เคล็ด (ไม่) ลับสู่...อิสรภาพทางการเงิน “รู้จักแผนที่นำทาง”*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสื่อสารสัมพันธ์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- นวพร เรืองสกุล. (2545). *ออมก่อนรวยกว่า*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสื่อสารสัมพันธ์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- พิทยา ธีร์กฤษฎ. (2545). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ประเภทบัญชีเงินฝากประจำของลูกค้านักการพาณิชย์หนึ่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- ไพโรจน์ เภาวิจิตร. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). ลำปาง: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2545). รายงานผลการสำรวจความต้องการ ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ลงทุนเกี่ยวกับการลงทุน. กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- ยุรพันธ์ เจนนพิทักษ์พงศ์. (2548). ทัศนคติต่อการซื้อทองของลูกค้านักทองในเขตอำเภอแม่สาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ลดาวัลย์ พงษ์พันธ์. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม กรณีศึกษา บลจ. ฟินันซ่า. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2537). การรับรู้ของผู้บริโภค ทศนคติ และพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้า โดยมีขอบเขตของการศึกษาวิจัยเฉพาะผู้หญิง ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วีรณีย์ พุกนันทน์. (2549). การวิเคราะห์การเติบโตและพฤติกรรมการออมของพนักงานที่มีต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กรณีศึกษา: บมจ.การบินไทย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิลาวณีย์ มารุ่งเรืองชัย. (2544). ความสำคัญและสิ่งจูงใจที่กำหนดการออมโดยสถาบันการเงินต่างๆ ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ ไชยสุรยกานต์. (2541). พฤติกรรมการเลือกซื้อประกันชีวิตในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ บธ.ม. (พัฒนาการเศรษฐกิจ). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- _____. (2541). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: เอเอ็นการพิมพ์
- สถาบันพัฒนาความรู้ด้านตลาดหลักทรัพย์ (TSI: Thailand Securities Institute). (2548). TSI E-learning. แหล่งที่มา: <http://www.tsi-thailand.org>. วันที่สืบค้น 12 ตุลาคม 2548
- สุวรรณี เพียเอีย. (2549). การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤติเศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร
- สมจินต์ ศรีไพศาล. (2548). ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. แหล่งความรู้นักลงทุน. ดิวเข้ม เสี่ยงน้อยรายนาน ด้วยการสร้างพอร์ต. แหล่งที่มา: <http://www.set.or.th/>. วันที่สืบค้น 11 ตุลาคม 2548
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2548). ความรู้ผู้ลงทุน. แหล่งที่มา: <http://www.sec.ot.th>. วันที่สืบค้น 12 ตุลาคม 2548
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. (2548). เศรษฐศาสตร์น่ารู้. แหล่งที่มา: <http://www.fpo.go.th/> วันที่สืบค้น 12 ตุลาคม 2548
- สุวรรณ วลัยเสถียร. (2548). มนุษย์เงินเดือนขอลดภาษี (บทความ). Money Q&A. แหล่งที่มา: <http://www.saverclub.org>. วันที่สืบค้น 9 ตุลาคม 2548.

สุดใจ เดชนมงคลชัย. (2545). *ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจประกันชีวิตในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

อรุณี รักษาดี (2543). *Factors Affecting Investors' Behavior of Investment in the Stock Market
of Thailand: A Case Study of United Securities Public Co.,Ltd's Investors*.

ภาคินพนธ์ บธ.ม.(พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ถ่ายเอกสาร.

องอาจ รังสิโรตม์โกมล. (2543). *พฤติกรรมการออมของผู้ใช้แรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม
บางปะกง เฟส 2*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

Chamber Business Poll. (2546). *ความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่มีต่อตลาดหลักทรัพย์ไทย*. กรุงเทพฯ
: ถ่ายเอกสาร

J.L. Kellogg Graduate School of Management. (2544). *Financial Times Mastering Marketing*.

First Edition. The European Institute of Business Administration (INSEAD),

London Business School, Wharton School of the University of Pennsylvania:

Tuttle Mori Agency.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง : การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้จัดทำเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมี นายปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์ เป็นผู้ศึกษา และขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อนำประโยชน์ไปใช้ในเชิงวิชาการแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การออมและการลงทุน

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

หมายเหตุ : ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและใช้เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ขอขอบคุณที่สละเวลากรอกข้อมูลจนครบถ้วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

1.2 อายุ.....ปี

1.3 สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง /ม้าย /แยกทาง

1.4 การศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ สูงกว่าปริญญาโท

1.5 สาขาการศึกษาสูงสุด (เช่น บริหารธุรกิจ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ เป็นต้น)

1.6 ตำแหน่งงาน

☐ พนักงาน เจ้าหน้าที่

☐ หัวหน้างาน หัวหน้าแผนก ผู้จัดการแผนกหรือเทียบเท่า

☐ ผู้บริหารหรือเทียบเท่า

☐ ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้จัดการฝ่ายขึ้นไป

1.7 ท่านประกอบอาชีพอยู่ในประเภทธุรกิจ

☐ ขนส่ง

☐ สถาบันการเงิน

☐ ประกันชีวิต-ประกันภัย

☐ พลังงาน

☐ สื่อสาร

☐ บริการ

☐ ยานยนต์

☐ ก่อสร้าง

☐ เกษตร

☐ พาณิชยกรรม

☐ อุตสาหกรรม

☐ อื่นๆ.....

1.8 แหล่งที่มาของเงินทุนของท่าน (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

☐ เงินออมส่วนบุคคล

☐ เงินออมครอบครัว

☐ เงินกู้จากสถาบันการเงิน

☐ เงินกู้นอกระบบ

☐ มรดก

☐ เงินยืม ไม่มีดอกเบี้ย (เพื่อน,ญาติ,)

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.9 ท่านมีประสบการณ์ในการลงทุนมาประมาณ ปี

1.10 ระดับรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน บาท / เดือน

- ☐ น้อยกว่า 20,000 บาท
 ☐ 20,000 – 25,000 บาท
 ☐ 25,001 – 30,000 บาท
 ☐ 30,001 – 35,000 บาท
☐ 35,001 – 40,000 บาท
 ☐ 40,001 – 45,000 บาท
 ☐ 45,001 – 50,000 บาท
 ☐ 50,001 – 55,000 บาท
☐ 55,001 – 60,000 บาท
 ☐ มากกว่า 60,000 บาท

1.11 ระดับรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน บาท / เดือน

- ☐ น้อยกว่า 20,000 บาท
 ☐ 20,000 – 25,000 บาท
 ☐ 25,001 – 30,000 บาท
 ☐ 30,001 – 35,000 บาท
☐ 35,001 – 40,000 บาท
 ☐ 40,001 – 45,000 บาท
 ☐ 45,001 – 50,000 บาท
 ☐ 50,001 – 55,000 บาท
☐ 55,001 – 60,000 บาท
 ☐ มากกว่า 60,000 บาท

1.12 ระดับรายจ่ายในการอุปโภคบริโภคโดยเฉลี่ยต่อเดือน บาท / เดือน

- ☐ น้อยกว่า 5,000 บาท
 ☐ 5,000 – 10,000 บาท
 ☐ 10,001 – 15,000 บาท
 ☐ 15,001 – 20,000 บาท
☐ 25,001 – 30,000 บาท
 ☐ 30,001 – 35,000 บาท
 ☐ 35,001 – 40,000 บาท
 ☐ 40,001 – 45,000 บาท
☐ 45,001 – 50,000 บาท
 ☐ มากกว่า 50,000 บาท

1.13 ภาระหนี้สินโดยเฉลี่ยต่อเดือน บาท / เดือน

- ☐ น้อยกว่า 5,000 บาท
 ☐ 5,000 – 10,000 บาท
 ☐ 10,001 – 15,000 บาท
 ☐ 15,001 – 20,000 บาท
☐ 25,001 – 30,000 บาท
 ☐ 30,001 – 35,000 บาท
 ☐ 35,001 – 40,000 บาท
 ☐ 40,001 – 45,000 บาท
☐ 45,001 – 50,000 บาท
 ☐ มากกว่า 50,000 บาท

1.14 ระดับเงินออมโดยเฉลี่ยต่อเดือน บาท / เดือน

- ☐ น้อยกว่า 5,000 บาท
 ☐ 5,000 – 10,000 บาท
 ☐ 10,001 – 15,000 บาท
 ☐ 15,001 – 20,000 บาท
☐ 25,001 – 30,000 บาท
 ☐ 30,001 – 35,000 บาท
 ☐ 35,001 – 40,000 บาท
 ☐ 40,001 – 45,000 บาท
☐ 45,001 – 50,000 บาท
 ☐ มากกว่า 50,000 บาท

1.15 บุคลิกภาพของตัวท่าน

ลักษณะบุคลิกของตัวท่าน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง					
2. ท่านเป็นคนเชื่อมั่นเฉพาะความคิดของตนเอง					
3. ท่านมักทำอะไรตามเพื่อน ๆ และกระแสนิยม					
4. ท่านมักคล้อยตามข่าวสารที่ได้ยิน					
5. ท่านชอบความท้าทาย กล้าได้ กล้าเสีย					
6. ท่านมักต้องศึกษาหรือขอความคิดเห็นจากผู้อื่น					
7. ท่านมักทำอะไรที่มีความแน่นอนสูง					
8. ท่านมักทำอะไรด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง					
9. ท่านมักเลือกลงทุนในธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนที่แน่นอน					
10. ท่านมักทำอะไรมีหลักเกณฑ์รองรับเสมอ					

1.15 บุคลิกภาพของตัวท่าน (ต่อ)

ลักษณะบุคลิกของตัวท่าน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
11. ท่านชอบลงทุนในการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูง แม้จะมีความเสี่ยงสูง					
12. ท่านชอบลงทุนในการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนแน่นอน และมีความเสี่ยงต่ำ					
13. ท่านรับฟังข่าวสารที่ได้ยิน แต่มักตัดสินใจด้วยตัวท่านเอง					
14. ท่านเป็นคนเชื่อมั่นในตัวเอง แต่มักทำอะไรด้วยความแน่นอน					
15. ท่านลงทุนในธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนที่แน่นอนส่วนหนึ่ง และส่วนหนึ่งลงทุนเพื่อหวังผลกำไร					

ส่วนที่ 2 การออมและการลงทุน

2.1 ปัจจุบันท่านออม / ลงทุน ประเภทใดบ้าง ? (ตอบได้มากกว่า 1 ประเภท) แต่ละประเภทท่านออม / ลงทุน เป็นมูลค่าเท่าไร ? แต่ละประเภทมีระยะเวลาในการลงทุนนานเท่าไร ? และมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีในแต่ละประเภทประมาณเท่าไร ? โปรดระบุ

ตัวอย่าง สมมุติท่านมีรายการออม/การลงทุน ดังนี้

1. เงินฝากประจำ 24 เดือน 100,000 บาท ดอกเบี้ย 4% / ปี
2. ถิ่นหุ้น PTT และ SCC ประมาณ 3 ปีแล้ว มูลค่าหุ้นรวม 400,000 บาท หุ้น โดยปันผลปีที่ผ่านมามีอยู่ที่ 4.5% / ปี
3. มีการซื้อ-ขายหุ้นเหมาหลายบริษัททุกวัน มูลค่าหุ้นที่ซื้อ-ขายประมาณ 100,000 บาท / วัน ส่วนใหญ่มีกำไรต่อวันเล็กน้อย
4. ทำประกันชีวิตไว้เสียค่าเบี้ย 30,000 บาท/ปี ระยะเวลาเอาประกัน 20 ปี และได้รับเงินคืน+ดอกเบี้ย 3 % / ปี

สามารถระบุได้ดังนี้

ประเภท การลงทุน	มูลค่าการลงทุนของท่านในแต่ละประเภทตามระยะเวลาในการลงทุน							อัตรา ผลตอบแทนที่ คาดว่าจะได้รับ (%/ปี)	อัตรา ผลตอบแทนที่ คาดว่าจะได้รับ (บาท / ปี)
	ไม่เกิน 1 วัน	ไม่เกิน 1 สัปดาห์	ไม่เกิน 1 เดือน	ไม่เกิน 6 เดือน	ไม่เกิน 1 ปี	ไม่เกิน 5 ปี	5 ปีขึ้นไป		
เงินฝากประจำ						100,000		4 %	4,000
หุ้นสามัญ	100,000			400,000				5 %	25,000
ประกันชีวิต							600,000	3 %	18,000

2.2 ท่านมีวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการจากการลงทุนแต่ละประเภทของท่านอย่างไร ? โปรดเรียงลำดับ 5 อันดับ (กำหนดให้ 1 = สำคัญน้อยที่สุด 2 = สำคัญน้อย 3 = ปานกลาง 4 = สำคัญ 5 = สำคัญที่สุด)

[illegible]

2.3 ท่านคิดว่าปัจจัยต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการออม / การลงทุนของท่านมากน้อยเพียงใด

ปัจจัย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด					
2. ผลประโยชน์ทางภาษี					
3. ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ หรือการเจริญเติบโต					
4. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ					
5. ภาวะสงคราม					
6. ภาวะทางการเมือง					
7. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
8. ความรู้ความเข้าใจในการออมและการลงทุน					
9. ลงทุนตามเพื่อนหรือญาติ					
10. อัตราเงินเฟ้อ					
11. นโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุน					
12. ประเภทของธุรกิจที่จะลงทุน					
13. ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ					
อื่นๆ					

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ท่านมีปัญหอะไรบ้างในการลงทุน.....

.....

ท่านมีคำแนะนำในการลงทุนของท่านอย่างไรบ้าง.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ภาคผนวก ข

รายนามผู้รวบรวมแบบสอบถาม

รายชื่อผู้รวบรวมแบบสอบถาม

อันดับ	ชื่อ - นามสกุล	ชื่อนิติบุคคล
1	คุณธรรมรัตน์ ธรรมเดชศักดิ์	บมจ. ปตท.
2	คุณตริยาภรณ์ ประเทืองทิน	บมจ. ปูนซิเมนต์ไทย
3	คุณอัมศยา เกิดคล้าย	บมจ. แอควานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส
4	คุณพิศิษฐ์ศักดิ์ ประเทืองทิน	บมจ. ธนาคารไทยพาณิชย์
5	คุณพิศิษฐ์ศักดิ์ ประเทืองทิน	บมจ. ธนาคารกรุงเทพ
6	คุณปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์	บมจ. ธนาคารกสิกรไทย
7	คุณอรสา ว่องพิริยพงศ์	บมจ. ไทยออยล์
8	คุณพิศิษฐ์ศักดิ์ ประเทืองทิน	บมจ. ธนาคารกรุงไทย
9	คุณสมชาย เหลืองพีระชัย	บมจ. การบินไทย
10	คุณอัมศยา เกิดคล้าย	บมจ. ชิน คอร์ปอเรชั่น
11	คุณเฉลิมชนม์ จิมสุข	บจ. มิตซูบิชิ มอเตอร์ส (ประเทศไทย)
12	คุณสมชาย เหลืองพีระชัย	บมจ. ท่าอากาศยานไทย
13	คุณประวิทย์ ธนติพนนท์	บจ. โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย
14	คุณณัฐ เจียมดำรัส	บจ. ตรีเพชรอีซูซุเซลส์
15	คุณเฉลิมชนม์ จิมสุข	บจ. มิตซูบิชิ อิเล็กทริก คอนซูเมอร์ โปรดักส์ (ประเทศไทย)
16	คุณอรสา ว่องพิริยพงศ์	บจ. ออโต้ฮิลล์ แอนด์ (ประเทศไทย)
17	คุณภาณุวัฒน์ สุคันชานนท์	บจ. อีซูซุมอเตอร์(ประเทศไทย)
18	คุณณัฐ เจียมดำรัส	บจ. ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย)
19	คุณอรนุช ว่องพิริยพงศ์	บจ. เครือเจริญโภคภัณฑ์
20	คุณนที ก้อนนิล	บมจ. แคล-คอมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย)

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงสัดส่วนการออมและการลงทุน

ตารางแสดงสัดส่วนการออมและการลงทุน

ประเภทของการลงทุนและการออม	เพศ (คน)		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การออมและการลงทุนในรูปตัวเงิน			
- เงินฝากออมทรัพย์	111 (50.2)	100 (55.9)	211 (52.8)
- เงินฝากประจำ 3 เดือน	25 (6.3)	22 (5.5)	47 (11.8)
- เงินฝากประจำ 6 เดือน	12 (3.0)	13 (3.3)	25 (6.3)
- เงินฝากประจำ 12 เดือน	39 (9.8)	25 (6.3)	64 (16.0)
- เงินฝากประจำ 24 เดือน	27 (6.8)	28 (7.0)	55 (13.8)
2. การออมและการลงทุนในรูปตราสาร			
- หุ้นสามัญ	27 (6.8)	19 (4.8)	46 (11.5)
- หุ้นกู้	1 (0.3)	0 (0.0)	1 (0.3)
- หุ้นบุริมสิทธิ์	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
- พันธบัตร	8 (2.0)	9 (2.3)	17 (4.3)
- กองทุนรวม	14 (3.5)	19 (4.8)	33 (8.3)
- ประกันชีวิต	101 (25.3)	74 (18.5)	175 (43.8)
- สลากออมสิน	27 (6.8)	31 (7.8)	58 (14.5)

ตารางแสดงสัดส่วนการออมและการลงทุน (ต่อ)

ประเภทของการลงทุนและการออม	เพศ (คน)		รวม
	ชาย	หญิง	
3. การออมและการลงทุนในรูปสินทรัพย์			
- สAVINGทรัพย์	3 (0.8)	1 (0.3)	4 (1.0)
- อสังหาริมทรัพย์	15 (3.8)	7 (1.8)	22 (5.5)
- ลงทุนทางธุรกิจ	12 (3.0)	5 (1.3)	17 (4.3)
- กิจกรรมอื่นๆ	7 (1.8)	7 (1.8)	14 (3.5)
รวมทั้งสิ้น	221	179	400

ภาคผนวก ง

สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อขนาด และรูปแบบ
ของการออมและการลงทุนของพนักงาน
ภาคเอกชน

สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ขนาด และ รูปแบบ ของการออมและการลงทุนของ
พนักงานภาคเอกชน

ลักษณะทาง เศรษฐกิจและสังคม	ขนาดการ ออมและการ ลงทุน	รูปแบบการออมและการลงทุน		
		ตัวเงิน	ตราสาร	สินทรัพย์
1. เพศ	✓	X	X	X
2. อายุ	✓	✓	✓	✓
3. สถานภาพสมรส	✓	✓	✓	X
4. ระดับการศึกษา	✓	X	✓	X
5. ประสบการณ์ในการลงทุน	✓	X	✓	✓
6. รายได้ต่อเดือน	✓	X	✓	X
7. ภาระหนี้สินต่อเดือน	✓	✓	✓	✓
8. การยอมรับความเสี่ยง	X	X	X	X

ภาคผนวก จ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์วิพรรณ สาลีผล

อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นางศิริพร ธนทิพย์

ผู้จัดการฝ่ายค้าหลักทรัพย์ B3
บริษัทหลักทรัพย์ แอ็คคินซ์ จำกัด(มหาชน)

ภาคผนวก จ

รายชื่อนิติบุคคลในภาคเอกชนและที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรก

รายชื่อนิติบุคคลในภาคเอกชนและที่มีผลประกอบการสูงสุด 100 อันดับแรก

1. บมจ. ปตท.
2. บมจ. ปูนซิเมนต์ไทย
3. บจ. ธนบุรีประกอบรถยนต์
4. บมจ. แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส
5. บมจ. ธนาคารไทยพาณิชย์
6. บมจ. ธนาคารกรุงเทพ
7. บมจ. ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม
8. บมจ. ธนาคารกสิกรไทย
9. บมจ. ไทยออยล์
10. บจ. สตาร์ ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง
11. บจ. เอสซีจี เคมิคอลส์
12. บมจ. ไออาร์พีซี
13. บจ. ระยองโอเลฟินส์
14. บมจ. ธนาคารกรุงไทย
15. บมจ. โรงกลั่นน้ำมันระยอง
16. บมจ. อะโรเมติกส์ (ประเทศไทย)
17. บมจ. การบินไทย
18. บมจ. ชิน คอร์ปอเรชั่น
19. บมจ. ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง
20. บมจ. ไทยโอเลฟินส์
21. บมจ. ธนาคารนครหลวงไทย
22. บจ. มิตซูบิชิ มอเตอร์ส (ประเทศไทย)
23. บจ. ผลิตไฟฟ้าราชบุรี
24. บมจ. แลนด์แอนด์เฮ้าส์
25. บมจ. ไทย-เยอรมัน โปรดัคส์
26. บจ. ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์)
27. บมจ. สหวิริยาสตีลอินดัสตรี
28. บมจ. ทำอากาศยานไทย
29. บมจ. ฟรีเชียส ชีฟปิ้ง

30. บจ. โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย
31. บมจ. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา
32. บมจ. ผลิตไฟฟ้า
33. บมจ. โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น
34. บมจ. ปิโตรเคมีแห่งชาติ
35. บมจ. โทรีเซนไทย เอเยนต์ชีส์
36. บมจ. ปูนซีเมนต์นครหลวง
37. บมจ. ทีพีโอ โพลีน
38. บจ. พี.ที.เค.เมททัล
39. บจ. สยามโพลิเอททีลีน
40. บจ. ตรีเพชรอีซูซุเซลส์
41. บจ. ดิจิตอล โฟน
42. บมจ. อาร์ ซี แอล
43. บมจ. บ้านปู
44. บจ. สยาม มิตซูบิ ฟิทีเอ
45. บจ. มิตซูบิชิ อิเล็กทริก คอนซูมเมอร์ โปรดักส์(ประเทศไทย)
46. บมจ. กสท โทรคมนาคม
47. บจ. สตีลทอป
48. บมจ. กระดาษศรีสยาม
49. บจ. ไทยอาซาฮีเคมีภัณฑ์
50. บจ. บีเอสที อีลาสโตเมอร์ส
51. บจ. ออโต้อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย)
52. บจ. น้ำตาลรีไฟน์ซิงมงคล
53. บจ. อีซูซุมอเตอร์(ประเทศไทย)
54. บมจ. พีเออี (ประเทศไทย)
55. บมจ. ทูมธนาชาติ
56. บจ. บ้านปู เพาเวอร์
57. บจ. โอเยา ออปติคส์ (ประเทศไทย)
58. บจ. นิเด็ค อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย)
59. บจ. ปตท.สผ.สยาม
60. บจ. พีซีทีที

61. บมจ. โกลว์ พลังงาน
62. บมจ. บางจากปิโตรเลียม
63. บจ. เหล็กสยามยามาโตะ
64. บจ. เซ็นทรัล รีเทล คอร์ปอเรชั่น
65. บจ. สยามมิชลินกรุ๊ป
66. บจ. ดรีเพอร์โฮลดิ้ง
67. บจ. ผลิตไฟฟ้าระยอง
68. บจ. เทเลคอมโฮลดิ้ง
69. บจ. กรุงเทพ ชินริติกส์
70. บจ. เอส.วี.พี. มอเตอร์ แอนด์ สตีล
71. บจ. สยามยูไนเต็ดสตีล(1995)
72. บจ. อายิโนะโมะโต๊ะ (ประเทศไทย)
73. บจ. ไทยซัมซุง อิเลคโทรนิคส์
74. บจ. ไทยโพลิเอททีลีน
75. บจ. ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย)
76. บจ. ซีเมนต์ไทยโฮลดิ้ง
77. บมจ. ธนาคารทิสโก้
78. บมจ. ธนาคารเกียรตินาคิน
79. บจ. ทีซีซี โฮลดิ้ง
80. บจ. เจนเนอร์ล มอเตอร์ส (ประเทศไทย)
81. บจ. เอเชียนฮอนด้ามอเตอร์
82. บจ. คาร์ดิแนล เฮลท์ 222 (ประเทศไทย)
83. บจ. ไทยอมฤตบรืวเวอร์
84. บจ. ไทยประกันชีวิต
85. บจ. เครือเจริญโภคภัณฑ์
86. บมจ. ไทยยูเนี่ยน โฟรเซน โปรดักส์
87. บมจ. ทางด่วนกรุงเทพ
88. บมจ. ไทยไวร์โปรดักท์
89. บจ. อีซี ลีส
90. บมจ. ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์
91. บจ. อิตาชิ โกลบอล สตอเรจ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย)

92. บจ. ปูนซิเมนต์ไทย (ท่าหลวง)
93. บจ. เม็กเท็ค แมนูแฟคเจอร์ริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย)
94. บมจ. แคล-คอมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย)
95. บมจ. ไทยน็อกซ์ สเตนเลส
96. บจ. เอ็น ซี อาร์ โฮม
97. บมจ. บางกอกแลนด์
98. บมจ. ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น
99. บจ. สรรพสินค้าเซ็นทรัล
100. บจ. ควอลิตี้ คอฟฟี่ โปรดักท์ส

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์
วันเดือนปีเกิด	7 กรกฎาคม 2522
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	212 ถนนเฟื่องนคร แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2544	บริษัทสยามแย้ม แอนด์ก๊ีบ เซ็นเตอร์ จำกัด ตำแหน่งผู้ช่วย หัวหน้าสต็อกสินค้า
พ.ศ. 2544	บริษัทธนาคารยูโอบีรีตันสิน จำกัด(มหาชน) ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สินเชื่อ ประจำสำนักงานเขตสุรวงศ์
พ.ศ. 2547	บริษัทหลักทรัพย์ แอ็คคินชั่น จำกัด(มหาชน) ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การตลาด ประจำสาขาพระรามสี่
พ.ศ. 2549	บริษัทลีสซิ่งกสิกรไทย จำกัด ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ส่วนควบคุม สินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ ประจำสำนักงานใหญ่
ปัจจุบัน	บริษัทหลักทรัพย์ แอ็คคินชั่น จำกัด(มหาชน) ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การตลาด ประจำสำนักงานใหญ่ฝ่ายค้าหลักทรัพย์ B3
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกบัญชี จาก กรุงเทพมหานครวิทยาลัย
พ.ศ. 2540	เศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเงินการธนาคาร จาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
พ.ศ. 2551	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ